

RUČNÍ OVLÁDÁNÍ
Kompenzační pomůcky

MODELKY NA VOZÍKU
Kultura, společenské akce

VOLFOVA TOUHA A VŮLE
Sport, cestování

3/2011

RADY, INSPIRACE A MOTIVACE PRO ŽIVOT NA VOZÍČKU

Feničané
v Brně

VOZKA

O vás, pro vás, s vámi

Ročník XIV.

Severomoravský magazín pro vozičkáře a jejich přátele z celého Česka

5. září 2011

Radek Hřib: „I na vozíku patřím k myslivosti.“ – rozhovor na str. 64

„Člověk musí být tak trochu magor, aby mohl pracovat v sociální oblasti“, říká Libor Doležal

Rozhovor s Liborem Doležalem, výkonným ředitelem občanského sdružení **Domov pro mne**, se k mému překvapení neodvíjel tak, jak bych si představovala. Libor Doležal docela odmítal hovořit o sobě, ale například mi úplně nadšeně ukazoval záběry a fotografie z právě proběhlé akce – 7. ročníku rekondičního pobytu pro dospělé se zdravotním postižením, kterou sdružení organizovalo.

Na počátku mého zájmu byla nestandardní, ale pozoruhodná kampaň s pivními podtácky, prostřednictvím které lidé mohli zasílat dárcovské DMS. Letos v únoru se tak do 40 brněnských hospod a restaurací dostalo na 5 tisíc ilustrovaných pivních podtáček s poněkud drsným vtípkem, jehož autorem je známý kreslíř Petr Urban a který si dělá legraci ze samotných vozičkářů. Cílem je upozornit na občanské sdružení Domov pro mne a pomocí dárcovských DMS získat potřebné

finanční prostředky na jeho chod. Cena jedné DMS je stejná jako částka, kterou člověk zaplatí za pivo.

„Humor patří k běžnému životu, chceme tak ukázat, že si i vozičkáři ze sebe umí udělat legraci,“ řekl Libor Doležal.

Další akcí, která není pro vozičkáře zcela typická a která napomáhá vozičkářům trávit čas podle jejich přání co nejpřirozeněji, je akce nazvaná **Temno**. Jedná se o **noční bojovou hru** pro zdravé i ty, kteří se pohybují pomocí vozičku. V červnu 2011 se uskutečnil v pořadí už 7. ročník závodu, který členům sedmi týmů umožnil zažít neobvyklé třináctikilometrové noční dobrodružství v setmělém Brně.

Libor Doležal, výkonný ředitel občanského sdružení Domov pro mne.
Foto: Blanka Falcníková

Nabízí se otázka, zda takové nevšední kampaně a akce přinášejí sdružení více finančních prostředků: „To bych ani neřekl, zase jsou totiž náročnější na přípravu a organizaci. Jejich hlavním pozitivem ale je možnost dalšího zviditelnění organizace a propagace života osob s postižením.“

Pokračování na str. 20

Domov pro mne, o.s.

PRVNÍ TURNAJ GOLF BEZ BARIÉR 2011

Česká golfová asociace hendikepovaných a Konto **BARIÉRY** pořádaly historicky první mezinárodní golfový turnaj za účasti nejlepších českých i zahraničních hendikepovaných hráčů a golfových nadšenců z řad známých osobností.

V půvabné krajině nad Berounkou nedaleko Plzně se za letního počasí konala o víkendu 21.–22. května 2011 akce, která zatím v České republice nemá obdoby. Na hřišti **Darovanský dvůr** se ke společnému poměrování golfových sil sjelo 37 hendikepovaných hráčů z deseti evropských zemí a zdravých hráčů z řad sponzorů a známých osobností. Mezi hendikepovanými hráči se neobjevovali pouze amputovaní či ochrnutí golfisté, ale díky vertikalizačním vozíkům Para-Golfer od společnosti Otto Bock se dokonce zapojilo i **šest vozičkářů**.

Celý text na str. 54

Jan Píbal - JP SERVIS
Na Městečku 137
387 51 Štěkeň

provoz: +420 383 393 249
mobil: +420 606 613 239

url: www.jpservis.eu
e-mail: info@jpservis.eu

JSME SCHOPNI NAVRHNOUT A REALIZOVAT JAKÉKOLI ÚPRAVY VOZU
(JSOU-LI MOŽNÉ NA DANÉM TYPU VOZU) DLE PŘÁNÍ MAJITELE TAK,
ABY OVLÁDÁNÍ A UŽÍVÁNÍ VOZU BYLO CO MOŽNÁ NEJPOHODLNĚJŠÍ
A NEJBEZPEČNĚJŠÍ.

- ▶ KOMPLETNÍ ÚPRAVY AUTOMOBILŮ PRO TĚLESNĚ POSTIŽENÉ OSOBY
- ▶ PŘEPRAVA A SERVIS UPRAVOVANÝCH VOZIDEL ZAJIŠTOVANÁ PO CELÉ ČR
- ▶ 14 LET PROFESIONÁLNÍ PRÁCE V OBORU

Úpravy aut pro invalidy

Ruční ovládání všech druhů,
mechanická i elektronická.
Komplexní řešení přepravy.
Plošiny, rampy, otočné sedačky.

Osvědčení od MD ČR a SR.
Montážní střediska v ČR a SR.

IROA-HDC s.r.o.

Lodžská 808,

181 00 Praha 8

Telefon: 233 552 309, 283 852 945

e-mail: iroa@volny.cz

internet: www.iroa.cz

Letem světem

Nový rozhodčí soud ve zdravotnictví

Od března funguje v České republice rozhodčí soud pro zdravotnictví, který by měl rychleji a levněji řešit spory s lékaři a zdravotními pojišťovnami. Jde o společný projekt ministerstva zdravotnictví a Hospodářské komory. Do března byla jediná možnost – běžný soud, který je zdoluhavý a drahý. Rozhodčí soud ve zdravotnictví se ale zatím nedostal k jedinému sporu, žádný pacient se na něj neobrátil.

Asistence dětem, odpočinek rodičům

Odlehčovací služby nabízí středisko Eliada Slezské diakonie, které působí v Brně a okolí. Eliada nabízí rodičům možnost si odpočinout a zároveň mít jistotu, že se jejich dětem budou věnovat kvalifikovaní asistenti. Cílem je podpora rodin, které pečují o děti do 18 let věku s tělesným, mentálním nebo kombinovaným postižením, a to formou jednorázové i pravidelné odlehčovací služby jak v domácím prostředí dítěte, tak i ve středisku Eliada. Kontakt: tel.: 543 210 691, www.eliada.cz.

Jsou zdraví?

Od 1. srpna 2011 startuje dvouměsíční kampaň *Jsou zdraví?* Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP). Jejím cílem je upozornit na nekvalitní a nesmyslné výrobky, které dokáží vyrobit zdraví lidé, a současně poukázat na kvalitní práci firem zaměstnávajících osoby se zdravotním postižením. V průběhu kampaně mohou lidé vyfotografovat „úlety“, které je zaujmou, a zveřejnit je na webové stránce www.jsouzdravi.cz.

Microsoft podporuje neziskovky

Nestátní neziskové organizace mohou získat v rámci programu TechSoup ČR produkty Microsoftu jen za administrativní poplatky. Je možné žádat třeba jen jednu licenci. Pro lepší orientaci v programu bylo navíc spuštěno Moje centrum darů Microsoft, kde mohou oprávněné organizace sledovat své objednávky, stav

vyčerpaných darů k aktuálnímu datu a mnohem více. Více informací: www.techsoup.cz/microsoft_donation_center, kde je možné zjistit, jaké produkty jsou k dispozici a jakou další podporu nabízí Microsoft neziskovému sektoru.

Pět milionů korun na odstraňování bariér v rámci projektu Praha bez bariér

Radní hlavního města schválili vyhlášení grantového investičního programu v oblasti podpory odstraňování menších bariér ve veřejném prostoru, na který bylo pro rok 2011 v rozpočtu hl. m. Prahy vyhrazeno 5 milionů korun. Cílem projektu *Praha bez bariér* je propojit práci s veřejností, se soukromými subjekty i se samotnými lidmi se zdravotním postižením ve formě finanční podpory na výstavbu nájezdů do různých objektů na území Prahy a na zřizování bezbariérových přístupů z úrovně chodníku, např. do galerií, sportovních a kulturních zařízení, kaváren, čajoven, obchodů apod.

Konto Bariéry + Globus ČR = Cesty k lidem

Konto Bariéry ve spolupráci s Globus ČR odstartovalo 21. července charitativní projekt *Cesty k lidem*, díky kterému se může veřejnost jednoduše podílet na pomoci lidem se zdravotním postižením. Stačí zajít do hypermarketu Globus a vybrat si produkty s označením loga projektu. Část peněz z ceny výrobku poputuje na nákup speciálně upravených vozů pro přepravu osob se zdravotním handicapem. Výrobky je možné zakoupit ve všech hypermarketech Globus po celé ČR.

Pavína Folovská je další pokračovatelkou kampaně Odkáče si to za Vás

Ve prospěch lidí se zdravotním postižením zdolá šestou nejvyšší horu světa Čo Oju vysokou 8 201 m. Cílem kampaně *Odkáče si to za Vás* je upozornit na problematiku lidí se zdravotním postižením a také získat finanční prostředky na zlepšení jejich života. Při výstupu jí pomůže zkušený vůdce Josef Šimůnek. Výprava začíná 7. září 2011 a potrvá více než měsíc. Pavína pracuje jako manažerka společenské odpovědnosti a sport provozuje ve svých volných chvílích. Dříve se závodně věnovala crossovému běhu a běhu na lyžích, dnes se účastní vytrvalostních závodů, Pražského maratónu, Jizerské Padesátky aj. Často jezdí do hor, ať už jde o alpské výstupy nebo lezení po skalách.

(bf)

Obsah čísla

ZPRAVODAJSTVÍ	1–8
ČERNÁ KRONIKA	8
SOCIÁLNÍ SLUŽBY.....	9–21
NAPSALI JSTE NÁM	18
VZDĚLÁVÁNÍ.....	22
NOVÉ KNIHY	23
ZDRAVOTECHNIKA	24–33
MOTORISMUS	26–30
ZDRAVOTNICTVÍ	34–37
KULTURA, SPOLEČ. AKCE	38–47
SPORT	47–58
CESTOVÁNÍ, POBYTY	58–62
VZTAHY	63–67
PORADNA	68–73
VOLNÝ ČAS	74–77
INZERCE, VZKAZY.....	78

ROZHOVORY	1, 20, 64–65
OBLEČENÍ PRO VOZÍČKÁŘE	25
VAŘENÍ.....	75
CIZÍ SLOVA	71
POEZIE Z VAŠEHO PERA	45
HUMOR	20, 30, 32, 72, 76
PŘIHLÁŠKA K ODBĚRU VOZKY	78
TIRÁŽ.....	78

Přílohy

VLOŽENÁ REKLAMNÍ PŘÍLOHA

Osobnosti

Matějček Zdeněk, (16. 8. 1922–26. 10. 2004), český dětský pediatr a psycholog. Neúnavně bojoval o zdravý vývoj dětí. Působil v Praze jako klinický psycholog, odborný asistent na katedře pediatrie, výzkumný pracovník v Psychiatrickém centru Praha a v dětském centru Paprsek. Je autorem mnoha článků a knih o výchově. Byl moderním reformátorem péče o děti, zdůrazňoval nezastupitelnou úlohu rodiny. Spoluzakládal a předsedal sdružení, které do terapie dětí zapojilo i domácí zvířata, například psy nebo kočky. Proslul obětavou prací pro druhé, ochotou pomáhat zdravotně postiženým a zdravotně znevýhodněným dětem. Průkopnický se věnoval studiu podmínek vývoje dětí v ústavech – v prostředí psychického strádání neboli deprive.

Z myšlenek moudrých

Život se neměří počtem nádechů a výdechů, ale chvílemi, které nám vzaly dech!

Seneca

Ve vyhořelém komplexu v Chropyni „přežila“ i chráněná dílna

Ani jeden z největších průmyslových požárů v české historii, který postihl chropynskou společnost Remiva, neodradil jejího majitele Miroslava Valu od dalších plánů. V halách, jež byly ohně ušetřeny, hodlá co nejrychleji obnovit recyklaci plastů. Některé haly, ač požárem nezasaženy, nejsou zatím k výrobě uzpůsobeny.

Součástí komplexu byla i **chráněná dílna**, které Remiva zadávala práci. Asi dvacet tělesně postižených za Remivu například třídilo materiál podle barev a velikosti nebo odstraňovalo krycí fólie z plastu. Chráněnou dílnu se podařilo zachránit. „Teď je hodně potřebujeme. Připravují materiál, abychom ho mohli rychle expedovat,“ říká Miroslav Vala. Pomocníků je nyní v chráněné dílně poloviční počet, avšak Vala věří, že se mu v ní podaří udržet patnáct lidí.

Chropynskému podniku teď pomůže i finanční záloha, kterou dostane od České podnikatelské pojišťovny. Peníze sice zamíří na likvidaci torza továrny, Remiva však bude moci vlastní prostředky ale-

spoň investovat jinam. Vyplatit musí i odstupné osmnácti zaměstnancům, s nimiž ukončila pracovní poměr.

Zdroj: *Hospodářské noviny,*
(pp)

Na Velehradě se opět setkali vozíčkáři

Už ani nespočítám pokolikáté jsem za dobu mého pobytu v ÚSP Hrabyně byla pyšná na to, kde nyní žiji. Z našeho ústavu vypravili autobus na oslavy příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje Dny lidí dobré vůle na Velehradě, které se konaly 4.–5.července. My jsme se vydali na pondělní setkání vozíčkářů, kteří měli přijet nejen z ČR. Projekt Mezinárodní setkání vozíčkářů na Velehradě pořádá již tradičně Maltézská pomoc, o.p.s., ve spolupráci s Českým velkopřevorstvím Suverénního řádu Maltézských rytířů.

Vyjeli jsme okolo poledne a ve dvě jsme byli na místě. Okamžitě se nás ujali dobrovolníci Maltézské pomoci – já osobně jsem měla k dispozici tři velmi ochotné pomocníky! Všude bylo mnoho stánků s nejrůznějšími věcmi a pochutinami, na které se člověku sbíhaly sliny. Já jsem své dobrovolníky pozvala na trdelníky, což jsou sladké speciality z kynutého těsta. Název je odvozen od slova „trdlo“, které ovšem v tomto případě neoznačuje hloupého či nezbedného člověka, ale válec. Na tom se tato pochutina připravuje. Možná jste je už někde ochutnali. Na oplátku jsem od svých pomocníků dostala perní-

kové srdce s nápisem „Z pouti“. Krásný příklad sounáležitosti lidí dobré vůle!

Asi nejhlubší prožitek jsem měla z poutní mše v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje, která začala v 16 hodin. Vyvrcholením celého dne byl Koncert lidí dobré vůle, který uváděli Pavel Kříž a Barbora Černošková. Slyšet jsme mohli např. Vivaldiho Čtvero ročních období, hlavními hvězdami večerního koncertu byli zahraniční zpěváci a hudebníci. Z USA přijel zakladatel komunity Brothers and Sisters of Charity John Michael Talbot. Tradičního účinkujícího, Jiřího Pavlicu s Hradišťanem, pak hudebně doplnil nevidomý hudebník z africké Burkiny Faso Solo Dja Kabako. Českou hudební scénu zastoupil zpěvák Petr Bende, Komorní orchestr MUSICA FESTA nebo dětský sbor Kantiléna. I přes nepřízeň počasí si na kon-

cert našlo cestu více než sedmnáct tisíc návštěvníků a na dobročinné účely bylo vybráno 1 400 000 Kč. Ze známých osobností jsme viděli manželku pana prezidenta ČR paní Livii Klausovou, ministra Drábka, Miloše Zemana aj.

Na závěr večera jsme si mohli s našimi obětavými dobrovolníky opéct buřty nad ohněm. Odjeli jsme hodinu před půlnocí, plni krásných dojmů a prožitků.

Lucie Blažková, ÚSP Hrabyně
Foto: www.velehrad.eu

Jak se žije vozíčkářům v Sušici?

O tankodromech místo chodníků, kočičích hlavách a lhostejnosti občanů

Jsem jedním z občanů města Sušice – vozíčkářka. S ostatními handicapovanými se pravidelně v Sušici setkávám a povídáme si spolu. Samozřejmě potkáváme i maminky s kočárky a všichni máme společné téma – rozdělené v podstatě na dvě skupiny: chodníky a nájezdy na ně.

Ukázkou velmi špatného stavu chodníků v Sušici jsou ulice Pravdova, Villaniho, k Rybníčkům, Lerchova, Sirkařská (směr Boží Muka), Nádražní, T. G. Masaryka (směrem do centra města až na náměstí Svobody) a Příkopy. Tyto chodníky jsou děravé, popraskané, hrbolaté – prostě spíš nechodníky. Navíc na nich bývá dost často rozbité sklo, takže je velmi nebezpečné se v tomto terénu pohybovat. Maminky si stěžují na rozbitá kolečka u kočárků a jak známo, nejen dětské kočárky, ale i vozíčky, tříkolky a skútry pro invalidy opravdu nejsou levnou záležitostí. Kromě toho, dokáže si vůbec někdo představit, jak si má vozíčkář sám vyměnit propíchané nebo jinak zničená kola u vozíčku?

Obrubníky chodníků v Sušici jsou také zvláštní kapitolou. Jsou v absolutně dezolátním stavu, nepravidelně vysoké a těžko se mezi nimi hledá místo, kde by se dalo bezpečně sjet či snadno najet na další chodník (ulice Lerchova, Havlíčkova u hlavní pošty, Sirkařská, Hrádecká apod.). Někde je obrubník tak vysoký, že ho přejet ani nelze, jinde úplně chybí, nebo chybí z jedné části a z druhé ční natolik, že se přes něj nedá manipulovat s vozíkem. Málokdo vám přitom pomůže, protože invalidní elektrický vozík váží přes 120 kilo (plus váha vozíčkáře). Tříkolky a skútry mají přibližně přes 80 kilo.

Co se týká nájezdů na chodníky, těch je v Sušici velmi málo. Místo, které je vysoké tak, aby se s vozíkem dalo bezpečně najet na další chodník, musíme vyhledávat, přičemž jsme nuceni jezdit i po silnicích. Jízda po „kočičích hlavách“ je nebezpečná, navíc nás vozík tak „vydrncává“, že toho máme plné zuby. A co je nejhorší? Jeden z vozíčkářů se již několikrát vyklopil, měl drobné oděrky, modřiny a víte, kdo mu pomohl? Nikdo ze Sušice, ale náhodný řidič z Německa, který parkoval u hlavní pošty. To je opravdu velká ostuda bezohledných sušických lidiček...

Zima nás uvězní doma

A jak to vypadá v zimě? Vozíčkáři jsou vyloženě odkázáni na pomoc někoho dalšího. Proto je v zimě na chodnicích

téměř nepotkáte. Hrozí na nich pád, převrácení či ublížení na zdraví a totéž platí pro maminky s kočárkem. Navíc pouliční lampy, které jsou umístěny přímo na chodnicích nebo těsně u nich, brání manipulaci s vozíky. Raději ani nemyslet na to, jak by asi vypadaly následky střetu s chodcem, jiným vozíčkářem nebo kočárkem, v nejhorším případě s autem.

Bezohlední řidiči

Mnozí řidiči si stále neuvědomují, že nejsou na silnicích sami a jezdí, jako kdyby jim patřila celá Sušice. K tomu připočtete fakt, že přechody v Sušici nejsou řádně označeny, dopravní značení je stíněno stromy a není náležitě viditelné. Přechod před dětským hřištěm vedle gymnázia na ulici Lerchova je jedním z těch, který se může stát osudným komukoliv. Další problém je v křižovatce směrem dál z centra. Je to největší a nejhorší křižovatka jak pro chodce, vozíčkáře, matky a děti, tak i pro řidiče, kteří si často pletou směry jízdy a sami nevědí, zda se zařadit do odbočovacího pruhu vlevo, nebo zda dále pokračovat směrem k Hotelu Svatobor po hlavní silnici z centra.

Někteří lidé v Sušici umí být příkladem a vycházejí vozíčkářům vstříc, ale je jich pořád velmi málo. O to větší dík si však zaslouží a dovozte, abych poděkovala i redakcím časopisů, které se problematice vozíčkářů věnují. Svoji citlivostí v sociální oblasti jsou příkladem pro celou společnost.

*Za vozíčkáře města Sušice
Veronika S.*

V bohumínském Kališoku se mohou koupat i vozíčkáři

Město tam nainstalovalo speciální rampu

Vozíčkáři se v Bohumíně mohou koupat i v přírodě. Bohumínská radnice vyslyšela volání vozíčkářů a nechala na břehu **Kališova jezera v Bohumíně-Šunychlu** nainstalovat v srpnu **speciální rampu pro vozíčkáře**. Ta jim má usnadnit vstup do vody. Bohumínský Kališok lidé v létě velmi často a rádi využívají ke koupání a k rekreaci.

„V okolí Bohumína nemají lidé na vozíčku nikde možnost jít se koupat do přírody. Přístup do vody jim to totiž neumožňuje. Upozornil jsem na to zástupce města a vítám, že se rozhodli rampu nainstalovat,“ říká Lubomír Látal z Bohumína. „Ukázal jsem jim, kde by rampa měla vyrůst, a už se těším, až ji otestuji.“

Výrobu a instalaci rampy pro vozíčkáře hradilo město. „Přání vozíčkářů jsme vyhověli a vyšli jim vstříc,“ uvedl místostarosta Lumír Macura s tím, že rampa v místech vyrostla díky dohodě s těžarskou firmou, která v části Kališova jezera těží šterku a vlastní přilehlé pozemky.

Návštěvníky Kališova jezera čeká ještě další příjemná novinka – veřejná toaleta, která u pláží Kališoku dosud chyběla. Radnice se dohodla na spolupráci s provozovatelem tamního občerstvení, že tady bude v hlavní sezóně od června do září provozovat veřejné WC přístupné i pro vozíčkáře. Město bude provozovatelé bufetu přispívat na jeho provoz a údržbu.

Kališok je nejoblíbenějším přírodním koupalištěm v Bohumíně. V létě k jeho vodám míří stovky lidí. Vodní nádrž má rozlohu 50 hektarů a vznikla díky těžbě šterku. Je možné se tady koupat jen na její severní straně. V této části funguje občerstvení i hřiště pro plážový volejbal.

*Lucie Balcarová,
tisková mluvčí Města Bohumína*

Festival Struhadlo pošesté

V areálu historického Vyšehradu, na nádvoří staré budovy Jedličkova ústavu, se letos 23. června konal již **6. ročník kulturně-sociálního festivalu Struhadlo**. Název této již tradiční akce vychází z myšlenky symbolického „strouhání hran“ v souvislosti s **integrací lidí se zdravotním postižením do společnosti za pomoci propojení různých kulturních žánrů, jako jsou divadlo, hudba nebo výtvarné umění**.

Festival Struhadlo znovu nabídl pestrý program. Vystoupili HaHoLu a hosté (hudební všehochuť z Jedličkova ústavu a škol), Improloga (improvizované divadlo na divácká témata), pěvecký sbor International Choir of Prague – Chamber Choir a Lukáš Ondřej s autorským čtením ze sbírky básní Molekulární harakiri.

Hřebem večera bylo akustické vystoupení pop indie kapely The Roads. Účastníci se mohli těšit i na lákavou tombolu, stánek s domácími dobrotami, lahodnou jihoamerickou kávou a osvěžující nápoje, výtvarný workshop a občůdek s originálními výrobky.

Festival je vždy otevřen všem, kdo se chtějí zastavit, multizánrově pobavit a zároveň podpořit činnost **sdržení Dílny tvořivosti**. To již od roku 2003 pomáhá postiženým pracovat a žít lepší život.

Zdroj, foto: www.dilnytvorivosti.cz
(hk)

Občanské sdružení Dílny tvořivosti:

Podporuje zapojení lidí se zdravotním postižením do společnosti, zejména prostřednictvím pracovního uplatnění. Aktivity organizace přispívají k uplatňování principu rovných příležitostí lidí s různým znevýhodněním.

Spolupráce s uživateli služeb je založena na partnerském a respektujícím přístupu, který klade důraz na individuální potřeby.

Služby jsou určeny zejména:

- studentům a absolventům speciálních škol, kteří ukončili studium a nemají jasnou představu o tom, jak a kde by se mohli v životě uplatnit a kterým k tomu, aby toho mohli dosáhnout, stále ještě chybí potřebné informace, dovednosti a návyky,
- lidem po poranění mozku, kteří by se rádi po dlouhodobé lékařské a rehabilitační péči navrátili do běžného života, pracovního nevyjímaje.

Podporu sdružení nabízí také rodinným příslušníkům lidí se zdravotním postižením, odborné i laické veřejnosti zejména prostřednictvím individuálních konzultací, podpůrných skupin, odborných seminářů a konferencí.

Kontakt: Dílny tvořivosti o. s., Podskalská 1252/24, 128 00 Praha 2-Nové Město, tel.: 774 372 796, e-mail: dilny_tvorivosti@seznam.cz, <http://dilnytvorivosti.cz>.

U pracovního stolu v občanském sdružení Dílny tvořivosti o. s.

Uzávěrka přihlášek do Ceny VVZPO je 30. září

Podmínky účasti v kategoriích – televizní, rozhlasová a tisková publicistika

Cena je vyhlašována **Vládním výborem pro zdravotně postižené občany** a poprvé byla udělena v roce 1994. Je vyhlašována každoročně s cílem upoutat pozornost médií k problematice lidí se zdravotním postižením a jejich prostřednictvím pozitivně ovlivňovat mínění a postoje veřejnosti vůči lidem s handicapem.

Cena je udělována za práce na téma zdravotní postižení ve třech kategoriích – **televizní, rozhlasové a tiskové**. Ve všech kategoriích mohou být díla uveřejněna také prostřednictvím internetu.

Přihlásit lze dílo publikované od 1. 10. 2010 do 30. 9. 2011. Uzávěrka letošního ročníku je **30. září**.

Podmínky účasti

Každé dílo se předkládá ve 3 kopiích. Televizní na DVD, rozhlasové na CD a tiskové v tištěné podobě. Přihláška musí obsahovat název díla, jméno autora nebo kolektivu, údaje, kde a kdy bylo dílo zveřejněno. U internetových příspěvků musí být uveden i odkaz na URL adresu. Přihlášku může předložit autor sám nebo libovolná fyzická či právnická osoba s písemným souhlasem autora, který musí být k přihlášce přiložen. Do soutěže budou přijaty od každého autora maximálně 3 práce v každé z kategorií.

Nejlepší díla vybere nezávislá porota. Ve všech třech kategoriích se uděluje 1., 2. a 3. cena.

Ceny předává autorům předseda vlády České republiky – předseda Vládního výboru pro zdravotně postižené občany.

(hk)

► Dotace VVZPO ◀

Vládní výbor pro zdravotně postižené občany vyhlašuje každoročně **dotiční program Podpora veřejně účelných aktivit občanských sdružení zdravotně postižených**.

Informace o programu: tajemník hodnotitelské komise programu Podpora VÚA Mgr. Marian Dobiáš, tel. 224 002 341, dobias.marian@vlada.cz, www.vlada.cz.

Vozíčkáři v pražském metru

DP hl. města Prahy plánuje výstavbu dalších bezbariérových stanic

Pražské metro má celkem 57 stanic, z nichž **šestatřicet je bezbariérových**. Dvě největší jsou Háje (kde proběhla oprava eskalátoru a výstavba výtahu) a Národní třída. V této stanici stály čtyři výtahy pro vozíčkáře a maminky s kočárky 185 milionů korun a Dopravní podnik hl. města Prahy (DP) je budoval od ledna loňského roku.

Náročný podzemní dílo

Kvůli poloze stanice a okolní zástavbě muselo být zvoleno **netradiční řešení dvou dvojic výtahových šachet a přestupní plošiny mezi nimi**. První šachta je oválná a hluboká přes třicet metrů, druhá má obdélníkový průřez s hloubkou téměř dvanácti metrů.

„V daných podmínkách se jedná o náročné podzemní dílo budované hornickým způsobem,“ říká projektový manažer Josef Čibera. „Ve stanici metra jsme museli provést stavební úpravy a doplnit nezbytné technologie za plného provozu stanice.“

Každý výtah ve stanici Národní třída má nosnost 1 200 kilogramů a za hodinu dokáže výtahy odvézt 720 lidí. Součástí stavby je i **naváděcí informační systém** od tramvajových zastávek ve Spálené ulici.

„Bezbariérová MHD patří mezi základní priority naší společnosti,“ uvedl generální ředitel DP Martin Dvořák. Do roku 2015 by podle něho měly být výtahy vybudovány i v dalších stanicích (viz tabulka).

Výtah ve stanici metra C Háje stál 13 milionů korun.

Foto: ČTK

Městem bez bariér

Průvodcem pro vozíčkáře v metru může být materiál DP nazvaný „Městem bez bariér“, v němž se píše:

Karel Š. je po dopravní nehodě na vozítku, a přitom denně jezdí metrem:

„Když se rozhodnu vyrazit někam, kde to nemám projeté, nejdřív si zjistím, ve kterých stanicích je bezbariérový přístup, a tomu pak přizpůsobím trasu.“

Někde jsou osobní výtahy, jinde zdolám schody na pojízdné plošině.

Některé plošiny s delší trasou vyžadují náročný stisk tlačítka a časovou rezervu pro přesun (např. u stanice Smíchovské nádraží). Do některých stanic je přímý vstup bez překážky.

Malinko komplikovanější je to s ná-

kladními výtahy. Musím mít s sebou člověka, který má průkaz na obsluhu nákladního výtahu. Používat nákladní výtah je navíc možné jen ve stanicích metra Háje, Opatov, Roztyly a Nádraží Holešovice.

I když jsou stanice bezbariérové, není to třeba v metru docela bez překážek. Mezi nástupištěm a vstupem do vozu je mezera s převýšením, kterou překonám jen s pomocí.“

Aktuální informace o bezbariérových přístupech a o jejich funkčnosti najdete na <http://www.dpp.cz/bezbarierove-cesto-vani/>, kde si lze rovněž vyžádat jejich zaslání na mobilní telefon.

Zdroj: iDNES.cz (di)

Ve stanici metra Národní třída jsou nové výtahy pro vozíčkáře a maminky s kočárky.

Foto: ČTK

Bezbariérové přístupy do metra: NÁVRH harmonogramu do roku 2015

(Zdroj: Dopravní podnik)

Název stanice	Předpokládaný rok realizace	Předpokládané náklady (v mil. Kč)
Národní třída	2009–2010	186
Háje	2010	55
Můstek	2011	180
I. P. Pavlova	2012	204
Anděl	2013	165
Palmovka	2013	35
Karlovo náměstí	2014	170
Opatov	2014	10
Roztyly	2014	10
Náměstí Míru	2015	312
Celková částka		1 327

Černá kronika

Vozíčkáře se do Vltavy nechtělo

Dramaticky skončila letos v červenci procházka starších manželů kolem Vltavy v Praze. Invalidní 65letou ženu na vozíku doprovázel její manžel, ten ale uklouzl a pustil vozík, který skončil i s invalidní paní ve vodě. Muž se při pokusu o zastavení vozíku dostal do vody také. Naštěstí se tak stalo v místě, kde není příliš velká hloubka. Muži se podařilo udržet svou družku na hladině až do příjezdu záchranářů.

Ilustrační foto: Profimedia

Půjčuje si od invalidů a nevrací

Bývalý pracovník sociálního zařízení na Českolipsku podvedl dva vozíčkáře – už od roku 2009 od nich jako klientů instituce vylákal pod smyšlenými záminkami desetitisíce korun, které jim dodnes nevrátil. Od 61letého invalidního důchodce si vypůjčil 30 000 korun s tím, že vše co nejdříve vrátí. Po mnoha urgencích muž dostal zpět jen 12 500 korun, zbytek dodnes neviděl. Mnohem víc doplatila na svou důvěřivost 42letá vozíčkářka, kterou podvodník zmanipuloval, aby si vzala pro něho půjčku 47 000 korun, a zatím jí nevrátil ani korunu. Muž z České Lípy je podezřelý z dalších podobných podvodů také v Ústeckém kraji.

Další útok odnesl vozíčkář z Prahy

Neznámý nenechavec letos v dubnu přepadl v Praze invalidu – pětadesátiletý muž na vozíku právě vjížděl do domu s pečovatelskou službou. Spolu s ním do budovy vstoupil i zloděj a přes jeho odpor mu sebral peněženku a elektronický ovladač na otevírání vchodových dveří. Na útěku se ještě pokusil okrást kolemjdoucí důchodkyni. Naštěstí mu v tom zabránili pracovníci pečovatelské služby, které okradený vozíčkář přivolal.

Úchylák na vozíku zneužíval chlapce

Brněnští kriminalisté zadrželi letos v květnu dva třicetileté muže z Brna, kteří

pohlavně zneužívali teprve desetiletého chlapce. Dítě jim v dobré víře svěřovala do péče jeho matka. Až dodatečně zjistila, že hoch prý dvojice osahávala a nutila k různým sexuálním praktikám.

Dvojice, z níž jeden je upoután na invalidní vozík, matce slibovala, že chlapce vezme do ZOO nebo na procházku do parku. Místo toho si dítě vodili domů, kde jej zneužívali. Muži chlapci hrozili bitím, pokud něco prozradí matce nebo příbuzným.

Invalida otcovrahem

Osmnáct let za mřížemi hrozí Jaromíru Spurnému (38) z Ostravy. Je obžalován z pokusu o vraždu svého otce. Případem se v červnu začal zabývat Krajský soud v Ostravě. Vloni na jaře měl Spurný v návalu vzteku kuchyňským nožem pobodat svého otce ležícího v posteli. Zasadil mu pět ran do hrudi a nohou. Důvodem bylo, že otec vypnul pojistky, a tím synovi znemožnil sledování televize. Spurný si pojistky nedokázal sám zapnout. Po úrazu v roce 2007 je ochrnutý, pohybuje se na vozíku a na pojistky nedosáhne. Spurný tvrdil, že se jen bránil surovému útoku, několik dnů před činem jej otec údajně napadl. Otec proti synovi při policejním výslechu odmítl vypovídat.

Jaromír Spurný je obžalován z pokusu o otcovraždu. Foto: Deník

Invalida bodl do pečovatelky nůž, soud uznal jeho omluvitelnou pohnutku

Nad 51letým invalidou Miroslavem Kubátem z Plzně, který bodl svoji pečovatelku loni před Vánoce do ramene, vynesl v dubnu rozsudek plzeňský krajský soud. Z původního zločinu pokusu vraždy, za který mu hrozil až 18letý pobyt za mřížemi, překvalifikoval soud jeho čin na ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky, a uložil mu podmíněný trest v délce šesti měsíců s odkladem na jeden a půl roku.

Rozsudek zatím není pravomocný, neboť státní zástupce si ponechal lhůtu na rozmyšlenou. Podle spisu Kubát loni 16. prosince bodl nožem do zad během návštěvy ženu, která o něj pečovala. Žena

utekla z bytu a dostalo se jí včas pomoci, proto útok přežila.

Kubát, částečně ochrnutý po mrtvici, přijal ženu jako pečovatelku poté, co mu zemřela manželka. Vše bylo v pořádku do chvíle, než začaly invalidovi docházet peníze, které mu žena úspěšně pomáhala rozhazovat. „Hned ten první den, co přišla, se mnou skončila v posteli. Chtěla za to tři tisíce. Pak ke mně chodila každý den večer a do rána u mě spala,“ vysvětluje Kubát. Z počátku se žena o něj starala, chodila nakupovat, vařila. „Měl jsem ji rád, dával jsem jí osmitisícový příspěvek na bezmocnost, platil za ni její ubytovnu, kupoval šaty, zlaté prsteny,“ vyprávěl před soudem Kubát.

Miroslav Kubát opouští po vynesení rozsudku soudní síň. Foto: Svatava Hernandezová, Právo

Jak dále uvedl, žena chtěla stále více peněz. Vzal si další půjčky (asi za sto tisíc), i tak se jeho účet scvrkával. Jak mizely peníze, opadal i zájem pečovatelky o invalidního muže. Po několika měsících už u něho nebydlela, neuklízela, zašla, jen když mu měl přijít důchod.

„V ten den, kdy se to stalo, jsem zrovna řezal nožem noviny, abych si utěšnil okna. Koukal jsem ven na sněž a najednou se mi vybavily Vánoce, jak budou smutné, neměl jsem peníze, jídlo, byl jsem sám. Všechno se to ve mně sevřelo a uvědomil jsem si, že všechno to začalo s jejím příchodem a najednou jsem ji bodl do ramene, ona se otočila, strčila do mě, až jsem upadl, a utekla,“ popsal, co se stalo. Když se probral, uvědomil si, co udělal, a pokusil se o sebevraždu tím, že se začal bodat nožem do břicha. Tak ho také našli policisté, kteří mu přivolali pomoc. Po návratu z psychiatrie domů se o sebevraždu pokusil znovu, takže je zpátky.

Soud obžalovaného sice uznal vinným, ale přihlédl ke všem polehčujícím okolnostem. Paragraf ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky, který byl nově zaveden do trestního zákoníku, zohledňuje mj. právě takové případy, kdy někdo jinému ublíží na zdraví ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli či v důsledku předchozího zavrženého jednání poškozeného.

Zdroj: Deník, PČR, Novinky, LiveLeak.com
Připravila: (bf)

Občanské sdružení Život bez bariér otvírá v Nové Pace nové prostory svého CENTRA KLÁŠTER

Občanské sdružení **Život bez bariér** se sídlem v Nové Pace otevře letos v září nové prostory. **Centrum bez bariér** se tak stane již druhou zrekonstruovanou budovou komplexu **Centra Klášter**, jehož plné otevření se předpokládá na rok 2015. Dalšími budovami komplexu jsou **Denní stacionář**, který poskytuje sociální služby a který byl otevřen v roce 2010, a bývalý klášter Paulánů, který se promění v **kulturně společenské centrum**. Celý komplex byl před rokem 2004 využíván jako nemocnice a od roku 2006 vznikl projekt Centrum Klášter. Všechny stavby byly v dezolátním stavu. V budově bývalého kláštera však naleznete fresky a další unikáty, které je třeba zachovat. Centrum bez bariér bude areálem pro zdravotně postižené a seniory. Nachází se v **krásné klidové zóně nedaleko centra města**, kde bude možnost pořádat i koncerty, trhy apod. Bude místem setkávání se lidí s postižením i bez, a naplní tak cíl společenské integrace.

Jak bude centrum vypadat?

V přízemí bude prodejna výrobků zaměstnanců chráněných dílen, která bude otevřena od pondělí do pátku od 6.30 do 15 h nebo i jindy po tel. domluvě s vedoucí centra (tel. 737 847 507). Ukázky výrobků naleznete na stránkách **www.zbb.cz** v sekci **e-shop**, kde si je můžete rovněž objednat.

V prvním patře budovy pak najdete chráněné dílny, keramickou a textilní, a také kulturně vzdělávací místnost. Právě zde vznikne prostor i podmínky pro integraci s místními občany nebo zástupci jiných organizací. Budou se zde pořádat různé akce, přednášky, prezentace, školení, vystoupení apod. Své místo tady najde

Vizualizace: V Centru Klášter bude denní stacionář, chráněné dílny, prodejna výrobků zaměstnanců chráněných dílen, sociální rehabilitace a rekondiční masáže a kulturně vzdělávací místnost

i volnočasový klub pro děti a mládež.

V dalším patře se nachází místnost pro sociální rehabilitaci a pro rekondiční masáže. Tyto masáže jsou k dispozici všem občanům Novopacka, ale také ubytovaným návštěvníkům Centra. Ubytování je zde možné zajistit až pro 12 handicapovaných, a to ve dvou a třílůžkových pokojích. Pokoje i koupelny jsou bezbariérové.

Objevte krásu Podkrkonoší

Centrum plánuje návštěvu klientů z polského Dzierzoniowa v rámci česko-polské spolupráce. Návštěvníci tak poznají krásy a tradice Podkrkonoší. Nová Paka a celé okolí má své skvosty jako třeba Klenotnici (výstava polodrahokamů a spiritismu) a Suchardův dům (Městské muzeum), kde se narodil Stanislav Sucharda, autor pomníku Palackého v Praze a jeho bratr Vojtěch, který byl autorem apoštolů na Staroměstském orloji.

Město je také západní branou do **Geoparku UNESCO Český ráj**. U Centra bez bariér je možnost bezbariérového parkování a po domluvě lze využít i bezbariérovou přepravu.

Slavnostní otevření Centra bez bariér bude pro pozvané ve čtvrtek 15. 9. 2011 a pro veřejnost v pátek 16. 9. 2011 od 8.30 do 17 hodin.

Kontakt a další informace:

Život bez bariér, o. s., Lomená 533,
509 01 Nová Paka, tel.: 493 724 159,
info@zbb.cz, www.zbb.cz.

(hk)

Vizualizace centra, foto:
Život bez bariér

**Jaké služby poskytuje Vaše
Centrum pro handicapované?
Napište nám o tom! Do Vašeho Vozky.**

Vizualizace Centra Klášter – pohled zezadu

Centrum je připraveno k otevření v polovině září

Jak žijí „Feničané“ v Brně?

ParaCENTRUM Fenix se neustále rozvíjí

Uplynulo už dosti vody ve Svatce od doby, kdy jsme vám v roce 2009 představili **ParaCENTRUM Fenix Brno** (PCF). Feničané žijí, pracují a svoji činnost rozvíjejí a rozšiřují dále.

Největší zájem klientů, jejichž počet se rozrůstá, je o **rehabilitaci**. Aktuálně máme 6 fyzioterapeutů a jejich řady od září rozšíří nové posily – 2 nebo 3 studenti magisterského studia fyzioterapie. Pracujeme ve třech oddělených cvičebnách, kde jsou široká, elektricky nastavitelná lehátka. Nad dvěma je sada Redcordu k současnému závěsu v oblasti dolních i horních končetin, popř. pánve nebo hlavy. Z projektu jsme získali nový vertikalizační stůl Jordan k využití pro ty klienty, kteří nezvládají vertikalizace ve Smove. Dva motomedy na dolní i horní končetiny jsou denně v provozu. Klient absolvuje vždy 60 minut individuální práce s terapeutem, má možnost využít vertikalizaci i motomed. Tato služba je velmi žádaná, někteří klienti k nám dojíždějí i hodinu autem. Za rok 2010 bylo odrehabilitováno 1 211 hodin s fyzioterapeutem. Poptávka výrazně převyšuje nabídku.

Bezbariérová doprava a další nové soc. služby

Velkou výhodou je možnost vozit klienty do centra **bezbariérovým Fiatem Ducato**. Tato služba je hojně využívána, auto jezdí denně. V roce 2010 jsme s klientem na palubě najezdili 7 510 kilometrů.

Rozšiřujeme i tři registrované sociální služby – **osobní asistenci, odborné soci-**

ální poradenství a terénní aktivizační služby. Osobní asistenti v roce 2010 odasistovali 15 klientům 1 297,5 hodiny. Tři klienti jsou vysokoškoláci – vozíčkáři a díky asistenci mohou bydlet v Brně a studovat. Velký rozvoj jsme zaznamenali v sociálním poradenství, které je poskytováno všem zájemcům bez ohledu na cílovou skupinu. Základní poradenství bylo v loňském roce poskytnuto 256 klientům v 1 855 kontaktech telefonicky, mailem i osobně. Odborné sociální poradenství si vyžádalo 365 klientů, někteří i opakovaně, protože intervencí bylo celkem 1 041. Z uvedeného počtu klientů jich bylo 219 nových, 58 jsme kontaktovali již na spinálních jednotkách při prvo-

pobytu po úrazu.

V centru pracuje specialista na bezbariérovost, který pomáhá rodinám i zaměstnavatelům hledat možnosti architektonické i technické, jak vytvořit vhodné prostředí pro konkrétního člověka.

Tvůrčí setkávání, přednášky a taky stolní tenis a pétanque

PCF je i místem setkávání. Již se vžila pravidelná středeční odpoledne, kdy se dvakrát měsíčně scházíme – jednou je to tvůrčí setkání, podruhé absolvujeme nějakou přednášku. Tvořili jsme např. z modelovací hmoty fimo nebo z kříšťálové pryskyřice, dělali mozaiky, pracovali s hlínou, vyráběli keramiku, ozdobné rámečky, pletli z pedigu nebo filcovali (výrobky z plsti).

Obrazem i průvodcovským slovem jsme cestovali s ing. Hladkým po Iránu a s ing. Robíčkem po Americe. Poutavá byla přednáška o letu balónem pro vozíčkáře. Velký zájem vzbudila naše terapeutka Mgr. Mašínová přednáškou o domácím cvičení a rehabilitaci. Celý blok prvních pololetí uzavřela dr. Vašíčková přednáškou o první pomoci, kdy si mohli všichni zúčastnění vyzkoušet na plastovém modelu řečeném „Andula“ resuscitaci. Plán na aktivity po prázdninách se intenzivně připravuje.

Setkáváme se i při sportu. Pravidelně k nám dochází 15 klientů trénovat **stolní tenis**, aby získané dovednosti a zkušenosti osvědčili na turnajích Českého poháru

vozičkářů ve stolním tenisu (závěrečné kolo bude 12. 11. 2011 v Brně i s vyhlášením celého ročníku). Stolní tenis si zahrajeme i my ostatní. Dále se setkáváme při turnajích v **pétanque**, a to třikrát ročně – na jaře, v létě i na podzim, pokud počasí dovolí.

Úspěšný projekt

Velikým povzbuzením do další práce je úspěšný projekt ze strukturálních fondů Evropské unie, operační program lidské zdroje a zaměstnanost **Zpět do života II.**, který jsme začali realizovat v květnu 2011 a který bude probíhat do dubna 2014. Díky tomuto projektu, který je zaměřen na **ergoterapii včetně soběstačnosti a sebeobsluhy klientů, výcvik jejich rodinných příslušníků a umožnění návratu do pracovního procesu**, jsme schopni nabídnout klientům a jejich rodinám další terapeutické možnosti, a zlepšit tak kvalitu jejich života.

Semináře a setkávání odborníků, prezentace našich zkušeností

Prostory PCF jsou také využívány pro odborné akce – proběhl zde seminář ve využití techniky Redcord, který vedla Mgr. Hamáčková a jehož se zúčastnili fyzioterapeuti z celé republiky. Na pracovním jednání se u nás setkal výbor odborné společnosti Česká společnost pro leze míšní, zázemí jsme poskytli i zájmové skupině UNIFY pro fyzioterapeuty pracující na spinálních jednotkách, kteří opravdu dojeli ze všech spinálních pracovišť České republiky. Studenti fyzioterapie ze slovenských Piešťan v rámci své stáže na brněnských spinálních jednotkách pravidelně docházejí do PCF, aby se seznámili s možnostmi, které nabízí nestátní nezisková organizace svým klientům.

Naše centrum prezentuje problematiku lidí po úrazu páteře a míchy, kteří se ocitli

na vozíku, jak na veřejnosti, tak na odborných setkáních. Sami naši klienti neformálně předávají své informace a zkušenosti účastí na dílčích aktivitách projektu **Brno zdravé město**. Naposledy to byla akce pro školáky na téma prevence úrazů. Osobní rozhovor s člověkem, který po úrazu sedí na vozíku, možnost vyzkoušet si, jak se na vozíku pohybuje a co vše musí takový člověk zvládat – to je nezapomenutelná a nenahraditelná zkušenost pro nejen pro školáky.

V rámci celorepublikové akce **Noci kostelů** jsme představili PCF farníkům a všem příchozím ve farním kostele sv. Jana Nepomuckého. Na odborném fóru jsme prezentovali PCF v květnu ve FN Brno-Bohunice, a to na konferenci pro fyzioterapeuty nebo na kongresu VII. Setkání spinálních jednotek na Seči v červnu. O aktivitách a zapojení PCF do mezinárodní spolupráce v rámci European Spinal Cord Injury Federation píšeme v samostatném článku.

Rekondice na Březejci

Všichni se těšíme na Březejc. Stalo se již pravidlem, že se klienti s celými rodinami každoročně účastní týdenního rekondičního pobytu na Březejci. Vloni nás bylo celkem 36, z toho 12 klientů. Program rekondice je vždy bohatý. Každý klient má denně 60 minut individuální práce s fyzioterapeutkou, využíváme kdykoliv v průběhu dne motomed a Smove. Klienti si rozšiřují své PC dovednosti tvorbou a úpravou digitálních fotografií nebo např. tvorbou webových stránek.

Všichni se vždy těší na „táborovou hru“, kterou připravujeme pro všechny zúčastněné a všechny možné kategorie. Vloni jsem ji soukromě nazvala „Dukelský závod branné zdatnosti“. Součástí pobytu jsou odborné přednášky, výlety, opékání buřtů, hrajeme pétanque, malujeme, prostě se nenudíme ani chvíli.

Méně zkušené klienti se spontánně učí

od těch již zkušených a znalých. Prostředí lesa a rybníků oceňují nejenom houbaři. Někdy se stává, že se stačí z vozíku jen naklonit, a krásný úlovek v podobě pravého hříbu je váš! Letos se nám podařilo zamluvit dva termíny vždy po týdnů a oba byly krátce po vyhlášení obsazeny.

Šetřit ano, ale pozor na možnou změnu kvality života klientů

Nemůžeme zůstat lhostejní k tomu, jaká je aktuální situace v naší zemi. Díky mezinárodním kontaktům a zkušenostem víme, že tráva za plotem není zelenější, a uvědomili jsme si, že v mnoha věcech na tom nejsme vůbec špatně i ve srovnání s tzv. sociálně i zdravotně silnými zeměmi. I v řadě těchto zemí vlády šetří a dochází k redukci zavedených systémů. Proto jsme se aktivně zapojili do hledání cest, kde je možno, s ohledem na naši cílovou skupinu, nalézt úspory na straně jedné, ale současně na straně druhé dát pozor na to, aby nedošlo k zásadní změně kvality života klienta. Návrhy byly projednávány jak s ministrem zdravotnictví, tak i s ministrem práce a sociálních věcí. PCF je připraveno k další aktivní spolupráci s těmito institucemi.

ParaCENTRUM Fenix nadále žije a rozšiřuje svoji činnost tak, aby bylo k dispozici pro všechny klienty, kteří ho potřebují. A to i v ekonomicky obtížné situaci či při změnách legislativy. Žije a pracuje díky nasazení všech Feničanů a mnoha dobrovolně odpracovaných hodin ve volném čase. To však vy ostatní určitě znáte také.

*dr. Lia Vašíčková, členka rady
sdružení ParaCENTRUM Fenix
Fota z akcí ParaCentra Fenix:
www.pcfenix.cz*

Kontakty a další informace:

- Občanské sdružení ParaCENTRUM Fenix, Netroufalky 787/3, 625 00 Brno (pracoviště);
- Občanské sdružení ParaCENTRUM Fenix, Kosmonautů 17, 625 00 Brno (sídlo organizace), tel.: 547 210 382, 733 589 567, info@pcfenix.cz, www.pcfenix.cz.
- K ParaCENTRU Fenix se dostanete bezbariérovými autobusy č 60 a 61.
- Pracovní doba: Po–Čt 9–17, Pá 9–15 hod.

Mistryně zkratky jsou Dobrá parta, rozdávají lidem svá srdce

Jsou dvě. Dvě ženy, které mají srdce na pravém místě. Dvě ženy, které se rozhodly, že budou pomáhat. Dvě ženy – filantropky. Jmenují se **Iveta Brabcová** a **Lenka Burdová**. Dvě ženy, které v roce 2008 založily **občanské sdružení Podoba** proto, aby mohly být užitečné. Dvě ženy, kterým se daří dělat radost lidem, co potřebují pomoc. Obě jsou z Jindřichova Hradce, přičemž právě tam a do jeho blízkého okolí směřují své aktivity, které potřebným lidem přinášejí radost i naději.

Projekt „Slunéčko“

Iveta s Lenkou dělají obyčejnou věc, a sice shánějí peníze pro jednotlivce i organizace, u nichž cítí, že potřebují pomoci. Takže vlastně dělají věc neobyčejnou, neboť to samé nedělá každý. Před čtyřmi lety přišly s nápadem, že by mohly spojit příjemné s užitečným, a to kulturní obohacení a podporu handicapovaným osobám. Utvořily k tomuto účelu projekt „Slunéčko“, což je název odvozený od spojení počátečních písmen sedmi slov: Smíchem Laděné Úsměvem Naplněné Energické ČaroKrásné Odpoledne.

„Původním naším cílem bylo darovat lidem smích a energii prostřednictvím pohodového, oddechového kulturního zážitku,“ dozvídáme se od Lenky, která je jednatelkou sdružení. „Zároveň jsme ovšem také chtěly při našich akcích získat finanční prostředky od regionální komunity, a posléze je směřovat k výpomoci spoluobčanům, jimž životní cestu ztížilo nějaké specifické zdravotní postižení,“ přiznává a podotýká Iveta, která působí v roli předsedkyně Podoby.

Víceméně je to snadná vize. Stačí se zavazet místní umělce, soubory, školy, školky, kroužky, sbory, oslovit mecenáše a sponzory, zařídit prostory pro uskutečnění akce, udělat velkou propagaci, přesvědčit lidi, aby se přišli bavit a byli ochotni zaplatit vstupné – představa jednoduchá, realizace náročná. Avšak když se chce, tak to jde. Přetavit sen ve skutečnost lze i pouze ve dvojici.

Premiérově svůj projekt představily světu světa před třemi lety. Hned vzbudily velkou pozornost ve všech směrech – ze strany vystupujících, podporujících, médií i obecnosti. Napoprvé se vše docela podařilo, takže Podoba dostala chuť pokračovat. A propos – Podoba – to je další zkratka **PO**dpora, **DO**brovolnictví, **BE**nefiční Akce. Občanské sdružení žije mottem: „Naše cena není v tom, co má-

Částku 28 300 Kč přineslo „Slunéčko pro Verunku“. Na snímku jsou s podpořenou Veronikou Šindelářovou a její maminkou patron akce veslař – olympionik Václav Chalupa, Iveta Brabcová (uprostřed) a Lenka Burdová.

me, ale v tom, co dáváme druhým“. „Nejdůležitější myšlenkou hned úvodní benefice bylo upozornit Jindřichohradečáky na to, že vedle nich žijí spoluobčané, kteří pro plnohodnotný život potřebují podporu svého okolí. Myslíme si, že se náš projekt líbil a že se nám podařilo solidně uskutečnit. Rozhodly jsme se pro další pokračování,“ potvrdily Iveta s Lenkou svorně.

Výtěžek prvního ročníku benefičního projektu „Slunéčko“ byl věnován Centru Bobelovka v Otíně, kde pobytové a ambulantní služby využívají děti a dospělí do 24 let s mentálním nebo kombinovaným postižením.

Dne 3. října 2009 se občanské sdružení Podoba dočkalo oficiálního vzniku, brzy nato uspořádalo **druhý ročník akce „Slunéčko“**, tentokrát byla benefice uskutečněna **ve prospěch občanského sdružení Proutek se sídlem v Plasné u Kardašovy Řečice**, které zajišťuje dospělým osobám s mentálním postižením žití a práci ve svých chráněných dílnách a bydleních. Za tuto pomoc byla Podoba hned ve svém druhém roce činnosti nominována fundraiserkou Proutku Hanou Hřebíkovou na cenu „Křesadlo“.

Dobrá parta

Na jaře roku 2010 tak byly Iveta Brabcová a Lenka Burdová ve Strakonických dekorovány cenou „Dobrá parta“. Pro tak mladé sdružení to byl zajímavý počin. Ocenění přišlo těsně poté, co Podoba už měla za sebou **třetí akci**, která znovu proběhla v prostorách jindřichohradeckého kulturního domu Sřelnice – byla to **benefice pro tehdy sedmiletou dívku Veroniku Šindelářovou z Dolní Radouň, která je postižená DMO**. „Slunéčko pro Verunku“ vydělalo 28 300 Kč, které byly investovány do nákupu speciálních školních a masážních pomůcek.

Obě členky občanského sdružení Podoba mají sociální citění v krvi, napovídá tomu i jejich zaměstnání. Iveta pracuje jako zástupkyně vedoucí azylového domu pro matky s dětmi v Políkně, Lenka je na městském úřadu referentkou dávkového oddělení.

„Slunéčko pro Romana“

Pro letošní rok si jako bod zájmu své pomoci vybraly **Romana Pišného z Jin-**

dříchova Hradce, muže na vozíčku postiženého svalovou dystrofií a permanentně napojeného na umělou plicní ventilaci. Rozhodly se, že pro něho seženou větší částku peněz, neboť jeho zdravotní stav vyžaduje neustálou, čtyřadvacetihodinovou péči ošetřovatelek, která stojí přibližně 60 tisíc měsíčně, ale není hrazena státem.

Proto svůj projekt „**Slunéčko pro Romana**“ přenesly do komornějších a honosnějších rozloh Rytířského sálu jindřichohradeckého Státního hradu a zámku. Účinek však byl přesně opačný, vybralo se „pouze“ 14 620 Kč.

„Jsme z toho zklamané, přitom koncert byl velmi krásný, příjemný a povzbuzující. Jenže dojem zkazila malá účast posluchačů a získaná částka je nízká. Nečekaly jsme to, nemáme chuť pokračovat dál,“ číselo z obou diplomovaných specialistek rozčarování. „Něco se stalo, někde jsme udělaly chybu, asi jsme zvolily špatný termín, možná podcenily propagaci. Naše budoucí činnost je ve hvězdách, teď ani nevíme, komu se konkrétně věnovat příští rok. Jestli vydržíme, tak naše pomoc zase bude směřována člověku s handicapem nebo k organizaci, která pracuje s osobami s postižením,“ hovořily Lenka s Ivetou velmi nejistě.

„Nevím, proč by měly skončit se svou bohuľibou činností. Spíše by jim slušelo nadmutí pýchou a hrdostí, vždyť konají něco, co obyčejní lidé obvykle nedělají. Dávají lidem prostředky, ale také naději, projevují sounáležitost. Mně osobně pomohly moc, a to nejen financemi, ale tím, že se mnou byly v kontaktu, že si přišly popovídat, i když zprvu musely pouze odezírat z pohybu úst, neboť jsem nemluvil. Jsem jim vděčný, doufám a moc si přeji, aby pokračovaly a pomáhaly dál,“ pěl jen slova chvály na adresu obou žen podpořený Roman Pišný.

(PP)

V dubnu loňského roku obdrželo sdružení Podoba ocenění „Dobrá parta“. Na snímku ze strakonického hradu drží „Cenu pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci“ Lenka Burdová, diplom má v ruce Iveta Brabcová.

Sdružení Země lidí zajistilo dívce s handicapem mechanický vozík

Jana Dlugošová na novém mechanickém vozíku s Bc. Kamilou Chrobokovou (vlevo) a zástupkyní firmy .A.S.A.

Devatenáctiletá studentka Jana Dlugošová, která je postižena dětskou mozkovou obrnou, požádala organizaci **Země lidí o.s.** o pomoc při shánění finančních prostředků na nový mechanický vozík. Díky sdružení a společnosti .A.S.A., spol. s r. o., která invalidní vozík v hodnotě 60 tisíc korun uhradila, se nyní Jana může těšit z nové pomůcky, která je pro její sportovní aktivity nezbytná.

Studentka Jana je sice majitelkou nového elektrického vozíku, který poskytla pojišťovna, nemá ale už nárok na mechanický vozík. Ten bude využívat mimo jiné pro

svou sportovní vášeň – hru boccia. Jana pilně trénuje a úspěchy sklízí i v turnajích.

Organizace Země lidí o.s. je zaměřená na podporu volnočasových aktivit tělesně a mentálně postižených a mimo jiné pomáhá i s nákupem kompenzačních pomůcek.

Společnost .A.S.A., spol. s r. o. zabývá jíc se nakládáním s odpady a poskytováním komunálních služeb, která invalidní vozík uhradila, jej s přáním mnoha úspěchů předala nadšené Janě 6. června 2011.

*Bc. Kamila Chroboková,
předsedkyně správní rady Země lidí o.s.*

Občanské sdružení Země lidí o.s.

Organizace zaměřená na podporu volnočasových aktivit tělesně a mentálně postižených spoluobčanů, zejména dětí a mládeže. Snaží se podpořit konkrétní klienty a jejich aktivity, pomoci s nákupem pomůcek a hrazením potřebných služeb.

Sdružení pořádá letní tábory, věnuje se hře boccia, organizuje projekty Rybaření bez bariér, I my do vody, Praha zábavná nebo Den na kolečkách.

Kontakt a další informace: Země lidí o.s., Ostružinová 36/3175, Praha 10, předsedkyně správní rady Bc. Kamila Chroboková, tel.: 734 377 962, chrobokovakamila@zemelidi.cz, www.zemelidi.cz.

Kdo pomůže, když máma nemůže

Odlehčovací služba pro dospělé osoby s mentálním nebo kombinovaným postižením

Mám doma postižené „dítě“. Starám se o něj už skoro 30 let, 24 hodin denně, 365 dní v roce. Miluji ho. Bojím se o něj. Chci ho mít stále nablízku. Jsem ale také unavená. Potřebuji si odpočinout. Mám zdravotní potíže a potřebuji jet do lázní. Kdo mi může pomoci? A komu mohu věřit, že se mi o mé „dítě“ dočasně postará?

Odpovědí je tzv. **odlehčovací služba**. Jinými slovy místo, kde se o vaše postižené „dítě“ dočasně postarají. Zajistí pro něj 24hodinovou péči ve všech směrech za vás. Nejedná se o odložení do ústavu a nestarání se, ale o **DOČASNOU** výpomoc.

„Chceme ukázat, že péče o postižené v domácím prostředí nemusí vést k totálnímu vyčerpání a nemusí přejít v těžké břímě,“ říká starosta městyse Lukavec pan František Pinkas. To on byl jedním ze zakladatelů **Centra sociálních služeb Lada Lukavec**, kde k odlehčovací službě přistupují trochu jinak.

Na počátku byla také **ředitelka Centra Lada z nedalekého Pacova, paní Jana Moravcová**. Osobní zkušenost s péčí o postiženou dceru Ladu ji v životě přivedla k založení Centra Lada, kde mohou postižení trávit den, učit se běžným denním úkonům, jak se slušně naobědvat, umýt po sobě nádobí, rozvíjet své schopnosti při různých činnostech. Klienti centra se pak odpoledne zase vrací domů ke své rodině. To umožňuje nejednomu rodiči postiženého potomka chodit do práce a vést relativně normální život.

Rodinné prostředí je důležité

„Čas šel dál a mě došlo, že ne vždycky se mohu o dceru postarat sama, ne vždycky mohu využívat pomoc rodiny,“ říká paní Moravcová. „Uvědomila jsem si také, že ne každá matka od postiženého potomka má dobré rodinné zázemí, kterého může vyu-

žít. A co pak s postiženým „dítětem“, o které se staráte 24 hodin denně třeba již 30 let a najednou si zlomíte nohu. Jste na to sama, jste unavená a nevíte, co bude zítra.“

„Nikdo si neumí představit ten strach a beznaděj matky v podobné situaci,“ doplňuje paní Moravcová. „A nejedná se pouze o postižené děti. Co například lidé po mrtvičce, u kterých se mentální schopnosti radikálně změnily, a ze dne na den se změnil i život celé rodinně?“

Slovo dalo slovo a nová služba, Centrum sociálních služeb Lada Lukavec, je již od 1. 3. 2011 na světě. Jedná se o tzv. odlehčovací službu. Ta má za úkol pomoci, když pečující osoba nemůže. Odpovídá na otázku „Kdo pomůže, když máma nemůže?“ Pečující mohou dočasně přenechat starosti s péčí o jejich blízké právě personálu zde v Centru v Lukavci. Umožní si tak vyřídít osobní záležitosti, odpočinout si, nabrat psychické a fyzické síly, případně se sami uzdravit.

V Lukavci ale nezřídili jen tak nějakou odlehčovací službu, tu více méně naleznete ve většině větších ústavních zařízení. Ale strach z ústavního typu služeb, strach z neosobního přístupu a nemocničního prostředí, ten u většiny rodičů stále přetrvává.

„Rozhodli jsme se proto, pro malé rodinné prostředí a službu nazvanou *Na zkoušku s mámou*,“ vysvětluje starosta Pinkas. „Chceme, aby se pečující nebáli o své blízké, přijeli a službu si vyzkoušeli společně. Je jedno jestli 1 nebo 2 týdny, potřebu zvyknout si a mít jistotu bezpečí má každý jinak.“

Ideální prostředí pro rodinnou dovolenou

Prostředí Lukavce je krásné i pro rodinnou dovolenou, kterou si s těžce mentálně postiženým členem rodiny umí málokdo představit. V Lukavci ji však trávit můžete všichni. I okolí je příznivé pro rodinné dovolené – nedaleko je bájná hora Blaník či veselé město Pelhřimov plné kuriozit.

„Samozřejmě zásadou by mělo být, že člověk, na němž leží hlavní pracovní a časová zátěž v péči o postiženého, by měl po určitou část každého dne dělat něco jiného, než jen pečovat o postiženého.“

Stejně tak by měl mít během roku delší dovolenou na zotavenou vcelku, a to spíše dvakrát než jen jednou,“ toto jsou slova světově uznávaného dětského psychologa pana profesora Matějčka.

Přijďte se podívat do Lukavce a nebudete rozhodně litovat. Budeme se o vás starat jako o svou rodinu!

Jana Moravcová,
výkonná ředitelka Centra LADA

Kontakt:

Centrum LADA, V Chaloupkách 196,
394 26 Lukavec, tel. 774 624 008, 777 624 008,
e-mail: ladalukavec@centrum.cz,
www.ladalukavec.cz.

Deset let práce pro lidi s handicapem

Krajská organizace Svazu tělesně postižených v MSK slavila v Divadle loutek

Publikum s mimořádně příjemnou atmosférou a umělecké výkony bez nároku na honorář – v takovém duchu se nesl slavnostní koncert, který se uskutečnil 17. června v ostravském Divadle loutek při příležitosti desátého výročí založení krajské organizace **Svazu tělesně postižených v Moravskoslezském kraji**.

Předseda Dalibor Přeček připomenul historii této organizace, během níž se řešily stovky složitých případů lidí s handicapem, a na druhé straně bylo umožněno stovkám klientů zúčastnit se rekondičních pobytů. Rovněž se zmínil, že krajská

organizace Svazu tělesně postižených má přes pět tisíc členů, dokázala zařídit půjčovnu kompenzačních pomůcek a od roku 2009 je výhradním prodejcem euroklíčů.

„Práce pro druhé je to nejdůležitější, co má opravdu smysl,“ uzavřel Dalibor Přeček svůj projev, zároveň s poděkováním magistrátu města Ostravy a všem lidem, kteří vůči lidem s postižením uplatňují vstřícnost a snahu pomáhat.

V programu se předvedl ženský pěvecký sbor Melodika Ostrava, Cimbálová muzika Skřípci a operní zpěvák Adam Grygar. Následovalo vystoupení taneční skupiny Setkání pod vedením Terezy Vejsadové, v němž se představily handicapované a zdravé tanečnice Lucie Horníková, Kateřina Kapicová, Alžběta Kosová a Jana Helebrandová. Slavnostní

Aplaus a kytice – to byla odměna členkám taneční skupiny Setkání.

koncert pak vyvrcholil pěveckými výkony Patricie Janečkové a Martina Chodúra.

(di)

Foto Jiří Muladi

Patricie Janečková v duetu s Martinem Chodúrem.

10. výročí STP MSK

Představení taneční skupiny Setkání.

Běh pro Paraple absolvovaly téměř čtyři stovky závodníků

Děti, dospělí a psi – na čtyři stovky sportovců běžely 9. června odpoledne už podvanácté pro Paraple. V pražských Letenských sadech si lidé mohli také sami vyzkoušet například jízdu zručnosti na vozíku a zjistit, s čím se denně potýkají vozíčkáři s poškozením míchy, kterým Centrum Paraple pomáhá.

Díky běžcům, firemním dárcům a projeji předmětů Centra Paraple se výtěžek akce vyšplhal na **476 tisíc korun**. Vedle prezidenta správní rady Centra Paraple Zdeňka Svěráka letošní ročník Běhu pro Paraple aktivně podpořily osobnosti, jako jsou Jaroslav Uhlíř, Karel Šíp, Pavel Nový, Vojta Dyk, Jakub Prachař, Miroslav Táborský, Jakub Kohák, Josef Náhlovský a herci divadla Na zábradlí Petr Čtvrtníček, Miloslav Mejzlík a Ladislav Hampl. Charitativní akci moderovali Vladimír Kroc a Kateřina Nekolná.

Úspěch u dětí slavil program Michala Nesvadby z Kouzelné školky. O vyvrcholení sportovně zábavného odpoledne se svým vystoupením postarala populární kapela Nightwork.

„Jako prezident správní rady Centra Paraple ručím za to, že peníze, které od veřejnosti vybereme, budou dány na předem stanovený účel, a tím je provoz Centra Paraple“, vysvětlil poslání své funkce Zdeněk Svěrák.

Centrum Paraple, obecně prospěšná společnost, je poradenské a rehabilitační centrum, které pomáhá vozíčkářům s poškozením míchy vyrovnat se s novou životní situací. V České republice zasáhne úraz s poraněním míchy každý týden do života čtyř lidí.

Hlavním partnerem 12. ročníku Běhu pro Paraple je společnost Fortuna – sázková kancelář. Partnery jsou společnosti DB Schenker spol. s r. o., Pojišťovna České spořitelny, a.s., Vienna Insurance Group a Trigema a.s.

ŠKODA Handy poprvé na tradičním Běhu pro Paraple

Automobil ŠKODA Handy společnosti CAR CLUB (CC) se letos poprvé zúčastnil tradičního Běhu pro Paraple. Chodáři i vozíčkáři se tak mohli seznámit s nabídkou služeb CC, kterou prezentoval Tomáš Uhlík z Obchodního centra CC Praha. Tomáš se současně zúčastnil symbolického běhu pro Paraple.

Společnost Car Club a Centrum Paraple, pro něž je obě generálním partnerem společnost ŠKODA, nyní dojednávají vzájemnou spolupráci pro posílení komplexní péče o handicapované spoluobčany a pro jejich plnohodnotný návrat do života společnosti.

Zdroj: www.paraple.cz,
www.carclub.cz, www.handycard.cz

(pp)

Foto: M. Salajka

CZP Pardubického kraje v Chrudimi zve na den otevřených dveří

Den otevřených dveří **CZP Pardubického kraje v Chrudimi se koná 6. října 2011. Uskuteční se v prostorách chrudimského pracoviště v Revoluční ulici č. 594 od 9 do 16 hod.**

Provedeme vás **zrekonstruovanými prostory** našeho zařízení a také vám představíme všechny námi poskytované služby, kterými jsou:

- Odborné sociální poradenství
- Internetová učebna a kavárna
- Osobní asistence
- Půjčovna rehabilitačních a kompenzačních pomůcek

V rámci naší prezentace můžete vidět všechny pomůcky, které zapůjčujeme nejen lidem se zdravotním postižením, ale i seniorům a lidem po operacích. K dispozici vám bude i sociální pracovnice, která vám umožní vyzkoušet jednu z počítačových sestav v internetové učebně, popř. vám ukáže, jak se s počítačem pracuje.

Jako doprovodný program jsme si pro vás připravili přednášku a diskuzi na téma „Bezpečnost a požární ochrana při užívání bytu a rodinného domu a využití Signálu v tísni“. Zajímavým zpestřením pro vás bude určitě ukázka canisterapie nebo možnost nechat si změřit tlak. Všechny tyto doprovodné akce budou zajištěny lidmi, kteří jsou odborníky ve svých profesích.

Po celý den pro vás budeme mít připravené chutné občerstvení. Přijďte mezi nás, rádi vás u nás přivítáme!

Ing. Markéta Divišová a Mgr. Eva Tomišková, sociální pracovnice CZP Pardubického kraje Chrudim

Kontakt:

CZP PK Chrudim, Revoluční 594, 537 01 Chrudim, tel.: 775 693 989, 774 693 990, 469 620 320, marketa.divisova@czp-pk.cz, eva.tomiskova@czp-pk.cz, www.czp-pk.cz.

Internetová učebna

DPS v Ostravě-Porubě Stavbou roku 2011 MS kraje

Hlavní cenu v soutěži Stavba roku Moravskoslezského kraje 2010 získal Dům s pečovatelskou službou na Průběžné ulici. Architektonicky ojedinělé sate- litní městečko tvořené náměstím, pěti samostatnými bezbariérovými trojdomy s 80 byty a centrální budovou uspělo v kategorii Bytové domy. Ocenění Stavba roku Moravskoslezského kraje není jedi- ným uznáním, kterého se Domu s pečova- telskou službou na Průběžné ulici dostalo. Novostavba loni získala čestné uznání v soutěži Dům roku 2009, jejímž vyhla- šovatelem je statutární město Ostrava. Výstavba Domu s pečovatelskou službou na Průběžné ulici byla jednou z největších investičních akcí městského obvodu Po- ruba. Vyžádala si přibližně 230 milionů korun. Na realizaci stavby, která byla dokončena v roce 2009, se obvodu poda- řilo získat 44 milionů ze Státního fondu rozvoje bydlení. Dofinancování zajistilo statutární město Ostrava.

Převzato: (yak), PRIO – Porubská radnice informuje občany (dz)

Byty pro vozíčkáře V Ostrava-Porubě

Jak Vozkovi upřesnila Ing. Alice Va- šendová, vedoucí odboru správních čin- ností a bytového hospodářství Úřadu městského obvodu Ostrava-Poruba, byty v DPS na ul. Průběžné jsou určeny pro seniory s omezenou schopností pohybu a orientace, tj. zejména pro osoby posti- žené pohybově, zrakově, sluchově apod., **kterým vznikl nárok na starobní dů- chod nebo jsou poživateli starobního důchodu.** Vozíčkář v důchodovém věku by si však byt musel nechat podle svých potřeb a po souhlasu pronajímatele na vlastní náklady bezbariérově upravit. By- ty jsou o velikosti 0+1, 0+2, 1+2 a měsí- ční nájemné činí 107 korun/m².

Bezbariérové byty o velikosti 1+2 **pro vozíčkáře, kteří nejsou seniory**, tzn. nevznikl jim nárok na starobní důchod nebo nejsou poživateli starobního důcho- du, má městský obvod k dispozici v obytném domě na ulici Slavíkova 40/1762 v Ostravě-Pustkovci. Tyto byty jsou cel- kem čtyři. Pronájem se uděluje na základě doporučení majetkového odboru Magis- trátu města Ostravy. Nájemné v těchto bytech činí 55 Kč/m².

(dz)

Čtyřlístek má ve Vítkovicích končit

Ustoupí využívané Centrum pracovní výchovy chráněnému bydlení?

Rodiče některých postižených dětí z Ostravy nevědí, kam budou své ratolesti vodit. Jedno ze zařízení Čtyřlístku – **Centrum pracovní výchovy v Thomayerově ulici ve Vítkovicích** –, kde jim léta po- máhali, má být zrušeno. Město, které je jeho zřizovatelem, tady chce vybudovat chráněné bydlení pro mentálně postižené, které prý v Ostravě chybí.

„Nevím, co budeme dělat. Dcera má mentální postižení, do zařízení dochází tři roky, líbí se jí tam a zvykla si. Každou změnu vnímá vzhledem ke svému posti- žení velmi špatně.“ říká Iveta Tabreová, která stejně jako dalších zhruba třicet rodičů, vodí každé ráno své dítě do vítko- vickeho centra.

„Jde o záměr rekonstrukce současné budovy na Thomayerově ulici na chráně- né bydlení pro osoby s mentálním posti- žením, které jsou dosud klienty zařízení příspěvkové organizace Čtyřlístek. Pro- jekt je ve fázi žádosti o finanční investiční podporu z regionálního operačního pro- gramu,“ informovala mluvčí ostravského magistrátu Andrea Vojtkovská. Doplnila, že rodičům byl předán seznam podobných ostravských zařízení, kam by mohli své děti v případě zrušení centra přihlásit. To je ale pro mnohé rodiče problém.

„Oba chodíme s manželem do práce už na sedm hodin ráno. Řada z těch zaří- zení, která nám byla nabídnuta, otevírá později, a navíc fungují třeba jen tři dny v týdnu. Co máme dělat ty zbývající dny? Bojím se, že budu muset odejít z práce a zůstat s dcerou doma. Platíme hypotéku a nevím, jak to zvládneme,“ obává se např. Iveta Tabreová. Další rodiče jsou na tom podobně. „Dcera má kombinované postižení – je vozíčkářka a je mentálně postižená. Najít zařízení, kde by ji přijali, není vůbec jednoduché. Když se dozvědě- la o tom, že by měla Čtyřlístek opustit, nedokázala se s tím vyrovnat a museli jsme vyhledat pomoc psychiatra,“ stěžuje si jedna z maminek, Kateřina Martínková.

Ředitel Čtyřlístku Svatopluk Aniol tvrdí, že obavy rodičů chápe a snaží se jim pomoci. „Mám však informaci, že město hledá možnost nabídnout těmto klientům služby s větší kapacitou, aby dosavadní kolektiv nebyl tolik rozdroben. Na schůzce s rodiči uvedli zástupci města, že o zrušení není ještě definitivně rozhod- nuto. Záleží na tom, jak dopadne žádost o peníze z EU.

Zdroj: Moravskoslezský deník, (pp)

Jedny z výrobků klientů centra – oplétané předměty.

Napsali jste nám

Stížnosti, rady, pochvaly, polemiky, odpovědi

Bariéry na rehabilitačním oddělení

Dobrý den,
jsem vozíčkářka bez možnosti se postavit. Jako téměř každý vozíčkář nebo vozíčkářka čas od času podstupuji rehabilitaci. Mezi jinými mi byla předepsána vanová koupel. A došlo k velkému pátrání po možnosti si tuto proceduru vybrat. Vzala jsem si na pomoc informace o telefonních číslech týkajících se rehabilitace.

Výsledkem bylo šokující překvapení. V celém Frýdku Místku není jediná bezpečná možnost k přesunu do vany pro vozíčkáře! A to ani v **rehabilitačním centru nemocnice Frýdek Místek**. Nemají tam ani otočný hydraulický zvedák pro lidi s berlemi. Mají sice nějaký zvedák, ale protože při rekonstrukci byly zabudovány jiné vany, než jsou ke zvedáku třeba, je jim zvedák k ničemu.

Řešení? Rodinní příslušníci si takového vozíčkáře mohou dát do vany i z vany sami. Ani v právě otevřeném **rehabilitačním centru v Místku (Frýdek-Místek) – Sageně**. Pan Němeček – ředitel Sageny – se upřímně snažil nedostatek napravit. Šlo se k tomu hned několik lidí, aby zjistili, že při plánování a stavbě Sageny se na zvedák k přesunu vozíčkáře do vany vůbec nemyslelo. A technické řešení v části van dodatečně zabudování zvedáku do země či stropu údajně neumožňuje.

Obdobný technický problém brání vozíčkářům vybrat si vodoléčbu i v **rehabilitačním centru Nerest**. Nevhodná zařízení mají i v mnoha lázních. A tak se ptám, co je jádrem tohoto problému? Diskriminace vozíčkářů? Neexistence zákona nebo novely, která by právo vozíčkářů na rehabilitaci zajistila? Ptám se, **jak může být zkolaudováno rehabilitační centrum bez možnosti přesunu těžce pohybově handicapovaných do van?**

Od revoluce uběhlo 21 let, v době letů do vesmíru k vesmírné stanici, v éře detailního zkoumání dna moří a oceánu atd. – přesun člověka s těžkým postižením do vany s vodou je neřešitelný problém?

Pořád se mi vrací otázka – je to diskriminace vozíčkářů? A musíme s tím být spokojeni? Nebo už konečně po mnoha upozorněních vozíčkářů dají kompetentní lidé hlavy dohromady a odstraní tento hrubý nedostatek v přístupu k vodoléčbě?

Jarmila Králová, Staříč

* * *

Bariéry v dopravě

Dobrý den,
chtěla bych Vám napsat o dopravě v obci Píšť v okrese Opava. V této obci máme možnost se dopravovat nízkopodlažními autobusy (konečně). Jsou zde tři autobusové zastávky a jen z jedné se dá nastupovat, a vystupovat. Doprava není časově promyšlená, zejména o víkendech. Jezdí zde autobusy Veolia Transport Morava a. s. Přes týden 9× denně (nízkopodlažní) o víkendy ale nejedí vůbec.

A ty nástupiště! Proč jsou úpravy bezbariérových nástupišť řešeny jen ve městech?! Jsem upoutaná na vozík již několik let a stále se musím na zastávkách dopřesovat cestujících, aby mi z vozidla, nebo do vozidla pomohli. Cestou mne doprovází manžel, jenže z vozovky do vozu je vysoká výšková bariéra, takže bez další pomoci to nejde. Navíc řidiči nízkopodlažních vozů nikdy nenajíždějí k chodníkům, takže plošina ve voze se nedá použít. Toto chování mi připadne jako diskriminační.

Škoda, obec je uznána jako poutní místo, jsou zde chodníky s nájezdy a Dům s pečovatelskou službou s několika bytovými jednotkami, je zde zábavní i kulturní vyžití atd. Ale možnost dostat se z obce do okolí je pro člověka na vozíku velmi problematická.

Markéta, Píšť na Opavsku

* * *

Prívěsné dětské cyklovozíky

Dobrý den,
jen pro Vaše info... Nemohl jsem to jen přejít v klidu. Tohle nemá nic společného se seriózní prací novináře. A lavina LŽI je spuštěna. Dnes mi paní málem vrátila od nás zakoupený prívěsný cyklovozíček, protože tuto zprávu převzalo nějaké další neseriózní rádio. Tady je článek Kateřiny Frouzové z MF Dnes uveřejněný na iDNES.cz dne 13. července 2011:

Dětské vozíky za kola nesmí na silnici ani cyklostezky. Vozíky pro dítě za kola nemají podle zákona co dělat nejen na silnicích, ale ani na cyklostezkách. I ty jsou totiž „pozemní komunikací“. Dvanácti tisícům cyklistů, kteří vozíky používají, tak hrozí až dvoutisícová pokuta.

Podle ministerstva mohou lidé vozíky používat jen na vybraných cyklostezkách

nebo v uzavřených areálech. „Zákon neumožňuje přepravu osob v prívěsném vozíku za kolo na pozemních komunikacích. To platí i pro schválené cyklostezky,“ vysvětlila mluvčí policejního prezidia Veronika Hodačová.

Zákaz používání vozíků na silnicích obhajuje mluvčí ministerstva dopravy Jakub Ptačinský: „Vozíky za kola jsou pro děti nebezpečné. Dítě má hlavu i tělo s životně důležitými orgány v úrovni nárazníku auta a lehko by mohlo dojít k tragické nehodě.“ Navíc pochybuje, že si dítě užije výlet, při němž pár centimetrů nad silnicí „dýchá prach, výfukové plyny a občas jej treť kamínkem“. Na zákaz vozíků, který „tíše“ platí už roky, upozornilo ministerstvo čerstvou analýzou.

Vozíky za kola například v Rakousku či Německu lidé používají na cyklostezkách a někde i na silnicích mohou. „Němčů v Česku nejsou řidiči ohleduplní. Máme mnoho případů cyklistů, kteří se zranili při nehodě s autem. A teď si představte, co se stane, když při předjíždění zachytí kolo auta vozík s dítětem,“ poukázal na rizika Ptačinský. Podobný případ se stal třeba v Davli u Prahy v létě 2009. Tehdy opilý motorista srazil muže, který vezl dvouletého syna ve vozíku, a oba zranil. Podle ministerstva mohou lidé vozíky používat jen na vybraných cyklostezkách nebo v uzavřených areálech. Zjistit, která cyklostezka je pozemní komunikací a která je výjimkou, lze buď na webových stránkách katastrálního úřadu (nahlizeniidokn.cuzk.cz), nebo na obecních úřadech. Za převoz dítěte ve vozíku na jiných místech může policie uložit pokutu až dva tisíce, ve správním řízení dokonce až 2 500 korun.

Ideální způsob přepravy dítěte na kole odborníci zatím nenašli. Například Horská služba považuje vozíky za celkem bezpečné. „Ovšem jen v případě, že rodič veze kočár na takové stezce, kde nemohou v žádném případě jezdit auta,“ zdůraznil náčelník Horské služby České republiky Jiří Brožek. Kdyby si měl vybrat mezi povolenou cyklosedačkou a speciálním vozíkem, zvítězilo by to druhé.

Dětskými sedačkami hájí vozíky i Asociace výrobců a dovozců jízdních kol. „Cyklosedačky jsou legalizované pro přepravu dítěte, ačkoliv ani ony neposkytují závratnou míru bezpečí, protože dítě při nárazu padá z velké výšky,“ poukázal tajemník asociace Michal Trojan. Nyní se

„snaží zákaz vozíků na silnicích prolomit. „Na cyklostezku vozíky s dětmi přirozeně patří, ale bez přejezdu po vozovkách se sem výletníci nedostanou,“ argumentuje Trojan. Ministerstvo se mu nechystá vyhovět. Podle Ptačinského totiž mohou rodiče s dětmi dojet ke stezce, kde nehrozí pokuty, autem.

Tento článek je **veden jednostranně** a jsou v něm **uvedeny lživé a nepřesné informace**. Po jeho přečtení jsem se musel přesvědčit, zda náhodou nečtu neseriózní Blesk. Nemohl jsem uvěřit, že jsem na iDnes.cz. Článek mne velmi pobouřil. Ve speciálních cyklovozičcích vozíme i velmi těžce zdravotně postižené děti. A to by paní novinářka koukala, jaký psychický dopad má pro ně jízda ve vozíčku. **Děti se smějí celou cestu**. Ať se paní Frouzová přijede podívat, jaký psychický dopad má na rodiče fakt, že mohou s ZTP dětmi mimo plochu jejich bydliště.

Novinářka se vůbec nepozastavuje nad tím, proč musíme s cyklovozičkou jet po komunikacích, než se dostaneme na stezku. **A kolik máme stezek v ČR**, na kterých nemohou auta? **A proč je jich tak málo?** Víte **kolik máme v Pobeskydí označených stezek vedoucích po běžných komunikacích?** Ať se přijede podívat.

Kdyby byla paní chytrá, na toto téma se dá napsat seriál článků. Článek jsem

ihned rozeslal mezi tři největší obchodníky s cyklovozičkou. Aby se bránili.

Odpověď jednoho z nich dokazuje, že novinářka v článku LŽE A ZKRESLUJE:

Dobrý den,

*článek jsme pochopitelně četli. Nicméně zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích v paragrafu 58 odstavci pátém říká, že **přívěsný vozík za kolo lze používat v případě, že obsahuje určité bezpečnostní prvky (odrazky, světla) a není širší 800 mm. Nikde ani zmínka o zákazu přepravy osob, která je citována v jiném zákoně, a sice o připojných vozidlech, kde je zakazuje. Této formulace se v tuto chvíli na Ministerstvu dopravy chytili a nic na tom nemění ani fakt, že při jakémkoli soudním sporu by byl cyklista s vozíkem úspěšný.***

Podle posledních informací bude na jaře příštího roku vydán předpis pro všechny země EU, který by upravoval používání přívěsných vozíků tak, jak je to běžné v okolních státech.

Již několik let upozorňujeme na tuto „díru“ v našich zákonech a tak nám tato „kauza“ paradoxně nahrává do karet a konečně se tím naši zákonodárci budou zabývat.

Podle informace z Ministerstva dopravy ze včerejšího dne by měla v dohledné době skupina „expertů“ doporučit zá-

kon o přívěsných vozících a jejich provozu na našich komunikacích ke schválení.

Velmi trefně jste vystihl zmínku o nové novinářce o nehodě v Davli – jaksi pozapomněla uvést, že při nehodě zemřelo malé děvčátko, které jelo na kole, že otec byl těžce zraněn a mimino ve vozíku utrpělo pouze pár oděrek.

Takto se manipuluje s veřejným míněním.

S přáním prima jízdy Michal Zouhar, Dvě plus dvě s.r.o., www.dveplusdve.cz.

Takže jak to vlastně je, paní Frouzová?

*Radomír Krupa,
předseda Sportovního klubu vozíčkářů
Frýdek-Místek*

**Narazili jste
na nějaký nešvar?
Chcete se
k něčemu vyjádřit?**

**Pište do redakce Vozky!
Pavel Plohák,
tel.: 737 238 933,
P.Plohak@seznam.cz**

Nadace OKD rozdělila 54 milionů korun

Letos se zaměřila na podporu stabilizace a rozvoj více než třiceti chráněných dílen

Nadace OKD podpoří i letos neziskové organizace a obce, především v Moravskoslezském kraji. Ostatní regiony Česka ovšem zdaleka nevyjdou naprázdno. Správní rada nadace na začátku června rozhodla o podpoře **281 projektů, mezi které rozdělí přibližně 53,9 milionu korun**.

Největší pozornost věnovala nadace **podpoře pracovní integrace handicapovaných – chráněným dílnám a obdobným zařízením přidělila více než devět milionů korun**.

„Rok 2011 je kvůli hospodářské situaci, snižování státních dotací i legislativním změnám pro chráněné dílny velmi náročný, proto jsme se letos zaměřili právě na pracovní integraci handicapovaných. Podpoříme stabilizaci a rozvoj více než třiceti chráněných dílen z celé republiky,“ vysvětlil letošní prioritu Nadace OKD její ředitel Jiří Suchánek.

V programu **Pro zdraví**, který se věnuje především podpoře zdravotních či sociálních služeb a integračních aktivit, podpoří Nadace OKD mimo jiné rovným milionem výstavbu domu pro pěstounskou rodinu

v režii občanského sdružení FILADELFIE – Přístav Oldřichovice z Třince.

Nejvyšší pomoc v programu **Pro radost**, který se zaměřuje na podporu kulturních, sportovních a vzdělávacích aktivit, získaly obec Stonava na uspořádání pátého ročníku pěvecké soutěže Stonavská Barborka a Divadlo loutek Ostrava na přípravu devátého mezinárodního festivalu Spectaculo Interesse. Obě organizace získají od Nadace OKD po 300 tisících korunách.

V programu **Pro budoucnost**, jehož cílem je především podpora životního prostředí v regionu a péče o kulturní památky, obdrží grant ve výši 800 000 Kč jedna z kar-

vinských základních škol na projekt Ekoškola, 700 000 Kč získá ostravská zoo na rozšíření letos otevřené expozice Papua, která návštěvníkům přibližuje přírodu tichomořského ostrova Papua – Nová Guinea.

Ve specifickém programu **Pro Evropu**, jež přispívá organizacím na přípravu žádostí pro získání grantu z EU, podpořila nadace 24 organizací. Nejvyšší částku (300 000 Kč) obdrží Sdružení obcí Rýmařovska na přípravu projektové dokumentace cyklostezky z Malé Morávky do Valšov.

Nadace OKD vznikla v lednu 2008. Od té doby rozdělila přes 170 milionů korun na více než tisícovku veřejně prospěšných projektů. Zakladatelem Nadace OKD je černouhelná těžební společnost OKD, která dává nadaci každý rok jedno procento ze svého zisku. Mezi další dárce patří společnosti NWR, RPG RE, Green Gas, AWT a OKK Koksovny.

*Vladislav Sobol,
mluvčí Nadace OKD*

Kontakt a další informace:

Nadace OKD, Prokešovo nám. 6/2020, 728 30 Ostrava, tel.: 596 262 118, e-mail: info@nadaceokd.cz, www.nadaceokd.cz.

„Člověk musí být tak trochu magor, aby mohl pracovat v sociální oblasti,“ říká Libor Doležal

Pokračování ze str. 1

Chceme veřejnost pozitivně šokovat, aby většinová společnost poznala, že i vozíčkáři jsou normální lidé. Stále totiž existuje mezi lidmi hodně předsudků,“ uvedl Libor Doležal.

Hodně práce za málo muziky

Pro Libora Doležala je práce ve sdružení přece jen něco více než práce. „No pro peníze se to dělat nedá, řekl bych, že je to hodně práce za málo muziky,“ usmívá se a dodává: „Člověk musí být asi tak trochu magor, aby mohl v sociální oblasti pracovat. Od začátku, kdy jsem začal tohle sdružení dávat dohromady, mi okolí říkalo – neblbni, tohle nemá šanci.“

Libor Doležal je naštěstí člověk, který to jen tak nevzdává a i když sám žije s handicapem a pohybuje se na vozíčku, nevzdal své úsilí. Sdružení, které nabízí sociální služby klientům se zdravotním postižením, stále rozšiřuje svou nabídku, zvyšuje počet klientů, kterým se věnuje, a navíc, jak je výše uvedeno, dokonce organizuje zajímavé akce, které kreativním způsobem ukazují lidem život vozíčkářů. Vozíčkáři se tak dostávají do co nejpřirozenějších životních kolejí.

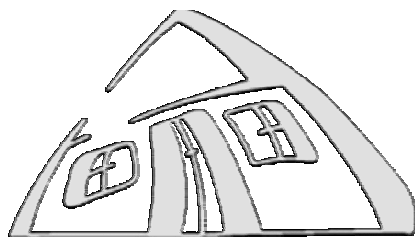
„No, asi to prostě chce určitou dávku šílenosti, aby člověk stále a stále šel za tím, co sdružení ke své činnosti potřebuje. Ono to u nás nějak nepřichází samo, automaticky,“ říká Libor Doležal na můj dotaz, co mu v jeho práci pomáhá, odpovídá: „Samozřejmě, nejsem na ni sám, je tady celý tým téměř dvou desítek spolupracovníků. Nicméně, mně osobně asi nejvíce pomáhá víra v Boha, kdy si říkám – je to moje cesta. Musím ale přiznat, že jsou chvíle, kdy si dokonce někdy pomyslím – Bože, ty si snad ze mě děláš srandu!“

Co výkonného ředitele sdružení Domov pro mne v práci rozčiluje? „To by byl asi dlouhý seznam,“ směje se, ale dodává: „Když bych to shrnul, tak mě štve prostě blbci obecně, a to, jak někdy mohou ovlivnit práci jiných.“ O tom, jestli je spokojený se svou prací, Libor Doležal chvilku přemýšlel: „Obecně jsem sám se sebou málokdy spokojený, mám spoustu chyb, na kterých bych mohl pra-

covat. Třeba si uvědomuji, že jsem cholerik. Někdy musím některé záležitosti nejprve rozdýchat, a pak až řešit, abych tomu více neuškodil. Ale člověk na sobě nesmí nechat dříví štípat, je nutné mluvit o věcech, které nefungují tak, jak by měly – a to všude.“

A co Libora v poslední době potěšilo? „Už zmiňovaný dvoutýdenní rekondiční pobyt pro vozíčkáře s těžkým zdravotním postižením v Hodoníně u Kunštátu. Je to úžasné, když vidíte radost lidí, kteří třeba vůbec nevycházejí z domu a najednou se učí slaňovat. Člověk si právě tady uvědomí, že to, co dělá, má smysl, že to prostě funguje, že mám kolem sebe lidi, na které se mohu spolehnout,“ končí Libor Doležal.

Text, foto: Blanka Falcníková

DOMOV PRO MNE o.s.

Domov pro mne, o.s.

Občanské sdružení Domov pro mne vzniklo v prosinci roku 1996. Cílem sdružení je vytvářet podmínky pro běžný způsob života lidí se zdravotním postižením, pomáhat jim žít běžným způsobem života, překonávat bariéry, aby mohli pracovat, studovat, starat se o svou rodinu a domácnost a věnovat se svým koníčkům stejně jako jejich zdraví vrstevníci. Pro své klienty Domov pro mne poskytuje služby osobní asistence, odlehčovací služby a pořádá rekondiční pobyty pro děti i dospělé.

Kontakt: www.domovpromne.cz, Kounicova 42, Brno, tel.: 541 245 664, mobil: 605 035 380, e-mail: domov@domovpromne.cz

Jak odpočívat a zároveň se dobře postarat o Vaše postižené blízké?

**Využijte našich služeb!
Centrum sociálních služeb
LADA LUKAVEC**

**Odlehčovací služba
pobytová, terénní a ambulantní
pro mentálně
a kombinovaně postižené**

Kontakt:

V Chaloupkách 196, 394 26 Lukavec
tel. 774 624 008, 777 624 008
email: ladalukavec@centrum.cz
www.ladalukavec.cz

Aforismy

Ve svém trápení nejsme nikdy sami. Vždy se najdou lidé, kteří ochotně přihlížejí.

Některé lidi nemůžeme vystát kvůli jejich nedostatům, jiné kvůli jejich přednostem.

Tomu, kdo dovede ocenit naše přednosti, rádi odpustíme jakékoli nedostatky.

Diskuse je nejlepší metoda, jak si potvrdit svůj názor – na protivníka.

*Patricie Holečková
<http://aforismy.webnode.cz>*

Stát dotáhl úspory ke kuriózní dokonalosti, očesává invalidní důchody

Stát odebrává lidem se zdravotním postižením invalidní důchody, úředníci to ale nejsou ochotni přiznat. V letošním roce už byly tisícům invalidních důchodců nemilosrdně odebrány nebo sníženy jejich důchody s tím, že už jsou vlastně zdraví a mohou jít pracovat. Do životně obtížné situace se tak dostávají například občané ve věku přes padesát let, kteří i jako zdraví obtížně hledají pracovní uplatnění. Další stresující chvíle pak zažívají mladí lidé s postižením, například po těžkém úrazu, po kterých se najednou chce, aby si našli práci a byli zcela soběstační.

Podle vyjádření, které poskytl předseda Národní rady osob se zdravotním postižením (NRZP) Václav Krása, rada eviduje případy, kdy člověk pobíral dvacet let invalidní důchod, je mu dnes 58 let, má dva roky do předčasného důchodu, a přesto mu odebrali invalidní důchod. „Odebrali mu ho s tím, že se má přihlásit na úřadu práce a jít dělat. Zdravotní stav takového člověka je přitom podstatně horší, než když mu byl invalidní důchod vyměřen. Navíc mu chybí zkušenosti, praxe, často i vzdělání. Na trhu práce je tedy odespaný,“ vysvětlil Krása.

Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) v obsáhlém písemném stanovisku

pro Právo popírá, že by invalidům bralo důchody, a tvrdí, že jde pouze o přesuny v kolonkách a celkový balík peněz na invalidy zůstává stejný (!?). Odkazuje přitom na statistiky z minulého a předminulého roku. **Jenže stát začal invalidy házet přes palubu především tento rok, což ještě oficiální ministerská statistika, která tato čísla sleduje, nezachytila.**

Podle úředníků dostane invalidní důchod samozřejmě vždy ten, kdo na něj má nárok. Bohužel **podmínky právě pro onen nárok výrazně a nekompromisně přitvrdily, až to hraničí s poškozováním osob.** Ve výkazech vše vypadá v normě, realita je jiná – drsná pro ty potřebné.

„Současná posudková služba jde často i nad rámec této vyhlášky a nezohledňuje situaci člověka. Hlavní motivací systému je snaha redukovat počet příjemců invalidních důchodů,“ potvrdil Krása.

Poškozeným lidem s invalidním důchodem **nezbývá nic jiného než proti takovým krokům podávat námítky, případně správní žaloby.** NRZP nevyklučuje, že když postižení lidé najdou dostatek síly k tomu, aby se začali soudit a po-dávat žaloby ve větší míře, mohou věci dojít až k Ústavnímu soudu. Rada v poslední době zaznamenává

i tak dramatické případy, že **některým lidem dosud pobírajícím invalidní důchod třetího stupně (dříve plný invalidní důchod), je dnes tento snižován na druhý nebo první stupeň, někdy dokonce odebrán.** Náš stát si zřejmě neuvědomuje, že každá společnost je tak silná, jak silný je nejslabší článek společnosti.

Stalo se

Na překvalifikování doplatila i šestapadesátiletá Marie P. z Prahy, která více než třicet let působí jako zdravotní sestra na záchrance a ARO. Před čtyřmi lety musela prodělat náročnou operaci krční páteře, po které dostala plný invalidní důchod. Loni se její stav zhoršil a byla nutná druhá operace. Lékaři jí potvrdili, že páteř má zničenou z práce. Letos v květnu následovalo další úřední přezkoumání zdravotního stavu této paní. Komise ji nemilosrdně „přešoupla“ do prvního stupně, tedy jen do částečného invalidního důchodu. Na starobní důchod má přitom nárok až od srpna 2012. Svě povolání už nikdy kvůli zdravotnímu stavu nemůže vykonávat.

Taky vám nad tím zůstává rozum stát?

Zdroj: MPSV, NRZP, Právo (bf)

Cesta do pekel

Když vidíme a slyšíme, co se kolem nás v poslední době děje, tak bychom raději neviděli a neslyšeli.

Takto a podobně se vyjadřuje značná část národa, poté co se v naší zemi chopila moci nová vláda.

„...a my bychom už tady nejrady ani nebyli,“ povzdechnou si skepticky mnozí naši senioři.

Nelze se jim vůbec divit. Nic nefunguje, ničemu se nedá věřit, bezhlavě se združuje a vládne chaos. Pocity beznaděje a bezmoci převládají nad pocity jistoty a bezpečí. Jedno nesmyslné rozhodnutí našich politiků střídá druhé. Novely zákonů a záluďné „reformy“ se předkládají ke schválení bez konzultací a připomínek odborníků i těch, kterých se to týká.

S utahováním opasků má převážná část obyvatel této země bohaté zkušenosti. Děje se tak permanentně zhruba posledních 50 let. Lidé, kteří musí šetřit, jsou jedni a titíž. Mladé rodiny, senioři, lidé se zdravotním postižením a sociálně slabí. Jde o nízkopříjmové vrstvy, které v dnešní době pomalu, ale jistě dohánějí i skupi-

ny se středními příjmy. Ovšem ti, kteří kážou vodu, pijí obvykle víno.

V období totality se kradlo, ale v malém. „Kdo nekrade, okrádá vlastní rodinu,“ říkalo se s oblibou. Existoval však jeden paragraf-strašák, kterému se říkalo „rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví“. Ten občas skřípnul nepoctivce, i když víme, že se jednalo většinou o tzv. malé ryby.

Divoká privatizace a tunelování, probíhající vedle procesu demokratizace, však vykonaly v posledních dvaceti letech otřesné dílo zkažky. Kam se poděl všechen tzv. národní majetek, nikdo z nás obyčejných lidí neví. No a když už není kde a z čeho brát, přijde ke slovu osvědčená metoda mnohých vlád – provedení reform. S „řeckým bubákem“ na rtech a s přísloušnou arogancí v „protijánošíkovském duchu“ – chudým brát a bohatým dávat. Dělá se to skrytě, velmi rychle a nenápadně. Ostatně, vždyť my, vláda, to děláme pro vaše dobro a blaho celé země...

Stalo se však něco, v českých zemích nevídaného. Něco, s čím tato vláda ani ve snu nepočítala. Svůj nesouhlas s připravovanou sociální reformou se rozhodli vyjá-

dit jedni z nejslabších – zdravotně postižení. Stalo se tak na jaře roku 2011, kdy se v naší metropoli sešli na protestní demonstraci lidé s handicapem z celé České republiky. Právě tento protest přiměl příslušné ministerstvo k tomu, aby začalo se zástupci této komunity jednat. Tím se rovněž potvrdilo, že tento vsutku ojedinělý protest byl správným krokem. Ve velice krátkém čase se pořadatelům podařilo zorganizovat akci, které se zúčastnilo několik tisíc lidí s nejrůznějším postižením.

Arogance a pýcha nezůstaly v dějinách lidstva nikdy bez trestu. Za špatný stav ekonomiky jakéhokoli státu nenesou odpovědnost ti nejslabší. Stát musí šetřit, nikoli však na kompenzacích zdravotně postižených. Vždyť stát se musí postarat o své staré, nemocné a postižené. Jeho úkolem je zajistit jim důstojný a kvalitní život. Ovšem kroky, které naše vláda v poslední době učinila při prosazování sociální a zdravotnické reformy, jsou cestou do pekel.

Chybějící miliardy ve státním rozpočtu bude nutné hledat úplně jinde.

A což takhle začít třeba u sebe, páni politici?!

Liga vozíčkářů rozšířila působnost

Díky projektu **Šance bez bariér** se působnost Ligy vozíčkářů od ledna 2011 rozšířila o 3 nové pobočky, které vznikly v **Hodoníně, Blansku a Žďáru nad Sázavou**. Obrátit se tam na nás může kdokoliv se zdravotním postižením (tělesným, mentálním, duševním onemocněním, s civilizačními nemocemi, případně jejich kombinací), **kdo hledá podporu při hledání a uplatnění se na trhu práce**.

Každý účastník projektu může využít individuální konzultace a poradenství, podporu při hledání vhodného zaměstnání, nabízíme počítačový kurz, aktivizačně motivační workshop, pracovní asistenci při přijímacím řízení a nástupu do práce nebo pomoc při jednání na úřadech či zprostředkování kontaktu s vhodným zaměstnavatelem.

Na každé pobočce působí **pracovní konzultantka, se kterou je možno se domluvit na individuálních konzultacích**. Na těchto pravidelných schůzkách je možno se zdokonalit zejména v tom, jak napsat motivační dopis, životopis, kde nalézt vhodnou pracovní nabídku, jak oslovit zaměstnavatele (telefonicky, osobně, e-mailem), jak se připravit na pracovní pohovor. Dále je možnost využít **doprovod na úřady a jiné instituce a také asistenci po nástupu do zaměstnání přímo na pracovišti**.

Ve všech lokalitách v červnu skončily počítačové kurzy pro začátečníky s názvem „**S počítačem do práce**“, úspěšně je dokončilo 23 účastníků. Všechny reakce absolventů tohoto kurzu jsou pozitivní a dle slov účastníků se jejich znalosti na počítači výrazně zlepšily. **Další kurzy jsou plánovány od září letošního roku**. Kurz probíhá 2x týdně po dobu 2 měsíců. Účastníci mají možnost naučit se pracovat s operačním systémem Windows, pro-

PC kurz ve Žďáru nad Sázavou II

gramem Word a Excel. Dále se naučí jak vyhledávat na internetu a odesílat e-mailovou poštu. Po úspěšném absolvování kurzu získá každý účastník osvědčení.

K další nabídce patří možnost zúčastnit se aktivizačně motivačních workshopů s názvem „**Jak na pracovní pohovor**“. Workshop probíhá vždy 2 po sobě následující dny, celkem 6 hodin a max. počet je omezen na 8 osob. Účastníci si mohou mimo jiné vyzkoušet osobnostní předpoklady pro jednotlivé druhy práce, sebezprezentaci a pracovní pohovor nanečisto. Proběhly již 4 workshopy, kterých se dosud zúčastnilo 21 spokojených účastníků. Další workshopy budou probíhat dle zájmu na jednotlivých pobočkách **od září 2011**.

Koordinátorka projektu oslovuje a navazuje spolupráci se zaměstnavateli. Těm

v rámci projektu nabízíme poradenství a pomoc při vyřizování formalit souvisejících se zaměstnáváním lidí se zdravotním postižením, kontakt s vhodnými zájemci a zároveň nabízíme finanční podporu při zaměstnání účastníka projektu.

Projekt Šance bez bariér je spolufinancován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky a díky tomu jsou **veškeré služby pro klienty i zaměstnavatele poskytovány zdarma**. Klienti projektu navíc mohou využít proplácení jízdného v případě účasti na individuálních konzultacích.

Chcete-li získat více informací nebo využít některou z nabízených aktivit, neváhejte nás kontaktovat.

*Veronika Březková,
pracovní konzultantka projektu Šance
bez bariér (pobočka Žďár nad Sázavou)
(hk)*

Kontakty:

- **Hodonín:** Bc. Lenka Tůmová, Štefánikova 15, 695 01 Hodonín, tel.: 774 074 132, lenka.tumova@ligavozic.cz,
- **Blansko:** Hana Kvapilová, 9. května 3, 678 01 Blansko, tel.: 721 352 318, hana.kvapilova@ligavozic.cz,
- **Žďár nad Sázavou:** Veronika Březková, Komenského 25, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.: 725 104 848, veronika.brezkova@ligavozic.cz.

Workshop v Blansku

Nové knihy

Předlékařská první pomoc

Jan Bydžovský, 120 str., 149 Kč, Grada.

První pomoc by měl znát každý, protože ji každý z nás ve svém životě bude pravděpodobně někdy potřebovat a nikdo nevíme, kdy to bude – kdy naše znalosti a pohotová reakce zachrání lidský život. Kniha přináší neocenitelné informace, kterým byste měli věnovat pozornost. Profesionální záchranář a lékař urgentního příjmu a zdravotnické záchranné služby přehledným a vyčerpávajícím způsobem seznamuje s postupy při poskytování předlékařské první pomoci. Všem potenciálním laickým záchráncům, ale též zdravotníkům a studentům zdravotnických oborů, se tak dostává do ruky ucelená příručka sestavená na bázi nejnovějších poznatků.

Migréna

Lisa Manson, 152 str., 225 Kč, Portál.

Kniha pro ty, kteří migrénou trpí, i jejich blízké okolí, jež často nechápe jejich náhlé změny nálady nebo i povahy. Autorka poskytuje osobám, které migréna zasahuje, rady a doporučení pro každodenní život.

Canisterapie. Pes lékařem lidské duše

Zdenka Galajdová, 167 str., 264 Kč, Portál.

Kniha volně navazuje na publikaci Pes lékařem lidské duše z roku 1999. Skládá se ze dvou nezávislých částí, teoretická část je určena hlavně pro psychology, pedagogy, sociální a zdravotnické pracovníky, kteří se zajímají o terapeutický vztah člověka a psa, a je doplněna o nejnovější poznatky z oboru canisterapie. Praktická část je pro zájemce o praktickou canisterapii a všech-

ny milovníky psů. Pojednává formou fiktivního rozhovoru o přednostech a úskalích canisterapie, zabývá se její formou soukromou i profesionální, hovoří o předpokladech lidí i psů a podmínkách pro to, aby ze vzájemného vztahu mezi člověkem a psem získávaly obě strany. Radí rovněž s výběrem psa a na závěr seznamuje se způsoby výchovy psů pro canisterapii na různých kontinentech.

Tělesné postižení jako fenomén i životní realita

Diskurzivní pohledy na tělo, tělesnost, pohyb, člověka a tělesné postižení. Libor Novosad, 168 str., 259 Kč, Portál.

Kniha si všímá odvěkého duelu i symbiózy těla a duše. Opírá se přitom o filozofii. Charakterizuje frekventované typy tělesného postižení se zřetelem k jejich projevům i dopadům na kvalitu života a na realitu soužití s tímto znevýhodněním. Popisuje z pohledu dobré i špatné praxe přístupy a postoje k lidem s tělesným postižením a v této souvislosti rozebírá předsudky, stigmatizaci a sociální exkluzi. Text je také věnován oblastem funkční podpory těmto osobám, tj. sféře sociálních služeb, zdravotní péče, vzdělávání a pracovního uplatnění – tedy komplexitě nástrojů ucelené rehabilitace a zplnomocňování lidí s tělesným postižením. Tato část je doplněna příklady z domácí i ze zahraniční praxe. Cílem textu je dovést čtenáře k pochopení širších souvislostí a specifik tělesného postižení a k uvědomění si, že toto postižení nic neříká o člověku jako o osobnosti, ani o jeho hodnotě a jeho osobní i sociální duši.

Život je teď

Umění stárnout. Anselm Grün, 136 str., 215 Kč, Portál.

Autor o stárnutí a stáří hodně ví a hodně ví i o lidské psychice a lidských osudech. Nenabízí čtenáři pouze své vlastní myšlenky a návody ke zvládnutí různých životních situací. Grün čerpá ze spirituality otců pouště stejně jako z tradice západního mnišství nebo poznatků hlubinné psychologie. Vždy ovšem uvádí své zdroje nebo se odvolává na příslušnou autoritu. S jistou nadsázkou lze říci, že Grünovy knihy jsou jakousi ušlechtilou kompilací v dobrém slova smyslu, souhrnem poznatků z kvalitních knih, které tedy méně pilný čtenář nemusí již brát do ruky, poněvadž Grün mu z nich vybere vše podstatné a předloží a současně obohatí o své originální postřehy.

Jak lépe žít se zdravotními problémy

Šestitýdenní program pro zkvalitnění života. Arthur J. Barsky, Emily C. Deans, 189 str., 265 Kč, Portál.

Trpíte přetrvávajícími bolestmi nebo jinými zdravotními chronickými obtížemi, jako jsou vyčerpání a únava, mírné bolesti zad, artritida, poruchy trávení, nespavost nebo migrény? Uvědomujete si, že vaše obtíže do jisté míry souvisí s vaším rodinným nebo pracovním životem? Donutily vás obtíže vzdát se oblíbených aktivit? Máte pocit, že symptomy nemoci určují váš způsob života? Pak si přečtěte tuto příručku pro zkvalitnění života, ale nejen to, absolvujte celý program a výsledky se určitě dostaví.

Probouzení tygra

Léčení traumatu. Ann Frederick, Peter A. Levine, 293 str., 295 Kč, Maitrea.

Kniha srozumitelně popisuje symptomy traumatu a kroky, které je třeba podniknout k jejich léčení. Trauma často vzniká následkem zdánlivě běžných zážitků a zkušeností. Kniha je průvodcem, který nás zavede do světa téměř nepostřehnutelných, ale velmi mocných impulsů, jež řídí naše reakce na zdrcující životní události. Najdeme zde řadu cvičení, která nám pomohou zaměřit se na tělesné vjemy. Budeme-li těmto vjemům věnovat více pozornosti, můžeme trauma léčit.

Váš mozek se dokáže změnit

Norman Doidge, 292 str., 349 Kč, Computer Press.

Pozoruhodná kniha, která na sebe strhává pozornost na celém světě již několik let. Neuvěřitelné příběhy zázračných uzdravení lidí s poškozením mozku, nejnovější objevy na poli neuroplasticity mozku a jeho schopnosti „přemapování“. Kniha osloví nejen lékařskou veřejnost a mediky, ale i biology, fyzioterapeuty, ošetřovatele, pacienty s poškozením mozku a jejich blízké a další zájemce o vědecký výzkum mozku.

(bf)

Počet bezbariérových knihoven stále roste!

Stropní zvedák v domácnosti není žádná pohroma

Váš asistent(ka) nemusí být golemem

Po stropě bytu se plíží kovová ližina jako had. Vede z ložnice za roh a druhý roh a končí v koupelně. Tam na konci visí v pytlí osoba se zdravotním postižením....

To byl pokus o horor, ale ve skutečnosti stropní zvedák není žádná pohroma. V dnešní době už **kolejnice u stropu vůbec neruší dojem exkluzivity vašeho domu**. Můj stropní zvedák je od velmi moderní a chápavé firmy. Její zaměstnanci pochopili, že sezení ve vaku se nedá udýchat. Nabídlí mi tedy polohovací systém, kdy ve vaku mohu sedět nebo napůl či úplně ležet. Také mám k dispozici dva vaky. Jeden polstrovaný a vyztužený, druhý je síťovaný pro možnost koupání. A teď si to představte. Z lůžka vleže mě osobní asistent převezde do sprchovacího koutu, tam si při sprchování hovím ve vaku, z něhož díky otvorům odtéká voda. Ke štěstí ve sprše mi chybí už jen gumová kachnička.

Stropní zvedák je ale především velkým pomocníkem našim osobním asistentům. Podívejte se na toho, kdo vás denně zvedá, a teď počítejte: vážím 80 kg (nesmějte se, na výšku 187 cm a pět let bez pohybu – to není zas tak zlé). Manžel, můj osobní asistent, mě každý den zvedá z lůžka na sprchovací židli, ze sprchovací židle na lůžko, z lůžka oblečenou na ortopedický vozík, během dne třikrát z vozíku na lůžko přebalit a zase zpět na vozík a pak večer z vozíku na lůžko. Průměrně mě tedy za den zvedne 10krát. Při mé váze je to 800 kg denně, 365krát za rok, no a pak to ještě vynásobte počtem let, kdy jsem závislá i na osobní asistenci. Také vám vyšlo neuvěřitelné číslo? Podívejte se znovu na svého osobního asistenta, a pokud to není golem, zvedá pro lidský organizmus až příliš velkou zátěž.

Jeden fyzioterapeut mi prozradil, že na ploténku v křížové oblasti páteře je ve stoji vyvíjen tlak 30–40 kg podle váhy stojícího. Tabulka na konci článku uvádí, jaký tlak je vyvíjen na ploténku při různých stupních předklonu. Rozhodně však u tohoto výpočtu nefunguje přímá úměrnost.

Obdivuji každého osobního asistenta a především smekám před jeho páteří a klouby. Já jsem na pomoci osobního asistenta totálně závislá. Jediné, co pro něj mohu ještě udělat, je pořídit stropní zvedák. Sobecky však myslím hlavně na

sebe, protože čím déle mi vydrží osobní asistent, tím déle mohu fungovat i já.

Řídím se heslem „PASS IT ON“ – „pošli to dál“. Tímto heslem se vyjadřuje skutečnost, že mi někdo pomohl nebo usnadnil život a já totéž udělám pro další. Nemohu a nechci uvádět název firmy, nutnost stavebních úprav a finanční náročnost realizace projektu domácího stropního zvedáku, můžete mi však napsat na e-mail henclovam@seznam.cz. Velmi ráda vám poskytnu všechny potřebné informace.

Monika Henčlová

Zátěž v oblasti L5-S1 při předklonu těla

Tlak na ploténku (v kg)
u žen 1,68 m a 63 kg při úhlech předklonu 0–90° a břemenu 0–30 kg

	0 kg	10 kg	30 kg
0°	24	36	56
30°	124	168	252
60°	176	237	351
90°	179	243	366

Stropní zvedák je především velkým pomocníkem našim osobním asistentům.

Lydda Wear: specifické modely pro každý typ invalidity

Dostupné oblečení za dostupné ceny

Lydda Wear je jedinou existující společností v Itálii, která již více než patnáct let studuje, projektuje a realizuje specifické oděvy **pro kohokoli, kdo je upoután na ortopedický vozík**, nezávisle na tom, jaký je typ jeho postižení. V současné době má zastoupení i v České republice a nabízí širokou škálu oblečení, které nepatří mezi běžnou konfekci – **je šité na míru každému jednotlivci**.

Motto společnosti Lydda Wear zní: „Není důležité pouze nakoupit ale navrhovat-kritizovat-chválit-mluvit“. Cílem společnosti je mít dostupné oděvy za dostupné ceny a pro každodenní potřeby vyprojektované co nejjednodušším a praktickým způsobem. Modely Lydda Wear byly realizovány nejen firemními techniky, ale především díky stálému toku informací, které každodenně přicházejí mailem, telefonicky nebo faxem od klientů. Podařilo se tak realizovat **modely se specifickou úpravou a střihem pro každý typ invalidity**.

Do bund Lydda Wear byly zakomponovány ochranné a praktické prvky.

Je nutné, aby oblečení při jízdě na vozíku nepřekáželo a současně garantovalo dobrou prodyšnost. Současní návrháři v Lydda Wear berou na vědomí kompletní pohyb těla a paží při pohánění vozíku a proto rozlišili tři polohy v rozdílných typech extrémního sportu, jako je freeclimb, jízda na motorce a plachtění.

Freeclimb (volné lezení) je sportovní disciplína, při níž musí být maximální svoboda v pohybu horních končetin, především pak při rotaci ramen. Ze speciál-

ních oděvů používaných při horolezectví tak byla vyvinuta struktura rukávu bundy pro vozíčkáře.

Lehce zaoblená pozice zad, která je tak charakteristická pro zavodní motorkáře, je naprosto identická s pozicí zad vozíčkáře při jízdě na vozíku, a proto je zadní část bundy upravena podle bund používaných motocyklovými závodníky.

Plachtění vyžaduje, aby posádka, která musí být chráněna před silným větrem na otevřeném moři, měla optimální ochranu partií, jako je krční páteř, hrudník a zápěstí. To zajišťují speciálně vyvinuté zapínání. Tyto systémy jsou praktické, rychlé a snadné při odepínání a zapínání, ale současně velmi ochranné. Proto byly do bund zakomponovány.

Ke kalhotám IMBRAKO jsou přišity pevné pásy.

Jiným druhem oblečení jsou například kalhoty IMBRAKO určené pro přesuny do automobilu, na palubu letadla, při použití veřejných toalet a podobně. Jsou k nim přišité pevné pásy z materiálu velcro (druh nylonové tkaniny), za které lze připevnit nejrůznější zvedáky. Body úchopu jsou zároveň intuitivně velmi

srozumitelné i pro osoby, které nemají zkušenost s handicapovanými osobami.

Více informací:

- Web: www.lyddawear.cz.
- České obchodní zastoupení: Lada Horová, Dřevčická 635/19, 108 00 Praha-Malešice, tel.: 733 177 594, czinfo@lyddawear-international.com.

(di)

Nabídka zboží:

- **Kalhoty pro sedící**
Pánské kalhoty
Dámské kalhoty
Kalhoty unisex
IMBRAKO
- **Bundy a Ponča**
Bundy
Ponča a Kabátce
- **Zimní oblečení**
Vyhřívané oblečení
Kalhoty
Vesty
Mějte nohy v teple
Mějte ruce v teple
- **Oblečení do deště**
- **Oblečení ke čtyřkolkám**
Elektricky vyhřívané
Termo prádlo
- **Oblečení ochlazující**
Oděvy chlazené vodou
Oděvy chlazené vzduchem
- **Sportovní dres POLAR**
- **Společenské oděvy**
Pánské obleky
Dámské úplety
- **Oblečení podle postižení**
Alzheimer
Parkinson
Stomie
- **Plavky pro postižené**
Plavky pro Stomiky
Plavky pro inkontinentní
Doplňky
- **Spodní prádlo**
Pánské spodní prádlo
Dámské spodní prádlo
Prádlo pro Stomiky
Vyhřívané spodní prádlo
Dětské spodní prádlo
Prádlo s ochranou kyčelních kloubů
Kalhotky s ochranou kyčlí
Ochranné kalhotky při osteoporóze
- **Pyžama a noční košile**
Noční košile
Pyžama
- **Doplňky**

Vozíčkář za volantem

Možností ručního ovládání automobilů je celá řada

V tomto čísle Vozky vám přinášíme aktuální informace z firem, které se věnují montážím ručního ovládání (RO) na profesionální úrovni.

Jak ovládat plyn, brzdu a spojku

Z hlediska brzdy a plynu jsou nejjednodušším způsobem **mechanická ovládání**. Může se jednat o páky pod volantem podle výběru na levou nebo pravou ruku, kde se tahem k volantu přidává plyn a tlakem od sebe brzdí.

Tzv. **europáku** je možné přidávat plyn tahem kolem volantu směrem dolů, brzdí se opět tlakem od sebe. I v tomto případě se nabízí možnost výběru na pravou nebo levou stranu. Existuje rovněž stejná varianta v **elektronickém provedení**, která vyžaduje menší ovládací sílu.

Dnes už osvědčenou klasikou je **páčkový plyn na levou ruku a brzda na pravou ruku**.

Poměrně nový je zato **elektronický způsob ovládání brzdy a plynu pákou z podlahy u pravé nohy**. Asi vůbec nejprodávanejší a nejpohodlnější na ovládání je **kruhový plyn se samostatnou brzdovou pákou**. Plynový kroužek může být v případě potřeby i sňatelný.

Další samostatnou kapitolou je ovládání spojky. Samotná spojka se dobře ovládá **kontaktem na řídící páce**, který umožňuje dokonalý rozjezd a řazení během klidné i sportovnější jízdy.

Prezentované firmy a jejich RO

V následujícím přehledu uvádíme komponenty RO firem, které využily nabídky Vozky ke své prezentaci – API CZ s.r.o., IROA-HDC spol. s r.o., Josef Hurt, Jan Píbal – JP SERVIS a META Plzeň s.r.o. Každá z firem se prezentuje svým vlastním způsobem.

Individuální úprava automobilu je dosti specifickou záležitostí s nutností podřídit se konkrétním potřebám postižené osoby. S tím souvisí i **rozdílná časová a materiálová nákladnost jednotlivé úpravy**. Proto i **pevné a přesné stanovení ceny není ve většině případů dost dobře možné, a pokud v níže uvedených nabídkách ceny uvedeny nejsou, je samozřejmostí předběžná cenová kalkulace pomocí e-mailu**.

API CZ

1. Ruční řízení ROA – Alfred Becker

jsou navržena a vyrobena vždy přesně pro konkrétní typ vozidla. Díky unikátnímu systému ukotvení do vozidla je možné řízení přizpůsobit individuálním požadavkům zákazníka na nastavení vzdálenosti a síly ovládání. Proto je ovládání vozidla s tímto řízením snadné a pohodlné. Řízení existuje v celé řadě modifikací a lze je namontovat na levou nebo pravou ruku.

Ovládání brzdy a plynu ROA – Alfred Becker je konstruováno v jedné páce. Otáčivým pohybem páky směrem k řidiči ovládáme plyn a brzdu aktivujeme pohybem směrem od řidiče k přístrojové desce automobilu. Použití je možné u mechanické i automatické převodovky. U mechanické převodovky se ovládání brzdy a plynu kombinuje s automatickým ovládáním spojky **AutoClutch API**.

Cena: 21 865 Kč včetně DPH.

2. Ruční řízení Carospeed lze namontovat do jakéhokoliv typu vozu. Díky unikátnímu systému ukotvení do vozidla není nutné extrémně zasahovat do interiéru vozidla a je možno vrátit ho do původního stavu. Ovládání vozidla s tímto řízením je snadné a pohodlné. Stlačení páky od sebe se brzdí, tahem k sobě se přidává plyn. Páka je již ve standardu vybavena aretací brzdy. Řízení lze doplnit o ovladač ukazatelů směru, přepínání světel, stěračů, atd. Řízení je určeno **pouze pro pravou ruku v kombinaci s automatickou převodovkou**.

Cena: 26 700 Kč včetně DPH.

3. Automatické ovládání spojky AutoClutch API je přesné a komfortní. Řídící elektronika vyhodnocuje okamžité jízdní parametry vozidla a podle aktuálního nastavení uvolňuje pedál spojky do optimální polohy. Řídící elektronika má tři nezávislé paměti, do kterých je možno nastavit činnost spojky pro různé jízdní situace. Požadovanou paměť lze aktivovat pouhým stiskem tlačítka. Navíc může uživatel jednoduše nastavovat parametry chodu spojky a kdykoliv ji přizpůsobit momentální potřebě a jízdním podmínkám. Automatické ovládání spojky **AutoClutch API lze kombinovat s ovládním brzdy a plynu**. AutoClutch API je univerzální zařízení a je možné ho namontovat do všech typů vozidel. (U běžných typů vozidel lze montáž provést přímo u zákazníka.)

Cena: 40 673 Kč včetně DPH.

4. Ovládání plyn pro levou nohu:

Pro řidiče s postiženou pravou dolní končetinou je velice obtížné ovládat pedál plynu. Převedením ovládání plynového pedálu na levou nohu je tento problém vyřešen. Originální pedál plynu zůstává zachován. U většiny vozidel je možné plyn na levou nohu vyřadit z činnosti a vozidlo pak může bez problémů řídit i osoba bez postižení. Tato úprava se dá použít **pouze u vozidla s automatickou převodovkou**.

Cena: 9 807 Kč včetně DPH.

Montáž ručního ovládání plynu a brzdy ROA a Carospeed, plynu pro levou

nohu, ruční a automatické ovládání spojky Autoclutch API provádí firma přímo u zákazníka v místě bydliště nebo v autosalonu, aby si mohl odvézt nový vůz již upravený. Pro ruční ovládání ROA, Carospeed a automatické ovládání spojky AutoclutchAPI bylo firmě API uděleno povolení pro hromadnou přestavbu z ministerstva dopravy. Firma každý rok toto povolení rozšiřuje o nové modely, které během roku namontuje. V tomto seznamu je již přes 350 různých značek a jejich modelů.

Kontakty a další informace:

API CZ s.r.o., Slapy 136, 391 76 Slapy u Tábora, tel.: 381 278 043, 606 070 992, api@seznam.cz; pobočky Frýdek-Místek, Vysoké Mýto, Děčín, Brno.

IROA-HDC

Firma IROA-HDC se úpravami vozidel zabývá již více než dvacet let. V současnosti vyvíjí nejen vlastní systémy ručního ovládání, ale i další výrobky pro usnadnění života lidí s handicapem. Kromě toho od počátku úzce spolupracuje se světovými výrobci, kteří patří ke špičce v daném oboru. Jde zejména o firmy **Guidosimplex** a **Tecno Drive**. Ty jsou ostatně průkopníky mnoha nových technických řešení a o kvalitě jejich výrobků se dnes a denně mohou přesvědčit nejen zákazníci u nás, ale také v celé Evropě, USA nebo Japonsku. Všechny výrobky mají certifikáty bezpečnosti a kvality evropských zkušeben a jsou řádně otestovány i zkušebnami v České a Slovenské republice.

U **mechanického ovládání** má firma v nabídce **páku pod volantem 36600**, nebo **europáku 36802**, obě s **možností výběru na pravou či levou stranu**. Populární je také **páčkový plyn na levou ruku a brzda na pravou ruku 905/907**.

Klasická brzdová páka 907 kombinovaná s elektronickým plynem 906 GV.

Páčkový plyn 905 s klasickou brzdovou pákou pod volantem 907.

Europáka pod volantem 36803 a 36802 (Guidosimplex).

Další samostatnou kapitolou je **ovládání spojky**. V nabídce má firma celkem čtyři typy – **dvě ovládání podtlaková a dvě elektronická**.

Veškeré úpravy má IROA-HDC schválené Ministerstvem dopravy ČR, je majitelkou příslušných osvědčení, a proto je zapisuje přímo do technického průkazu. Hlavní pracoviště má firma v Praze, ale spolupracujeme i s dalšími servery – v Brně, Opavě, Orlové, Frýdku-Místku, ve Strakonících, v Plzni, Trenčíně i v Košicích.

Vzhledem k tomu, že IROA-HDC je rovněž výhradní zástupkyní značek **Guidosimplex** a **Tecno Drive**, které působí v celé Evropě, mohou její zákazníci využívat služeb také jejich sítě servisů (třeba při cestách na dovolenou). Firma se snaží zákazníkům při výběru ovládání i dalších výrobků a užitečných doplňků co nejlépe poradit a individuálně se jim věnuje. I proto má ve své dílně stojany se všemi druhy ručních plynů a brzd, které uvádí v nabídce. Zájemce si je tak může na trenážeru přímo „osahat“. Správný výběr totiž firma považuje za velmi důležitý nejen pro spokojenost samotného řidiče, ale hlavně pro bezpečnou jízdu.

V předváděcím vozidle si zákazník může vyzkoušet také další zařízení ze sortimentu pro snadný nástup, přepravu na vozíku nebo nakládání vozíku. Většina individuálních úprav trvá dva až tři dny, po dobu přestavby vozidla je firma schopna v Praze zajistit bezbariérové ubytování. Pomáhá také s vyřízením formalit. Prodejci nových vozů mnoha značek, se kterými úzce spolupracuje, pak mohou našim zákazníkům nabídnout na základě průkazek ZTP a ZTP/P celý systém slev na nákup nových i ověřených ojetých vozů.

Kontakt a další informace:

IROA-HDC s.r.o., tel.233 552 309, iroa@volny.cz , www.iroa.cz.

JOSEF HURT

Všechny typy ručního ovládání brzd a plynu si firma **Josef Hurt** vyvíjí a vyrábí sama. Ovládání prošla potřebnými

zkouškami a jsou povolena ministerstvem dopravy. Homologace na nové typy vozů firma zařídí. **Výroba a hlavní montážní středisko ručního ovládání jsou v provozovně v Týnci nad Labem. Jedině zde je k dispozici servis ručního ovládání zdarma i po uplynutí záruční doby.**

Zpětná vazba na ruční ovládání firmy **Josef Hurt** je velmi dobrá. Zákazníci si zvykli na své ovládání a rádi se vracejí se svými dalšími vozy.

Ruční ovládání může firma **Josef Hurt** porovnat s evropskými výrobky, neboť její zástupci navštěvují největší výstavu v Evropě v Düsseldorfu. Firemní sortiment typů ručních ovládání nikdo jiný nenabízí a její systémy lze do velké míry upravit individuálně pro každého člověka.

1. MERO 2a – mechanické ruční ovládání brzdy a plynu: páka pod volantem vpravo i vlevo, plyn dolů podél volantu, brzda od sebe, aretace plynu a brzdy, možnost řešení aretace brzdy pro kvadruplegiky, pro všechny typy vozů, automatické nebo mechanické převodovky, v případě mechanické převodovky se montuje elektronická spojka.

2. MERO 1 P + MERO 2a – varianta páčkového plynu vlevo, brzda vpravo: plyn pohybem dolů podél volantu páčkou vlevo, brzda vpravo pohybem od sebe, aretace plynu a brzdy, možnost řešení aretace brzdy pro kvadruplegiky, automatické nebo mechanické převodovky, v případě mechanické převodovky se montuje elektronická spojka.

3. MERO 3 – mechanické ruční ovládání brzdy a plynu: páka připevněná k uchycení sedačky, umístění vedle středového tunelu, ovládání pouze pravou rukou, plyn k sobě (pohybuje se horní část páky), brzda od sebe (pohybuje se celá páka vpřed), aretace plynu a brzdy, pro všechny typy vozů, automatické nebo mechanické převodovky, v případě mechanické převodovky se montuje elektronická spojka.

4. Kroužek na volantu (MERO 1 EL) – tlačný: krok cca 3 cm tlakem na kroužek k volantu, na všechny typy vozů, aretace brzdy, možnost speciální aretace pro kvadrupleiky, automatické nebo mechanické převodovky, v případě mechanické převodovky se montuje elektronická spojka. Lze kombinovat s brzdou pod volantem MERO 2a (vpravo nebo vlevo) nebo pákou od podlahy u středového tunelu MERO 3.

5. Kroužek na volantu – posuvný (otáčení po směru hod. ručiček): krok cca 3 cm otáčením palci po směru hod. ručiček, na všechny typy vozů, možný i zespolu volantu, automatické nebo mechanické převodovky, v případě mechanické převodovky se montuje elektronická spojka. Lze kombinovat s brzdou pod volantem MERO 2a (vpravo nebo vlevo) nebo pákou od podlahy u středového tunelu MERO 3.

6. MERO 1 – ruční ovládání spojky, brzdy a plynu: vpravo páka brzdy a spojky, spojka dolů, brzda od sebe, několik variant plynu: páčkový vlevo od volantu, elektronický kroužek na volantu, otočná motocyklová rukojeť na stejné páce vpravo.

7. Elektronická spojka: Univerzální zařízení pro všechny typy vozů s manuální převodovkou, rozjezdy probíhají automaticky, spojkový pedál vyjíždí podle množství přidaného plynu, řadí se pomocí tlačítka na řadicí páce, po zmáčknutí sjede spojkový pedál a přeřadí se na zvolený stupeň, tři režimy pro rozjezd vozu, individuální naladění podle potřeby řidiče. Lze kombinovat s brzdou a plynem pod volantem MERO 2a (vpravo nebo vlevo) nebo pákou od podlahy u středového tunelu MERO 3, plyn může být i kroužek na volantu.

8. MERO 2S – mechanické ovládání spojky (vychází z ovládání MERO 2a – podobné uchycení, stejná páka): pouze pro samostatné ovládání spojky, páka na pravé straně, vypínání spojky pohybem páky od sebe, dvojí aretace: spojka v prokluzu a spojka zcela vypnutá.

Kontakt a další informace:

Josef Hurt, Bambousek 664, Týnec nad Labem, tel. 321 781 363, 608 977 274, e-mail: malina@rucniovladani.cz, www.rucniovladani.cz, pobočky: Brno, České Budějovice, Děčín, Chlumec nad Cidlinou, Ostrava, Plzeň, Praha, Zlín.

Jan Píbal – JP SERVIS

Všechny úpravy na vozidlech, poskytované firmou **Jan Píbal – JP SERVIS**, jsou v souladu s platnými předpisy a normami. Je vedena přesná evidence, způsob a rozsah úpravy a kompletní dokumentace pro každé upravené vozidlo. Firma je rovněž držitelkou Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu konstrukční části vozidla ručního ovládání JP Systém, úprav sedadel pro osoby s omezenou pohyblivostí, kotvících zařízení invalidních vozíků, nájezdových ramp, elektrohydraulických plošin apod.

Jako autorizovaný servis Guidosimplex absolvují její zaměstnanci řádná školení. V případě potřeby jsou pro firmou upravená vozidla dodány protokoly z TÜV SÜD Auto CZ s.r.o., Dekra Automobil a.s. (pověřené zkušebny Minister-

stva dopravy ČR). Vždy jde o konkrétní vůz s konkrétní úpravou a protokoly dokládají způsobilost pro provoz na pozemních komunikacích. Tento postup je plně v souladu s platnou legislativou a zajišťuje objektivní posouzení kompletní provedené úpravy motorového vozidla.

I. Automatické spojky

Automatické spojky umožňují řazení bez nutnosti nožního vymačkávání spojkového pedálu. Tyto spojky lze montovat do většiny vozů s klasickou skříní. U automatických spolek italské firmy Guidosimplex je servisní síť zajištěna po celé Evropě.

1. Automatická spojka podtlaková 912: Zařízení pracující na principu podtlaku vytvářeného vlastním během motoru. Rozjezd a vlastní činnost uvolňování spojkového pedálu je v závislosti na poloze plynového pedálu, ne na otáčkách motoru. Na obr. je ovládací jednotka.

2. Automatická spojka elektronická 207: Je nejmodernějším typem automatických spolek pracujících výhradně na elektronickém principu. Jako zdroj energie využívá elektrický proud vozu, který pohání celé zařízení. Na obr. je ovládací jednotka.

3. Automatická spojka elektronická 932: Je typem automatických spolek pracujících výhradně na elektronickém principu. Jako zdroj energie využívá elektrický proud vozu, který pohání celé zařízení. Na obr. řídicí panel.

II. Ruční ovládání (brzda – plyn)

Ruční ovládání montuje firma v závislosti na postižení a daném typu vozu. Instaluje **ovládání systémů konstrukcí a výroby firmy Jan Píbal – JP SERVIS** (úspěšně prověřované a stále zdokonalované v praxi již od roku 1998) a italské firmy **GUIDOSIMPLEX**.

1. Ruční ovládání JP Systém: Maximálně respektuje interiér vozu a má nulové nebo minimální nároky na úpravu přístrojové desky. K ovládání brzdy a plynu slouží pouze jediná páka, která má částečnou aretaci. Ovládání páky je možné levou, případně pravou rukou (podle přání a schopností řidiče). Stlačením páky směrem k pedálům se brzdí a přitahením k volantům přidává plyn. Při uvolnění se ovládací páka sama vrátí do neutrální polohy.

Ruční ovládání je navrženo s ohledem na maximální jednoduchost a materiálovou stálost, což zajišťuje dlouhodobou stabilitu nastavení a bezporuchový provoz. Pomocí vymezovacích matic (umístěných na táhlech brzdy a plynu) je možné lehce nastavit polohu ovládací páky. Ovladatelnost vozu standardním způsobem zdravou osobou je plně zachována. Systém je vhodný do vozů s automatickou i klasickou převodovkou.

2. Ruční ovládání JP Systém univerzál: Má nulové nároky na úpravu přístrojové desky. **Jedna páka pro brzdu i plyn se ovládá pravou rukou.** Plyn přidáváme pohybem ovládací páky směrem k zadním sedadlům, brzdíme přitlačením páky směrem k přístrojové desce. Při uvolnění se páka sama vrátí do neutrální polohy.

Ruční ovládání má úplnou aretaci brzdy (ta však smí být využita pouze k zajištění krátkodobého stání, nikoli jako parkovací brzda). Ovládací páka je umístěna těsně vedle tunelu vozu čímž ve voze nezabírá téměř žádné místo. Při maximálním zabrzdění je vždy zajištěna dostatečná vzdálenost mezi ovládací pákou a přístrojovou deskou. Pomocí vymezovacích matic (umístěných na táhlech brzdy a plynu) je možné lehce nastavit polohu ovládací páky. I tady je ovladatelnost vozu standardním způsobem zdravou osobou plně zachována.

Ruční ovládání JP Systém univerzál je možné používat ve vozích s automatickou převodovkou (ve vozidlech, které necouvnou při odbrzdění a rozjezdu do kopce), případně ve vozidlech s manuální převodovkou, které jsou vybaveny elektronickou spojkou (například „Synchro Drive“ – tento typ zajišťuje při odbrzdění okamžitý odskok spojky do záběrového momentu).

3. Ruční ovládání JP Systém provozní brzda: Jedná se o montáž samostatné brzdy. Ovládání páky je možné levou, případně pravou rukou (dle přání a schopností řidiče). Stlačením páky směrem k pedálům se brzdí. U brzdy je částečná aretace. Ovládací páka je umístěna pod volantem. Při maximálním zabrzdění je vždy zajištěna dostatečná vzdálenost mezi ovládací pákou a přístrojovou deskou. Pomocí vymezovacích matic (umístěných na táhlech brzdy) je možné lehce nastavit polohu ovládací páky. Ovladatelnost vozu standardním způsobem zdravou osobou je opět plně zachována. Ovládání zajišťuje bezporuchový provoz a je vhodné do vozů s automatickou i klasickou převodovkou.

Ruční ovládání GUIDOSIMPLEX provozní brzda má podobné parametry, akorát páka se ovládá pravou rukou.

4. Ruční ovládání GUIDOSIMPLEX (brzda + páčkový plyn mechanický): K ovládání brzdy a plynu slouží dvě samostatné ovládací páky. Plynová páka se ovládá levou rukou. Plyn se přidává ve směru otáčení volantu pohybem plynové páky směrem k podlaze. Brzda se ovládá pravou rukou, stlačováním brzdové páky směrem k pedálům se brzdí a opačně. U brzdy je plná aretace. Ovládání je vhodné do vozů s automatickou i klasickou převodovkou.

5. Ruční ovládání GUIDOSIMPLEX (brzda + kruhový plyn mechanický): K ovládání brzdy a plynu slouží dva samostatné ovládací mechanismy. Plynový pedál se ovládá pomocí kroužku na volantě. Stlačováním kroužku směrem k volantě se plyn přidává, po uvolnění se kroužek vrátí do původní polohy. Ovládání plynového pedálu zajišťuje mechanický systém pomocí pák. Brzda se ovládá pákou na pravé straně od volantu. Stlačováním brzdové páky směrem k pedálům se brzdí a opačně. U brzdy je plná aretace. Ovládání je vhodné do vozů bez airbagu a s automatickou i klasickou převodovkou.

U ručního ovládání GUIDOSIMPLEX (brzda + kruhový plyn elektronický) se plynový pedál ovládá pomocí kroužku na volantě. Stlačováním kroužku směrem k volantě se plyn přidává, po uvolnění se kroužek vrátí do původní polohy. K ovládání plynového pedálu je zapotřebí minimální síla, neboť toto zařízení využívá elektronický systém. Kruhový plyn elektronický lze použít jako náhradu za mechanické ovládání plynu ve většině případů. Brzda se ovládá ovládací pákou umístěnou na pravé straně od volantu. Stlačováním brzdové páky směrem k pedálům se brzdí a opačně. U brzdy je plná aretace. Ovládání je vhodné do vozů s automatickou i klasickou převodovkou (ani airbag není překážkou).

III. Služby zákazníkům

- Odvoz a dovoz vozu, určeného k úpravě, bez nutnosti osobní přítomnosti zákazníka.
- Převážení vozidla k úpravě a zpět je zajišťována vlastním odtahovým speciá-

lem po celé ČR (během přepravy může majitele on-line sledovat pozici vozidla).

- Montáže některých úprav přímo v místě bydliště zákazníka, nebo u prodejce vozidla.
- Demontáže starých úprav ve voze – repase a opětovná instalace do nového vozu. Poradenská činnost před i po pořízení nového vozu určeného na úpravu.
- Záruční i pozáruční servis po domluvě v místě bydliště zákazníka.

Kontakt a další informace:

Sídlo firmy + provozovna: Jan Píbal – JP SERVIS, Na Městečku 137, 387 51 Štětka, tel.: 383 393 249, 606 613 239 info@jpservis.eu, www.jpservis.eu.

META Plzeň

Ve všech případech se jedná o přídavné zařízení, kdy se vozidlo ovládá pouze rukama, a všechny funkce vozidla zůstávají zachovány. Veškeré tyto úpravy týkající se ručního ovládání automobilu se zapisují do velkého technického průkazu a v případě potřeby firma zajistí i novou homologaci, včetně schválení a zápisu. Po dohodě se zákazníkem si vozidlo přiveze a zpět odveze. Při předání vozidla vysvětlí a seznámí s používáním provedených úprav.

Jednotlivé úpravy

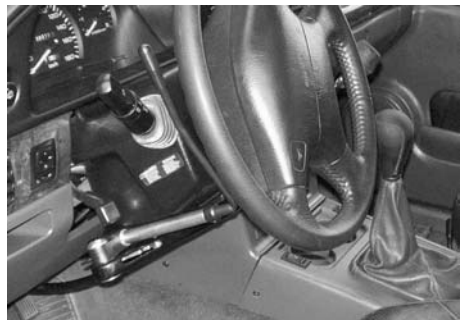
1. Brzda – je umístěna na pravé straně od volantu. Ovládá se mechanicky tlakem pravé ruky od sebe. V každé poloze je možné páku brzdy zajistit aretační páčkou. Aretaci firma doporučuje používat jen při krátkém zastavení a ne jako parkovací brzdu.

Cena: od 11 330 Kč včetně 10% DPH.

2. Plyn (páčka) – je umístěna vlevo od volantu. Pedál plynu se ovládá mechanicky při pohybu páčky ve směru otáčení volantu vlevo. Plyn (páčka) je homologován do všech typů vozidel.

Cena: od 11 330 Kč včetně 10% DPH.

3. Spojka elektrická – poloautomatické zařízení, které pomocí elektronické řídicí jednotky a přes elektrický motorek ovládá přímo pedál spojky. Jedná se o přídavné zařízení vhodné pro všechny typy automobilů bez nutnosti zasahovat do motorového prostoru. Po vypnutí řídicí jednotky se pedál spojky ovládá klasicky levou nohou. Spojku lze individuálně seřídit a nastavit rychlost rozjezdu a záběru spojky podle individuálního požadavku uživatele.

Elektrická spojka je homologována pro všechny typy automobilů.

Cena: od 33 550 Kč včetně 10% DPH.

Další úpravy:

Na přání zákazníka je možné provést úpravy jako je úprava pedálů, úprava sedadel, montáž jeřábku do kufru vozidla, změna ovládání ovládacích páček apod.

Veškeré uvedené úpravy je možno předem projednat a objednat.

Kontakt a další informace:

META Plzeň s.r.o, tel.: 377 686 711, metaplzen@volny.cz, www.metaplzen.cz, pobočky: Brno, Náchod, Cheb, Jindřichův Hradec.

Důležité:

Příspěvek na zvláštní úpravu motorového vozidla se poskytuje na základě vyhlášky MPSV ČR č. 182/1991 Sb., v platném znění. Podmínky jsou uvedeny v paragrafu 35 této vyhlášky. Žadatel musí být majitelem motorového vozidla, na jehož úpravu řízení žádá příspěvek, a musí vlastnit řidičský průkaz. Žádost o poskytnutí příspěvku na zvláštní úpravu motorového vozidla se podává na předepsaném formuláři. Lékař okresní správy sociálního zabezpečení posoudí zdravotní stav žadatele podle přílohy č. 5 uvedené vyhlášky a posoudí, zda trpí těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí. Jestli žadatel zvláštní úpravu řízení nezbytně potřebuje, náleží mu příspěvek v plné výši prokázaných nákladů na tuto úpravu. Přitom ale platí, že v období 10 let po sobě jdoucích nesmí překročit součet příspěvku na zakoupení motorového vozidla a příspěvku na zvláštní úpravu motorového vozidla částku 200 000 Kč.

Lenka Zlámalová, sociální pracovnice, Magistrát města Ostravy

Stručný seznam některých firem v ČR, které nabízejí montáž RO automobilů

(Některé z firem mají své pobočky i v jiných městech)

- API CZ, s.r.o., Slapy; www.apicz.com;
- CanoCar, s.r.o., Brno-Bohunice, www.canocar.cz;
- IROA-HDC, spol. s r.o., Praha 8, www.iroa.cz;
- Ing. Pavel Jenčovský, Plzeň-Severní Předměstí, Na Roudné, www.jenca.cz;
- Jan Píbal – JP SERVIS, Štětka, Na Městečku, www.jpservis.eu;
- Josef Hurt, Týnec nad Labem, www.rucniovladani.cz;
- Ludvík Aleš, s.r.o., Baška, Hodoňovice, www.upravyyvozidel.cz,
- Martin Šruma, Strupčice, www.rucniovladani.eu;
- META Plzeň, s.r.o., Plzeň, Doubravka, Hřbitovní, www.metaplzen.cz;
- Protec metal, Strakonice I, Za Pilou, www.protec-metal.cz;
- TH motors, Praha 9, Náchodská, www.rucnirizeni.cz;
- Vítězslav Svatoš, Jirkov, Zámecká cesta.

Připravili: Jiří Muladi, Petr Dzido, Pavel Plohák

Anekdoty

Lékař k pacientovi: „Musíte okamžitě s tím pitím přestat. Váš poslední krevní vzorek se vypařil, dřív než jsem ho mohl vyšetřit.“

V ordinaci zvoní telefon. „Pane doktore, mám nemocné dítě.“ „A jak je staré?“ „Stará je v pořádku, ale to dítě už modrá.“

Dva sklerotici u piva: „Ty kámo, já už zapomněl tvoje jméno.“ „No a do kdy to potřebuješ vědět?“

Snižte riziko poškození schodišťové plošiny

Jak zabránit nenechavcům znehybnění vašich „druhých nohou“

Pokud se chystáte opatřit schodiště vašeho panelového domu nebo jiné veřejně přístupné místo šikmou elektrickou plošinou, nezapomeňte na opatření, která snižují riziko poruchovosti zařízení cizím zásahem.

Zejména sídliště jsou rizikovým prostředím, ve kterém se čas od času mohou na plošině negativně projevit zásahy zkoumavých dětí, nenechavců i vandalů, a způsobit tak její nepojízdnost či poškození. Aby se riziko snížilo na minimum, je vhodné, aby i plošina byla zkonstruována a vybavena odpovídajícím způsobem. Ne všechny firmy dodávají plošiny, které s uvedenými riziky počítá.

V první řadě se u dodavatele informujte, jak je jeho plošina pro tyto případy zajištěna, a pokud zjistíte nějaký nedostatek, trvejte na individuální konstrukční úpravě a dodatečném bezpečnostním vybavení.

Všechno pod zámekem

■ Aby panel s klíčem ovládaným elektrickým zámekem (s tlačítky pro pojezd, s tlačítky pro elektrické sklápění plošiny

Panel s tlačítky na svislé stěně plošiny je uzavřen po přiklopení elektricky sklápěné nájezdové části. Horní kryt byl standardně dodáván z plastu. Nové atypické provedení je z plechu.

Hrnatý kryt elektromotoru byl standardně dodáván z plastu. Dodatečné atypické provedení je z plechu.

Elektrická schodišťová plošina v dolní stanici. Nalevo nahoře je panel s ovladači v uzamykatelné skříňce. Obsahuje klíčem ovládaný spínač přívodu el. proudu, havarijní stoptlačítko, páčkový ovladač pro jízdu plošiny nahoru či dolů a páčkový ovladač pro elektrické sklápění nájezdové části plošiny, při kterém se zároveň sklápějí přední a zadní sklopné zábrany přejezdu kol vozíku a dvě trubkové zábrany ve výšce lopatek sedčících vozíčkáře. Pravidelně servisovaná plošina funguje ve venkovním prostředí bez poruch již řadu let.

a havarijním stoptlačítkem – v horní i dolní stanici) byl maximálně chráněn, je nutné jej umístit do plechové uzamykatelné skříňky.

■ Na plošině samotné nemůže zůstat nic, co volně visí. Plošinu, jejíž fotografie jsou v tomto článku, výrobce standardně dodával s ovladačem ve formě krabičky (jako dálkový ovladač televizoru) na zkrouceném kabelu zaústěným přímo do svislé stěny pohyblivé části plošiny. Ovladač se po použití měl zavěsit na háček. Takový prvek by neměl šanci na sídlišti přežít ani jednu noc... V lepším případě byla šňůra na šroubovatelnou zástrčku, ale kdo by se měl s ovladačem a kabelem tahat a před použitím i po použití šroubovat zástrčku!

Proto vyžadujte ovládací tlačítka instalovaná přímo na panelu pohyblivé části plošiny. Tato tlačítka musí být rovněž zakryta uzamykatelnou krabičkou nebo elektricky ovládanou svisle přiklopenou nájezdovou částí plošiny (jak je to na fotografii). Řešení musí být ovšem také, aby se ani v tomto případě ruka nenechavce nedostala škvírou mezi přední či zadní sklopnou zábranou, která brání přepadu vozíku z nájezdové částí, k havarijnímu stoptlačítku.

■ Vyberte si takovou plošinu, která má koncové spínače na horní i dolní části pojezdové dráhy v bytelném a zakrytovaném provedení. Křehké pohyblivé části samotných spínačů mohou být vděčným objektem nenechavců.

■ Pokud má plošina některé kryty plastové (např. horní kryt pojezdové části plošiny nebo kryt motoru), vyžadujte je v plechovém provedení.

■ Všechny dodatečné plechové díly (kryty, skříňky) musí být s kvalitní povrchovou úpravou pro venkovní provedení (pozinkování a vypalovací nátěr).

■ Hlavní otočný spínač na elektrickém rozvaděči v chodbě (nedejte na předpisy a nechte si rozvaděč namontovat na stěnu v taková výšce, abyste na spínač dosáhli sami z vozíku) musí být, k vaší škodě, veřejně přístupný. Občas se najde rošťák, který jej vypne. Pokud se vracíte z cest a jste pod schody, nezbyváá než požádat okoloidoucího, aby vám spínačem pootočil zase zpět...

Minimum klíčů

■ Elektrické uzamykatelné spínače (1 na horní a 1 v dolní stanici) vyžadujte na jediný klíč. Ostatní zámky skříňek chrání-

Elektrická schodišťová plošina při jízdě těsně kopíruje schodiště. Pojezdová konstrukce je vyrobena přesně podle sklonu a délky konkrétního schodiště. Celková rekonstrukce schodiště, u kterého se tyto parametry změní, znamená pro stávající plošinu její další nepoužitelnost.

cích ovládací panely vyžadujte rovněž na jediný klíč. Budete tak manipulovat pouze se dvěma klíči.

Pár rad k dobru

- Pokud je vaše bydliště mimo sídlo dodavatele plošiny, najděte si nejbližší firmu zabývající se servisem a opravami výtahů a smluvně si u ní zajistěte pravidelné roční prohlídky, seřízení a promazání plošiny.
- Na cesty se nevydávejte bez mobilního telefonu s kontakty na servisní službu, rodinné příslušníky a dobré sousedy, kteří vám mohou pomoci řešit problém s plo-

šinou příp. vás vytáhnout po schodech.

- Plošinu si pojištěte! Mimo jiné také výslovně proti „škodám způsobeným vandalismem“. Řada pojišťoven již plošiny pojišťuje, např. jako připojištění k pojištění bytu.

Petr Dzido

Jaké máte zkušenosti s nákupem, provozem, servisem, příp. s poškozováním Vaší elektrické schodišťové plošiny?

Napište nám o tom do Vozky!

Nahore je elektrický rozvaděč v chodbě s hlavním otočným spínačem (na obr. tmavé kolečko), který musí být veřejně přístupný. Pod ním je uzamykatelná skříňka s ovladači – totožná se skříňkou v dolní stanici.

Neboj, máme schodolez, bude psina!

Zavolal synovec od Brna z jara náhle,
objeví-li se, je veselo a cinkají láhve.
Žením se a na svatbě chci vás mít,
nemám žádné výmluvy připustit.

*

Co si vezmeme na sebe, vykřikly
Filousky,
já odjel stranou, ať nejsem na kousky.
Můj problém jsou bariéry a záchody,
neboj strejdo, maximálně dva schody.

*

V červnu jsme vyrazili na tu cestu,
doprovodili k obřadu ženicha
a nevěstu.
Na hradě Vevří byla ta slavná
událost,
autem mohla jen nevěsta a má
maličkost.

*

Kolona aut jela pomalu k místě
oslav, obrovské schody, toť místo mé
popravy.
Švagr přiskočil, má bledost nebyla
z vína,

neboj máme schodolez, bude psina.

*

Byla by, kdyby den předtím ho
nezkoušeli,
a pak na nabíječku dát zapomněli.
Objevil se však schodolez
čtyřmotorový,
fungoval dva dny jako
bezproblémový.

*

Spaní mělo k dosažení spoustu
schodů,
vše zastínila řada chutných chodů.
Švagrova z roku 1997 skvělá
slivovice,
pohoda, zábava, jídlo, pití, co si přát
více.

*

Domů jsme dorazili řádně znaveni,
ale přejedení, přepití a spokojeni.
Svatba asi není žádná levná záležitost,
naštěstí dcery kytiči nechytly, a dost.

Mirek Filipčík

Foto: Barbara Filipčíková

Bezproblémový čtyřmotorový schodolez, stabilní jádro tvořili dva „skorozeti“.

Užitečné maličkosti aneb „Ber – neber“

Vyztužení zádové opěrky mechanického vozíku

Nevýhodou většiny mechanických a zvláště skládacích vozíků je pro záda nedostatečně vhodně tvarovaná a tenká zádová opěrka. Po čase se opěrka vytáhá a prohne, do zad poté tlačí její horní okraj a zvláště postranní svislé trubky, na které je opěrka nasunuta. Pokud má vozíčkář po operaci hrudní páteře navíc trvalé zádové bolesti, je celodenní sezení bez ohledu na další negativa „za trest“. Kvalitní bytelné doplňkové opěrky zad pro mechanické skládací vozíky mohou mít nevýhodu spočívající v jejich značné tloušťce. Sed na vozíku se potom posouvá značně dopředu, čímž se mění i ergonomické poměry sedacího prostoru a těžiště vozíku. Sedací část těla osoby sedící na sedačce se zmenšuje, tím se zvyšuje tlak na sedací kosti a roste riziko vzniku dekubitů. Sedačka by měla být tak hluboká, aby para/kvadruplegik na ní seděl nejen zadnicí, ale i větší částí stehen. Za mnoha léta na vozíku jsem už vyzkoušel řadu různých vyztužení rámu zádové opěrky a polstrů, ale vše bylo nakonec nanic.

Až nyní mám opěrku, která mi docela vyhovuje. Proto jsem si troufl popsat ji dalším vozíčkářům, kteří si s tlačící zádovou opěrkou nevědí rady.

Úprava sestává ze dvou dílů, které celkově mají jen malou tloušťku:

4. Opěrku vozíku, který používám jen v bytě a nemusím jej skládat (opěrka zad je snížena pod úroveň lopatek, tak abych měl možnost čas od času protáhnout si záda a narovnat je), mi pracovník technické ortopedie vyztužil cca 1 cm silnou podložkou slepenou ze dvou dílů (na tuhou plastovou fólii je nalepen materiál podobný tužšímu filci) a potaženou černou textilí. Obrys podložky je vytvarován tak, aby opěrka po stranách překryla do zad tlačící svislé boční trubky zádové opěrky vozíku a horní hrana byla o cca 2 cm vyšší než horní hrana zádové opěrky vozíku. Na úrovni loketních područek je vyztužná opěrka zúžena tak, aby se vešla mezi bočnice vozíku a následně se zasunula do škvíry mezi zádovou opěrkou a sedačkou vozíku. Horní část vyztužné opěrky je k zádové opěrce vozíku uchycena ze zadu dvěma obepínajícími pásky spojenými suchými zipy. Horní hrana vyztužovací podložky je zaoblená, aby netlačila do zad při záklonu trupu. Zádová opěrka se tím zpevnila, získala jen přijatelné prohnutí bočně stabilizující trup a trubky do zad již netlačí. V případě potřeby lze vyztužnou podložku sundat.

5. Druhým dílem, který je přímo v kontaktu se zády, je upravená originální anatomická nasunovací měkčená opěrka na opěradlo kancelářské židle zakoupená v supermarketu Lidl. Tato opěrka je uchycena na vyztužnou zádovou opěrku. Obchodní název a parametry měkčené opěrky jsou „Relaxační polštář, ergonomicky tvarovaný, viskoelastické pěnové jádro, snímatelný povlak na zip, 43 × 53 × 9 cm, LIDL, 249 Kč.“

Protože pěnové jádro je vysoké, jednoduše jsem ho pomocí vysunovacího ořezávacího nože zkrátil tak, aby jeho horní část převyšovala vyztužnou podložku jen o cca 5 cm. Přebývající horní část povlaku jsem zahrnul. Tato pěnová podložka má na zadní straně povlaku pružný pás, pomocí kterého je uchycena k madlům vozíku.

Foto

Tuhá podložka zhotovená ortopedem zabraňuje otláčování zad svislými trubkami zádové opěrky vozíku.

Horní okraj tuhé podložky převyšuje zádovou opěrku vozíku. Boky podložky překrývají svislé trubky zádové opěrky.

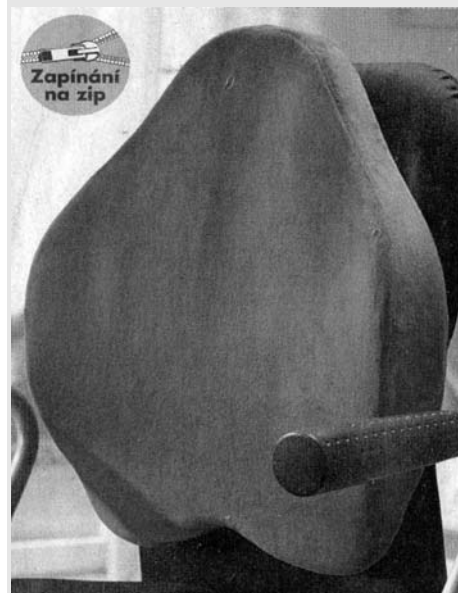

Vypodložení zádové opěrky sestávající z tuhé zádové opěry překrývající svislé trubky zádové opěrky a z tvarované a zkrácené opěrky pro kancelářské židle.

(V levé části obrázku je vyklopený druhý díl úpravy – anatomická opěrka viz dále.)

Tuhá podložka je nahoře uchycena obepínacím páskem na suchý zip, dole je zasunuta do škvíry mezi zádovou opěrkou a sedačkou.

Měkčená anatomická opěrka pro kancelářské židle zakoupená v Lidlu.

Petr Dzido

Jednoduše proti bolestem

Akupresura pro všechny

Cílem starobylého způsobu léčby byla rovnováha ve způsobu života: ve stravě, fyzické aktivitě, ve známostech a vztazích, v obecném postoji k životu a v povolání. Jedním z prostředků, které podporují tuto celostní medicínu, je i akupresura. Přinášíme vám pokračování seriálu výňatků z knihy Akupresura Wolfganga Möhringa, abyste si mohli při vašich potížích alespoň z části pomoci sami. Vybírali jsme zejména takové potíže, které trápí osoby upoutané na vozík. Můžete se naučit najít základní léčivé body a tím i zmírnit jednoduché potíže a předcházet nemocem.

Bolesti kolenou

Příčiny: Opatřebování kloubních ploch a částí menisku označujeme jako artrózu kolen. Jestliže v kloubu navíc vznikne zánět, nazýváme to artritidou kolen. Bolesti komplikovaně stavěného kloubu mohou být způsobeny i poraněním vazů, šlach nebo částí menisku, obzvláště po přetížení. Stejně časté je opotřebování podmíněné věkem, ke kterému přispívá nadváha. Pokud proces pokračuje, mohou bolesti vystřelovat až do lýtka. Léčba sice patří do rukou zkušeného odborníka, akupresura ale může pomoci zmírnit bolesti.

Pokud není v kloubu zánět, zahřejeme ho přiložením ručníku namočeného v horké vodě. Protřete bolestivé koleno dlaní zepředu, ze zadu i z boku tak intenzivně, jak to snesete. Vyhledejte kolem česky 4 nejbolestivější body a působte na ně tlakem, vždy směrem od kolen.

Obr. 14 – Ž (V) 34 Břevnová mohyla – Pomocí snesitelného tlaku stimulujte max. 1 minutu. Místo – dva cuny (cun – šířka koncového článku palce) nad horním a vnějším rohem česky směrem ke stehnum.

Obr. 15 – Ž (V) 35 Telecí nos – Stimulujte pevně se snesitelným tlakem max. 1 minutu. Místo – při ohnutém kolenu v prohlubni přímo u dolního okraje česky.

Obr. 16 – L (R) 10 Údolí jinu – Stimulujte nepřilíši pevně, maximálně po dobu 1 minuty. Místo – na vnitřní straně ohnutého kolena, na konci záhybu kolenního kloubu, mezi dvěma šlachami.

Bolesti šíje a ramen

Příčiny: Šíje je na dotek ztuhlá a napjatá, bolí a nezřídka se k tomu připojují ještě silné bolesti hlavy. Často hodně ztuhlé šíjové svalstvo už není správně

prokrvováno a zásobováno živinami, což zase vede ke zvýšenému napětí a bolesti. Mnohdy je napjatá a citlivá na dotek celá horní oblast zad včetně ramen. V zásadě vyvolává potíže kombinace několika faktorů. Častými příčinami jsou jednostranná, většinou sedavá činnost, obecně nesprávné držení těla, nedostatek pohybu a stres, ať už v soukromé nebo pracovní oblasti.

Jestliže se potíže vyskytují akutně a postupně se nezesilují, mohou být způsobeny vychýlením obratle v krční oblasti. V takovém případě vyhledejte ortopeda.

Čistě bolesti ramen mají jiné příčiny, například náraz do ramen, napětí nebo přetažení. S přibývajícím věkem se opotřebením ramenního kloubu s jeho průvodními příznaky zvyšuje. To je často spojeno také s omezenou pohyblivostí ruky. Akupresura slouží ve všech zmíněných případech ke zmírnění akutních obtíží.

Nejprve masírujte podél linie šíje směrem k uším, potom jemně masírujte šíji podél začátku vlasového porostu až po ramena. Poté vyhledejte hlavní lokální bolestivé body v oblasti šíje, ramen a lopatky a stimulujte je – netlačte příliš silně, jinak by se napětí mohlo jako reakce ještě víc zesílit! V případech ztuhlých ramen masírujte několikrát lehce kolem kloubu a stlačujte při tom opatrně bolestivé body. Poté masírujte lopatku a okraj lopatky. Požádejte partnera, aby stlačoval citlivé body na svalovém provazci vedle páteře. Na závěr několikrát masírujte dlaněmi podél páteře směrem dolů.

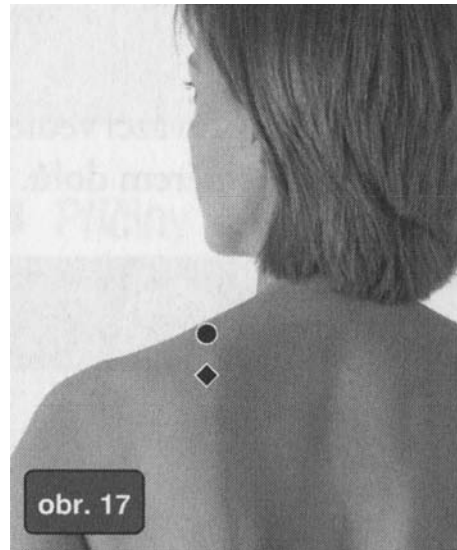
Při akutních bolestech uvolněte svalstvo před akupresurou pomocí zábalu namočeného do teplé vody nebo horkého válečku. V tom případě namočte ručník do teplé vody, srolujte ho do válečku, obalte ho plastovým sáčkem a přiložte ho asi na 15 minut. Jako alternativu si můžete dopřát teplou koupel.

Obr. 17 – ŽI (VB) 21 Studna ramen – Stlačujte nepřilíši silně krouživými pohyby po dobu 30 sekund, potom celou oblast promasírujte lehce štípanými pohyby prstů. Místo – nahoře na ramenou, uprostřed mezi šíjí a okrajem lopatky v malé prohlubni.

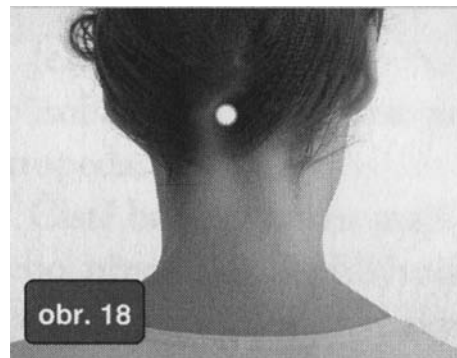
Obr. 17 – TO (TI) 15 Nebeská jamka – Stlačujte po dobu 30 sekund stejnoměrně krouživými pohyby. Místo – jeden cun pod ŽI (VB) 21 směrem k zádům.

Obr. 18 – ZS (MP) 16 Sídlo větru – Stimulujte bříškem palce stejnoměrnými krouživými pohyby a nepřilíši silně po

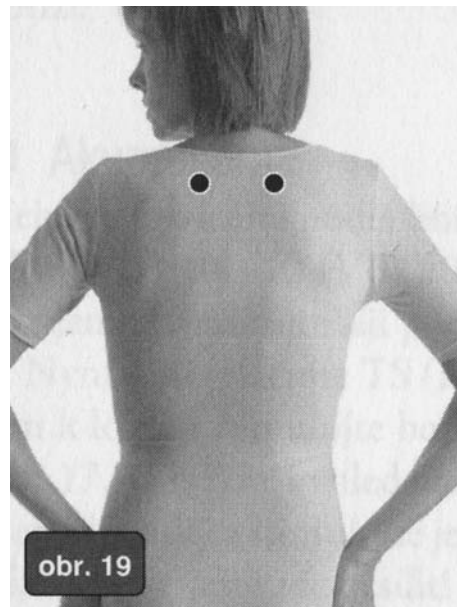
dobu 30 sekund. Neprovádět v těhotenství! Místo – na středové linii těla, jeden cun nad hranicí vlasů na šíji, v malé prohlubni pod kostěným výstupkem týlní kosti.

obr. 17

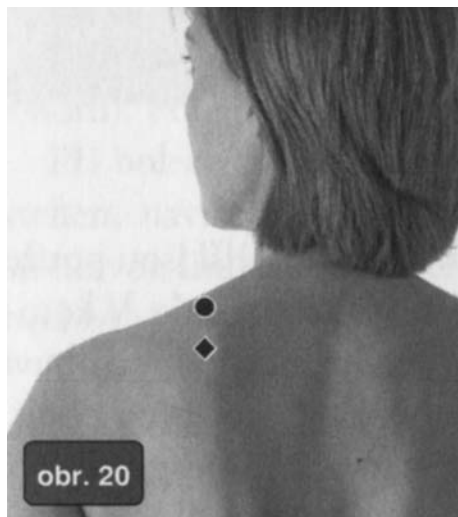
obr. 18

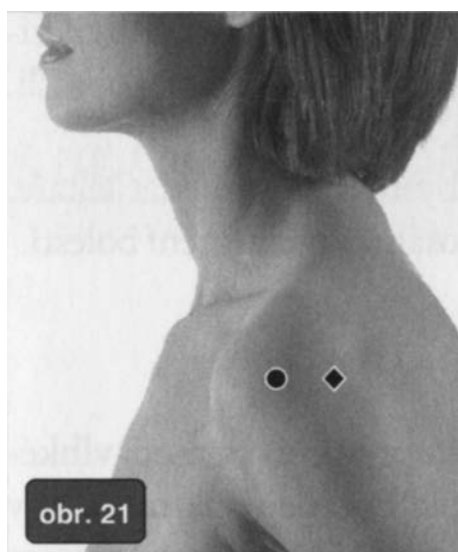
obr. 19

Obr. 19 – MM (VU) 11 Velký tkalcovský člunek – Stlačujte spíše silně po dobu asi 30 sekund. Místo – jeden a půl

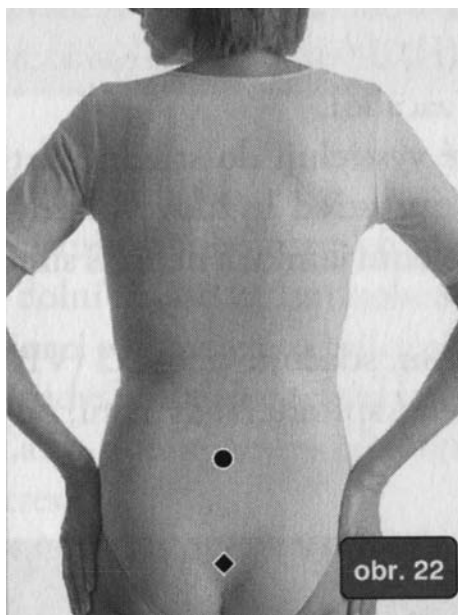
cunu po straně od trnového výběžku (hmatný výčnělek páteře) prvního hrudního obratle.

obr. 20

obr. 21

obr. 22

Obr. 20 – TeS (IT) 15 Střed ramen – Stlačujte bříškem prstů nepříliš silně zhruba po dobu 30 sekund. Místo – dva cuny po straně od trnového výběžku sedmého krčního obratle. Tento obratel většinou poněkud vyčnívá, když člověk předkloní hlavu a nachází se zhruba ve výši ramen.

Obr. 20 – TeS (IT) 14 Vedle ramen – Stejně jako obr. 19. Místo – tři cuny po straně od trnového výběžku prvního hrudního obratle.

Obr. 21 – TS (IC) 15 Ramenní kloub – Stlačujte po dobu 30 sekund stejnoměrně a nepříliš silně, poté stimuluje krouživými pohyby. Místo – na horní straně paže natažené do boku od těla, v prohlubni pod výškou ramen (nejkrajnější kost ramene směrem ven, na kterou nasedá paže).

Obr. 21 – TO (TI) 14 Ramenní jamka – Stejně jako obr. 21. Místo – kousek za předchozím bodem směrem k zádům.

Bolesti zad

Příčiny: Nejčastější příčinou bolestí zad jsou potíže v dolní oblasti zad způsobené neustálým chybným držetím páteře. V kombinaci s pohyby zatěžujícími páteř, nedostatkem pohybu, nevhodnou obuví a nadváhou pak dochází k trvalému přetížení – svalstvo zad se napíná a bolí. Často opomíjeným faktorem, který bolesti zad napomáhá, je psychický stres.

Nezřídka vznikne vlivem jediného nepatrného chybného pohybu „ústřel bederní“ (lumbago, houser) – nepříjemná bolest vystřelující do dolní části zad. Při vyhřeznutí meziobratlových plotének vyhřezne rosolovité jádro meziobratlových plotének a tlačí na spinální nervy, které vystupují mezi obratli. Pokud je postižen sedací nerv, nejdelší nerv těla, jde o „ischias“.

V případech opakujících se silných bolestí zad byste měli vyhledat lékaře. Pomocí akupresury můžete v mnoha případech dosáhnout zmírnění bolestí. Posilujte zádové a břišní svalstvo, noste obuv vhodnou pro chůzi a dbejte na správné držení těla. Jako první pomoc často dokáže zmírnit bolest horká koupel nebo teplá láhev. Při zánětlivých procesech pomáhá spíše chlad, stejně jako masáž kostkami ledu.

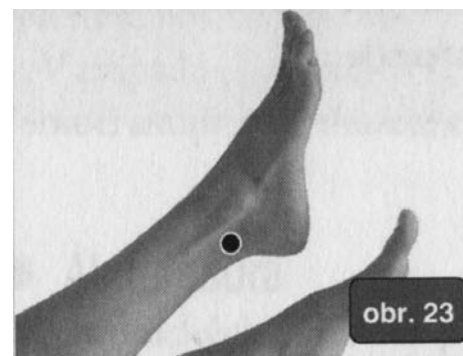
Při chronických bolestech prohřejte záda před akupresurou pomocí vlhkého a horkého zábalu – použijte nejlépe silný ručník. Požádejte partnera, aby masíroval svalové provazce vedle páteře bříškem palců několikrát směrem dolů a při tom krátce stlačoval bolestivé body. Pak několikrát jemně promasírujte dolní část zad vedle páteře směrem k hýždím a po dobu několika minut třete dolní část bederní páteře a křížovou kost. Při tom hleďte lokální bolestivé body a promasírujte je jemně směrem ven.

Obr. 22 – ZS (MP) 3 Jangová brána bederní oblasti – Po dobu 30–60 sekund stlačujte nepříliš silně krouživými pohyby bříškem palce. Poté protřete kůži. Neprovádět v těhotenství! Místo – pod trnovým výběžkem čtvrtého bederního obratle. Ten leží ve výšce horní hrany pánevní kosti.

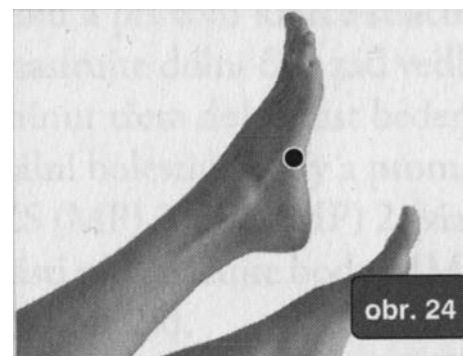
Obr. 22 – ZS (MP) 2 Bod bederní páteře – Stlačujte po dobu 30–60 sekund krouživými pohyby bříška palce nepříliš silně. Poté prostřete kůži. Neprovádět v těhotenství! Místo – na horním konci hýžděové brázdy, na přechodu křížové kosti v kost kostrční.

Obr. 23 – MM (VU) 60 Pohoří Kunlun – Stlačujte spíše silně krouživými pohyby po dobu 30 sekund. Obecný bod bolesti. Neprovádět v těhotenství! Místo – uprostřed mezi nejvyšším výstupkem vnějšího kotníku a Achillovou šlachou.

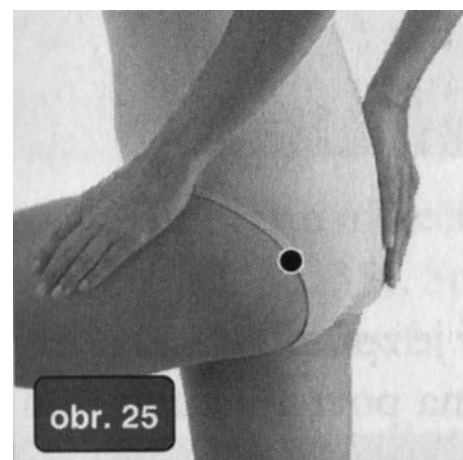
Obr. 24 – MM (VU) 64 Hlavní kost – Snesitelným tlakem stimuluje po dobu 30 sekund směrem k prstům. Místo – kousek za středem vnějšího okraje nohy, po trochu vyčnívající kůstce, v malé prohlubni směrem k prstům. Na hranici mezi chodidlem a nártem.

obr. 23

obr. 24

obr. 25

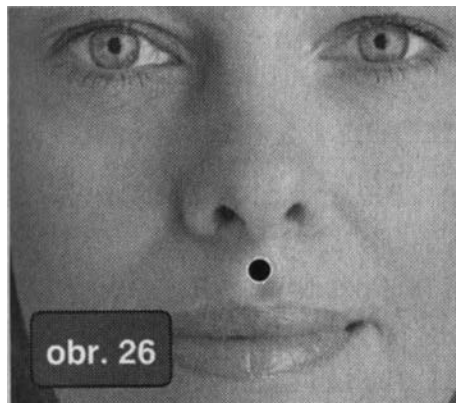
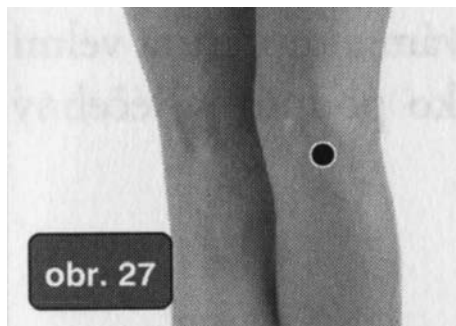
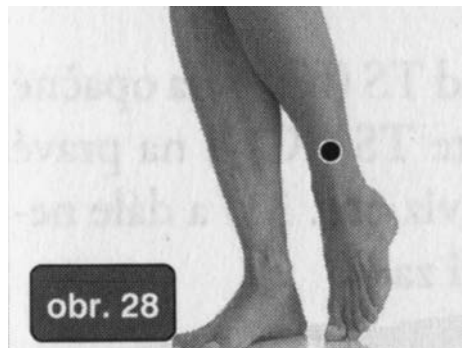
Obr. 25 – ŽL (VB) 30 Skok do zralosti – Nejprve masírujte stejnoměrně směrem dolů, potom 30 sekund silně stlačujte bříškem palce nebo loktem, podle toho, jak to snesete. Místo – ohnete-li nohu do strany, bod se nachází na spojovací čáře mezi nejzazším bodem kyčel-

ního kloubu (chocholík) na začátku hýžďové rýhy, na hranici střední a vnější třetiny linie.

Obr. 26 – ZS (MP) 26 Vodní strouha – Tlačte na kůži nebo přímo na dáseň lehce až středně silně po dobu maximálně 30 sekund. Bod je důležitý při bezvědomí, kolapsu a šoku nebo při akutních bolestech zad. Místo – mezi nosem a horním rtem, těsně pod začátkem nosu.

Obr. 27 – MM (VU) 40 Střední hromada – Vzhledem k tomu, že pod tímto bodem probíhají cévy, masírujte pouze jemně po dobu 30–60 sekund směrem nahoru. Místo – uprostřed záhybu ohnutého kolena.

Obr. 28 – ŽL (VB) 38 Podpora jangu – Stimulujte krouživými pohyby snesitelným tlakem po dobu 30 sekund. Místo – čtyři cuny nad špičkou vnějšího kotníku, před lýtkovou kostí.

Pokračování příště

Připravila Blanka Falcniková

Doporučujeme literaturu:

Akupresura – jednoduše proti bolestem, Wolfgang Möhring, 104 str., cena: 159 Kč, Grada.

Akupresura

Jak akupunktura, tak akupresura fungují na stejných principech a patří k metodám tradiční čínské medicíny. Zatímco akupunktura je léčebná metoda, která spočívá v nabodávání jehliček do akupunkturálních bodů lidského těla, akupresura využívá pouze stlačování akupunkturálních bodů na povrchu lidského těla.

Akupresura kombinuje princip akupunktury a masáže. Akupresurní metody mají mnohostranné využití, podobně jako akupunktura.

Pár jednoduchých tipů, jak si pomoci sám

Ukazovákem a palcem tlačte do středu ušního lalůčku. Masáž celého ušního lalůčku pak pomáhá od neklidu. Při migréně se orientujte na spánky. Bříšky čtyř prstů provádějte poklep na tzv. linii koutků očí (je umístěna na spánku, mezi okem a horní částí ucha). Pokud se potřebujete soustředit, tlačte bříškem prstu na kořen nosu (mnoho lidí tento postup používá, když přemýšlí, aniž by si to uvědomovali).

www.jinamedicina.cz/akupunktura/akupresura

S ventilátorem se žije omezeně

Pomůže někdo Davidovi se sbírkou modelů aut?

Jednadvacetiletý **David Hodan** je odkázaný nejen na invalidní vozík, ale i na domácí plicní ventilátor. Původně studoval elektrotechniku, ale když se jeho nemoc rozvinula (neuropatie), přešel na poštovní školu. Jenže pak se přidal zápal plic a to znamenalo konec studia a začátek finančně náročné léčby.

Teprve v okamžiku, kdy dostal ventilátor, mohl začít žít alespoň trochu „normální“ život. Východiskem z nudy a tísnivých myšlenek na nemoc se mu stalo sběratelství. Vybral si autíčka.

„Je to jeden z mála koníčků, kterému se mohu věnovat i se svým postižením. Auta nesbírám na kšeft, ale protože mě baví. V současné době mě však živí maminka a kvůli drahé léčbě se mi sbírka moc nerozrůstá,“ říká David Hodan a dodává prosbu: „Pokud někdo právě náhodou ruší sbírku nebo její část, byl bych rád, kdyby mi věnoval některý z modelů. Zaměřuji se na všechna měřítka a všechny značky civilních aut, zvláště pak na vete-

rány, škodovky, tatry a ostatní auta „sociálně-provenience“, která brázdila a občas ještě brázdí naše cesty.“

David je vlastně celebritou

Hnutí Stonožka zorganizovalo v průběhu summitu NATO (2004) literární soutěž na téma *Co bych dělal, kdybych byl generálním tajemníkem NATO*. Stovky dětí z celé republiky napsaly eseje, ale vyhrál právě David Hodan. „Nevím, co bych dělal, protože si nedokážu představit, že bych byl na tak vysokém místě a měl takovou odpovědnost a moc nad světem,“ napsal tehdy. Takové vyznání tehdejšího generálního tajemníka NATO Georga Robertsona příjemně překvapilo a osobně ho navštívil v základní škole.

Plány do budoucna

Davidu Hodanovi se však po několika letech nemoc zkomplikovala silným zápal plic, takže dnes je odkázan na už zmíněný plicní ventilátor. Kvůli zhoršení

zdravotního stavu dokonce nemohl ani dodělat střední školu.

„S ventilátorem se žije trochu omezeně, ale dá se to. Odpojit ho však nelze – jinak mi po chvilce vyletí tlak a přestávám vnímat okolí,“ vysvětluje David, který se mimo jiné zajímá rovněž o kinematografii, zvláště pak dabing.

A plány do budoucna?

„Uvidíme, co mi život ještě připraví, zatím se snažím žít tím, co právě je. Dříve jsem také cestoval, třeba se k tomu zas vrátím.“

Fotografie jeho sbírky i kontakt je k dispozici na internetových stránkách Davida Hodana (<http://davidhodan.webovastranka.cz/>), komunikovat s ním lze také na jeho facebookové stránce.

Zdroj: iDNES.cz; (di)

Péče o lidi po spinálním traumatu je u nás lepší než ve Švédsku

ParaCENTRUM Fenix na kongresu v Nizozemsku

ParaCENTRUM Fenix Brno (PCF) se i v letošním roce zúčastnilo pravidelného **mezinárodního setkání zástupců členských zemí ESCIF** (European Spinal Cord Injury Federation – Evropská federace organizací lidí po spinálním traumatu). Hostitelskou zemí bylo Nizozemsko, vlastní kongres se konal v květnu ve městě De Rijp, 30 km severně od Amsterdamu.

Zajímavé přednášky, významní hosté

Hlavním tématem kongresu byla kvalita života a rehabilitace po spinálním traumatu. Zúčastnili se ho zástupci z 22 členských zemí (celkem více než 90 osob) a byli na něj pozváni a k účastníkům hovořili významní hosté. Profesor Fin Biering-Sørensen, prezident ISCoS (International Spinal Cord Society – sdružení lékařů a specialistů z celého světa, kteří pracují v oblasti spinálních traumatu), který pohovořil o mezinárodních perspektivách spolupráce po spinálním traumatu (SCI) a širokém spektru činností ISCoS. Dále přednášel profesor Marius Buiting, světově uznávaný expert na kvalitu zdravotní péče, doktor Per M. von Groote ze Švýcarska hovořil o možnostech výzkumu v oblasti perspektiv po spinálním traumatu a zapojení ostatních mezinárodních organizací včetně WHO.

Velice zajímavé byly příspěvky o situaci po spinálním traumatu v Litvě, Švédsku a Itálii. Například Švédsko je u nás považováno za vyspělou zemi se silným zdravotnictvím i sociálním zázemím. Z přednášky švédské účastnice kongresu, paní Áhrén, vyplynulo, že akutně jsou lidé po SCI sice hospitalizováni na jednom ze 6 univerzitních pracovišť, ale následná rehabilitace probíhá i v místech, kde s touto cílovou skupinou nemají moc velké zkušenosti, přičemž řada klientů jezdí na rehabilitaci do zahraničí. Celková délka hospitalizace od vzniku traumatu po propuštění do domácí péče je u paraplegiků zhruba 3 měsíce, u tetraplegiků 5–7 měsíců. U nás jenom vlastní rehabilitace je pro paraplegika 3 měsíce a pro tetraplegika 5–6 měsíců bez ohledu na to, jak dlouhá byla doba hospitalizace od vzniku traumatu po překlad na jednu ze tří spinálních rehabilitačních jednotek. Prvotní fáze může být i více měsíců, záleží na přidružených zraněních, celkovém stavu a komplikacích každého člověka.

Dotazníkový výzkum PCF

PCF je řádným členem ESCIF od roku 2009 a zapojuje se aktivně do jeho činnosti. Letos jsme oslovili členské země s dotazníkem ohledně úhrady zdravotních pomůcek a sociálních výhod. Odpověděli zástupci z Belgie, Dánska, Chorvatska,

Irska, Litvy, Nizozemska, Skotska, Španělska, Švédska a Švýcarska. Výsledky výzkumu jsme prezentovali na kongresu. Budou využity jako **pilotní projekt pro rozsáhlejší výzkum v rámci ESCIF**. Taktéž jsou využívány v rámci organizace IPSCI (International Perspectives of Spinal Cord Injury – Mezinárodní perspektivy po spinálním traumatu). O naše sdělení projeví zájem i zástupci členských zemí, které se původně do studie nezapojily, takže předpokládáme její rozšíření. Doplňili jsme i výsledky ze Slovenska, které zatím členskou zemí ESCIF není. Naši sousedé požádají o přijetí na kongresu v roce 2012. Nyní připravujeme další materiály o situaci po SCI v naší zemi k prezentaci na stránkách ESCIF.

Pro letošní rok 2011 jsme získali na mezinárodní spolupráci finanční prostředky z projektu Úřadu vlády. Je to velká pomoc, protože v předchozích letech byly členské příspěvky hrazeny z rozpočtu PCF a účast na kongresech si hradili zástupci našeho centra sami ze svých vlastních zdrojů.

Pokud Vás situace zajímá, je možno získat **výsledky našeho pilotního projektu na www.pcfenix.cz** a informace o kongresu ESCIF (v angličtině) na www.escif.org.

dr. Lia Vašíčková, členka rady sdružení ParaCENTRUM Fenix

MFF v Karlových Varech hostil půvabné vozíčkářky-modelky

Letní kolekce ukázala, že je normální být na vozíčku krásnou a sexy.

Netradiční módní přehlídka, která sklídila velký potlesk a přilákala stovky návštěvníků, se konala v rámci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech na Mlýnské kolonádě pod názvem **Žijeme spolu**. Přehlídka se konala v rámci projektu Kina bez bariér. Po boku dlouhonožných profesionálních modelek vyrazilo na červený koberec také šest **půvabných žen a dívek na vozíčku**. Společně s nimi si roli modelky vyzkoušely i herečky Tereza Voříšková a Dana Morávková. Přehlídku moderoval Muž roku Martin Zach (po nevydařeném skoku do vody rovněž na vozíčku). I když se ženy na vozíku ocitly v takové roli poprvé, shodovaly se v tom, že si akci výborně užily, i když převlékání bylo pro ně hektické.

Krása zůstává krásou, ať sedí či chodí

Modelky si v zákulisí pomáhaly, jak se dalo. Problematické rychlé převlékání, kdy musely s vozíčkem najet do malé provizorní šatny, nakonec zvládly na jedničku.

Letní kolekce Žijeme spolu značky E.daniely ukázala, že je normální být na vozíčku krásnou a sexy. „Bylo to perfektní. Atmosféra byla úžasná. Tím, že byli vozíčkáři i v publiku, tak to propojení

Ema Rónová miluje divadlo, film, výstavy.

Foto: www.zpravy.rozhlas.cz

nemělo chybu,“ dodala modelka na vozíčku Ema Rónová.

Zdroj: www.revue.idnes.cz,
www.novinky.cz
(hk)

**Jaké střihy konvenčních oděvů
vyhledáváte, jak si je upravujete?**

Napište o tom do Vozky!

Jitka Burianová, utrpěla úraz jako horolezkyň v Rumunsku.

Foto: www.zpravy.rozhlas.cz

Kristýna Křenová, mladá ambiciózní lyžařka.

Foto: www.novinky.cz

Cena Modrého slona 2011 vyhlášena Tentokrát v ZOO Liberec

Vyhlášení vítězů soutěže o Cenu Modrého slona za rok 2011 a slavnostní předání cen – krásných modrých slonů a čestných uznání všem oceněným – proběhlo na letní scéně liberecké zoo.

Sdružení **Artefaktum CZ** a **Centrum pro zdravotně postižené Libereckého kraje o.s.** v rámci projektu „**Tvoříme duši...**“ v červnu vyhlásilo 6. ročník celostátní soutěže o **Cenu Modrého slona 2011** v následujících 10 kategoriích: malba, keramika, fotografie, textilní tvorba, kombinovaná technika (ruční práce), literární tvorba, divadlo, tanec, hudební tvorba a jiné formy umělecké tvorby (řezbářství, apod.).

Mimořádné ocenění za přínosnou tvorbu k projektu **Modrý slon** bylo letos uděleno malíři **Petru Šrámkovi** (na vozíčku), který tvoří pomocí nohou, a **Haně Rubkové**.

Cena Modrého slona je velmi úspěšný projekt, jehož úroveň každoročně roste. Dává lidem s handicapem prostor zapojit se do uměleckých aktivit, a významně tak přispět k rozvoji kulturní úrovně nejen své, ale i společnosti jako celku. Motto soutěže „**Bez bariér v duši i v životě**“ vyjadřuje otevřenost, vstřícnost a přijetí skutečnosti, ať už je jakákoliv. Při umělecké tvorbě vychází na povrch pravdivé zobrazení všech pocitů, které obvykle jenom neradi navenek prezentujeme.

Slavnostní vyhlášení v ZOO Liberec

Vyhlášení vítězů jednotlivých kategorií soutěže o Cenu Modrého slona za rok 2011 a slavnostní předání cen – krásných modrých slonů a čestných uznání všem oceněným, proběhlo v sobotu 18. června 2011 na letní scéně liberecké zoo. Následoval bohatý kulturní program pěveckých, tanečních, divadelních a dalších souborů přihlášených do soutěže.

Pár dní před slavnostním vyhlášením byla v pavilonu žiraf otevřena rovněž výstava děl přihlášených do soutěže.

Vítězové jednotlivých kategorií pro rok 2011:

- **Malba** – Rudolf Daníček, Sociální služby Semily,
- **Keramika** – Centrum pro zdrav. postiž. Pardubice,

- **Fotografie** – Petr Žížka, Roska Jihlava,
- **Textilní tvorba** – Josefína Richtřmáčková, Doksy
- **Kombinovaná technika** – Centrum denních služeb Raspenava,
- **Literární tvorba** – Zuzana Samiečková, Ludgeřovice,
- **Divadlo** – Verva, při CZP, Praha 6,
- **Tanec** – Domov a centrum denních služeb, Jablonec n. Nisou,
- **Hudební tvorba** – Alena Plátková, Fokus Jablonec n. Nisou,
- **Různé formy tvorby** – Aposs, Liberec.

Osobností roku se stala Eva Vosáhlová, předsedkyně Krajské rady a koordinátorka NRZP Libereckého kraje. **Mimořádné ocenění za přínosnou tvorbu k projektu Modrý slon** bylo letos uděleno **Petru Šrámkovi** a **Haně Rubkové**. Cenu za nejlépe výtvarně ztvárněného živočicha získal kolektiv tvůrců při CZP Libereckého kraje, který vede výtvarnice Jana Eichlerová.

Podrobné informace a fotogalerie na www.czplk.cz.

Zdroj, foto: www.czplk.cz

(hk)

Centra pro zdrav. postiž. v Libereckém kraji

- Centrum pro zdravotně postižené Liberec – sídlo organizace, pobočka, Zahradní 415/10, 460 01 Liberec, tel./fax: 485 104 044, e-mail: czplk@volny.cz, www.czplk.cz.
- Centrum pro zdravotně postižené Česká Lípa – pobočka, Konopeova 812, 470 01 Česká Lípa, tel./fax: 487 853 481.
- Centrum pro zdravotně postižené Semily – pobočka, Archivní 570, 513 01 Semily, tel.: 488 577 841, czpsm@volny.cz
- Centrum pro zdravotně postižené Jablonec nad Nisou – pobočka, Spolkový dům, Emílie Floriánové 8, 466 01 Jablonec nad Nisou, tel./fax: 483 356 218, e-mail: czpjbc@volny.cz.

Colours se otevřely vozíčkářům

Letošní desátý ročník festivalu **Colours of Ostrava**, který se letos konal od 14. 7. do 17. 7. na svých tradičních místech – v areálu Černé louky, v areálu Slezskoostravského hradu, ale také nově v přilehlých ulicích (Festival v ulicích), nabídl ve své historii doposud nejkvalitnější servis také návštěvníkům se zdravotním znevýhodněním. Organizátoři rozjeli nový projekt s názvem **Colours bez bariér**. Cíl byl jednoznačný – usnadnit vozíčkářům pobyt na festivalu tak, aby si mohli bez starostí užívat hudbu a další program.

Kromě již tradičních výhod pro držitele průkazu ZTP a ZTP/P – zvýhodněné ceny čtyřdenní vstupenky (350 Kč), u ZTP/P doprovod zdarma, speciálně upravené tribuny, bezbariérová WC – letos nově přibyla možnost **zdarma si objednat speciálně vyškoleného asistenta**. Ten pomáhal návštěvníkovi po celou dobu festivalu i při cestách MHD nebo BB taxi z nádraží, do hotelu apod. Tato služba byla zajištěna **Nadací OKD**, která vyškolila dobrovolníky z řad studentů. Službu využilo několik vozíčkářů každý den festivalu. Problém nebyl ani se zajištěním dopravy po Ostravě **speciálně upravenými automobily**. V časovém předstihu bylo také možno **rezervovat si vhodné bezbariérové ubytování** v ostravských hotelích, popřípadě využít rezervovanou plochu v rámci stanového městečka, kde je velmi sympatická cena 100 Kč.

Velký svátek hudby

Hlavní areál festivalu a všechny jeho scény byly dobře dostupné. I když, jak nám potvrdil mladý hudební fanda, vozíčkář Pavel Cisovský z Frýdku-Místku,

Asistenci handicapovaným zajišťovali dobrovolníci. *Foto: Nadace OKD*

Hlavní scéna Colours

Foto: www.colours.cz, Petr Piechowicz

některé pasáže by bez doprovodu zvládal hůře. Novinkou byla také **speciální bezbariérová mapa, která vozíčkářům zajistila ještě lepší orientaci**. U vstupní brány byl speciální koridor pro vozíčkáře, v areálu byly instalovány rampy, dřevěné můstky a pojezdové gumové pásy usnadňující pohyb. Dostupnost ostatních scén mimo areál Černé louky a Slezskoostravského hradu byla zajištěna obdobně, popř. asistenční službou. Při vstupu na New York scénu v pavilonu A a do Minikina se používal výtah. Před hlavní scénou a před scénou Barvy měli vozíčkáři vyhrazenou **speciální tribunu**. Oficiální webové stránky festivalu jsou upraveny také pro nevidomé dle pravidel „Blind friendly.“ (pravidla přístupného webu pro uživatele se zdravotním handicapem, pozn. red.) Nevidomí měli k ruce asistenty, kteří je o dění na festivalu informovali.

Na přípravě festivalu se podílel i předseda Ostravské organizace vozíčkářů Tomáš Dvořák

„Byl jsem pozván na poradě organizátora festivalu a Nadace OKD s dobrovolnými průvodci – asistenty návštěvníků s tělesným postižením a s řidiči – asistenty speciální dopravy,“ říká Tomáš Dvořák. „Dopravu od stanovišť páteřních prostředků dopravy na jednotlivá místa, kde probíhal festival, zajišťoval Sportovní klub vozíčkářů Frýdek-Místek. Já jsem organizátorům přiblížil potřeby vozíčkářů z hlediska bezbariérových opatření v terénu i budovách, školil jsem je v požadav-

cích na verbální komunikaci s lidmi s postižením,“ vysvětluje Tomáš.

Nakonec předseda ostravských vozíčkářů otestoval spolu s organizátory funkčnost všech doporučených opatření, nutno dodat, že velmi úspěšně. O tom svědčí i to, že nikdo z celé stovky vozíčkářů, kteří se celkově festivalu zúčastnili, si na nic nestěžoval, naopak. Někteří z nich nešetřili slovy chvály na pořadatele.

„I já jsem si projela celý areál na vozíku. Je to zvláštní pocit být odkázána na jiného člověka, který mě tlačí,“ říká hlavní pořadatelka festivalu Zlata Holušová. „Během festivalu se ukázalo, že nejdůležitější byla pro lidi s postižením informovanost. Tím získali i jistotu, že je ostatní neušlapou, že o ně bude postaráno a budou pochopeni.“

Foto: H. Klusová

Vozíčkářům pomáhali asistenti, ale také zvláštní informátoři a poučená ochránka. Jedna z asistentek, Kateřina Kosňovská z Havířova, k tomu říká: „Asistovala jsem čtyřem vozíčkářům, hlavně při průjezdu z areálu do areálu, při pohybu v nich a při orientaci. Jinak dokázali být samostatní, a taky bezprostřední. Své znevýhodnění jakoby nevnímali, občas si z něj dokonce dělali legraci...“

Návštěvníkům se představily některé chráněné dílny

Od pátku do neděle se na Festivalu v ulicích představilo návštěvníkům devět chráněných dílen. Zdraví i handicapovaní zástupci dílen prodávali lidem své výrobky a prezentovali svou činnost, a to díky společnému projektu Nadace OKD a společnosti ArcelorMittal Ostrava.

„Letošní rok je kvůli hospodářské situaci, snižování státních dotací i legislativním změnám pro chráněné dílny velmi náročný,“ říká ředitel Nadace OKD Jiří Suchánek. „Proto jsme se letos rozhodli zaměřit svou podporu do této oblasti. Na pracovní integraci lidí s handicapem jsme letos rozdělili kolem osmi milionů korun, čímž podpoříme stabilizaci a rozvoj více než třiceti chráněných dílen z celé republiky.“

Bigbít, ethno, funky, jazz...

Colours of Ostrava je výjimečný festival, který na několik dní v roce povyšuje Ostravu na pravé kulturní evropské město. Doprovodný program festivalu probíhá zdarma v přilehlých ulicích a náměstích. Celé město se tak „vybarví“ a ožije. Zahraniční kapely všech žánrů a z různých koutů světa vlévají nejen do uší ale i srdcí lidí novou energii a jsou tím pravým osvěžením, kterého se v Ostravě běžně nedostává. Celý areál festivalu táhnoucí se od prostoru Výstaviště Černé louky, přes lávku nad řekou Ostravicí až po Slezkostravský hrad byl plný stánků

Letecká fotografie jednoho z míst konání Colours – areálu Ivana Prokopa u Slezkostravského hradu.
Foto: www.colours.cz

s chutným občerstvením všeho druhu, ale také s originálními výrobky – šperky, ethno zbožím, cool slunečními brýlemi, CD apod.

Mohli jste zde narazit i na stánek nejstaršího coffee shopu na světě The Bulldog company a koupit si třeba mast proti bolesti z nefalšovaného Cannabis, tj. konopí. Kávu jste si mohli vychutnat netradičně přímo v ikoně londýnských ulic – dvoupatrovém rudém autobusu Double Deckeru. V plážovém Camel baru s pískem a houpacími sítěmi, neutuchající hudbou a koktejly z karibského rumu jste si pro změnu připadali jako na Ibize.

Program festivalu byl pestrý a nabitý, ale skvěle zkoordinovaný, takže pokud jste nechtěli promarnit tu svou oblíbenou kapelu, vždy byl čas se v klidu přemístit na některé z 5 hlavních stageů. A že bylo co poslouchat.

Jak se tvoří psychedelický rock 21. století všem na závěr ukázal nestárnoucí rebel Nick Cave. Největší ohlas sklízely

kapely z New Yorku, které kombinovaly rock s elektro music, jako jsou např. Semi Precious Weapons – předkapela „šílené“ Lady Gaga. World music kraloval fenomén Salif Keita z Mali. Legendami byl letošní ročník přímo nabitý – přijel také Brendan Perry z působivé kapely Dead Can Dance či Yann Tiersen, autor hudby k filmu Amélie z Montmartru.

Souběžně probíhala také filmová představení ve Filmovém klubu VŠB v kině Vesmír a Minikině. Tam byl vstup vozíčkářů zajištěn výtahem.

Zbývá dodat, že desátý ročník stále populárnějšího festivalu Colours of Ostrava se podařil po všech stránkách. Všem organizátorům, asistentům, informátorům a členům ochranky patří vřelé: „Děkujeme a na shledanou příští rok!“

Zdroj: www.colours.cz,
www.nadaceokd.cz

Zpracovala Hana Klusová

Fernando Sanders

Foto: www.colours.cz, S. Kaczor

Hlavní scéna Colours.

Foto: Petr Piechowicz

V porotě charitativního Filmového festivalu Mental Power Prague zasedlo mnoho známých českých herců

Letos na začátku června proběhl v divadle Palace na Václavském náměstí v Praze již **5. ročník charitativního filmového projektu s názvem Mental Power Prague Film Festival (MPPFF)**. Cílem tohoto festivalu je integrace lidí s mentálním a kombinovaným postižením skrze umění a jedná se o naprosto ojedinělý projekt nejen u nás, ale i ve světě. Hlavní myšlenkou festivalu je vytvořit podmínky pro uměleckou seberealizaci lidí s postižením a podílet se tak na jejich duševním rozvoji. Dává prostor pro vlastní umělecké vyjádření. Přivádí tyto (ne)herce před filmovou kameru, na stříbrné plátno a odtud na červený koberec. Slavnostní chvíle poté vrcholí nominacemi, předáním cen za promítané filmy a autogramiádou.

Trochu jiný festival

Co je na tomto festivalu trochu jiné, je jeho bezprostřednost. Na Mental Power festivalu se totiž setkáváte s lidmi, kteří mají radost z toho, že něco dokázali udělat pro jiné lidi. Herci s různými handicapy jsou vděční za potlesk jejich profesionálních hereckých kolegů a běžného návštěvníka festivalu.

Snímky s různým žánrovým pojetím mají mnoho společných znaků. Představitelé jejich rolí dávají do svých rolí takřka úplně všechno. U těchto snímků není ani tak důležitá kvalita zpracování a technická dokonalost. Podstatné je, že se lidé s handicapem přiblíží člověku, který jej nemá. Samotné filmové vyprávění je vlastně ukázkou toho, že i lidé, kteří neměli v životě tolik štěstí, jsou vlastně tvůrčí a mají možná větší

radost ze života než my ostatní.

S festivalem spolupracuje celá řada známých tváří. Miss ČR 2003 Lucie Váchová-Křížková jej podpořila na Staroměstském náměstí, když se v rámci Mezinárodního pražského maratonu zúčastnila dvoukilometrové Eko Procházky. Do hvězdné poroty festivalu pak tradičně zasedli Tatiana Vilhelmová, Eva Holubová, Jan Hřebejk, Jiří Horáček, Petr Vachler a další. Moderátory soutěžních večerů byli mladí herci Barbora Kouklíková a Radovan Švec, galavečerem provázal Jaroslav Dušek.

MPPFF byl také oficiálně pozván na mezinárodní filmové festivaly do Istanbulu a na Filipíny, kde se promítají tři vítězné filmy z minulých ročníků.

Festival ovlivnil výběr herce do Hřebejkova nového filmu Nevinnost

Zajímavé obsazení filmu *Nevinnost*, které tvoří mix neokoukaných tváří a zkušených herců, doplňuje Daniel Czeizel, který vystupuje v roli mentálně postiženého syna Ládi a Milady. „Postavu s handicapem jsme měli ve více filmech, je to takový náš putovní motiv,“ říká Jan Hřebejk. „Do *Pupenda* jsme vybrali opravdu neslyšícího kluka a potom jsem si nedokázal představit, že bychom to točili s profesionálním hercem. Pak mě ta kuráž opustila ve filmu *Medvídek*, kde měla mít jedna postava lehčí mentální handicap. Nakonec ji hrála Klára Issová, o níž každý ví, že žádný handicap nemá, takže tam bylo dané, že to je legrace. Krátce potom jsem se stal členem poroty festivalu

Mental Power Prague FF, propagační foto s Tatianou Vilhelmovou jako Marilyn Monroe.

Mental Power, což je festival filmů, v nichž účinkují nebo je připravují lidé s handicapem. Díky němu jsem objevil, že existuje řada dobrých herců např. s Downovým syndromem. Když jsme pak nad scénářem pochybovali, jestli seženeme přesvědčivého herce do této role, říkal jsem, že to nebude žádný problém,“ vypráví Hřebejk.

Ostravské ozvěny Mental Power

Projekt Mental Power Ostrava 2011 – ozvěny filmového festivalu, který se konal 8. června 2011 na třech různých místech v centru Ostravy, uvedl nejúspěšnější filmy z letošního ročníku.

Dopoledne probíhalo promítání filmů v kině Vesmír pro školy, neziskové organizace a seniory. V průběhu celého dne stál na Jiráskově náměstí v centru města velkoplošný stan, kde mohli kolemjdoucí shlédnout festivalové filmy a reportáže –krátké filmy s průměrnou délkou 15–20 minut. Celodenní promítání vyvrcholilo slavnostním večerem v nově otevřeném multizánrovém kulturním prostoru na Černé louce, jehož součástí bylo promítání dvou nejlepších filmů, reportáží a rozhovorů s porotci. Druhá část slavnostního večera patřila pražské kapele The Tap Tap a saxofonistovi Michalu Žáčkovi.

Zdroj: www.mentalpower.cz,
www.remix.nicm.cz

(hk)

Festivalový koncert Tam-Tam Orchestra.

Foto: Adam Daniel

Rumba-vozičkáři z Konga zahráli v ČR

Pouliční hudebníci nadchli Štvanici

Skupina **Benda Bilili**, pouliční hudebníci z Konga, z nichž většina jsou vozičkáři, je více než originální sešlostí. Je to partička muzikantů, která je navzdory handicapům jednou z nejlepších současných live kapel. Skupina vytváří hudbu, která spojuje taneční rytmy rumbly a zpěvné melodie, kubánskou hudbu i funk. Kapela je složena ze čtyř kytaristů-zpěváků seniorského věku sedících na speciálně upravených invalidních tříkolkách a jejich dalších tří mladších kolegů. Sóna jsou autorským počinem kdysi pouličního dítěte Rogera Landu, jehož se muzikanti ujali. Jeho nástrojem je miniaturní elektrická kytara o jedné struně, kterou si vyrobil z krabice od sušeného mléka.

Cestu Benda Bilili z ghett Kinshasy na světová pódia mapuje dokumentární film, který měl premiéru na festivalu v Cannes a který byl nominován na francouzského

Césara. Dokument byl promítán v červnu v rámci doprovodného programu Respect 2011. A právě Benda Bilili byli hlavní hvězdou už čtrnáctého ročníku festivalu, který se letos konal v červnu na pražském ostrově Štvanice. Návštěvníci festivalu se nechali doslova strhnout šlapající rytmičkou a originálními melodiemi.

Dokument o cestě

Film zachycuje cestu populárního konžského souboru z nejhudššího předměstí Kinshasy až na pódia evropských hudebních přehlídek. Francouzští dokumentaristé Florent de la Tullaye a Renaud Barret sledovali osudy sedmi hudebníků – zčásti ochrnutých a zčásti bezprizorních dětí ulice hrajících směs funkky a rumbly s prvky starého rhythm 'n' blues i reggae.

Jednoduchý „časosběrný“ dokument vznikl za složitých okolností a zpočátku i ve skromných podmínkách v Kongu.

Skupina Benda Bilili střídá rozhovory filmařů s aktéry a hudební produkce. V první řadě zachycuje podhoubí a zrod skupiny, jejíž principál a zakladatel Pappa Ricky hrál ze začátku pro děti ulice, jež svými písněmi posílal do školy. A nejen to – jejich pozdější song *Jdete volit* (Allons Voter) zvýšil účast v konžských volbách.

Film rovněž sleduje dospívání hvězdy souboru Rogera Landy. Mladíka z ulice objevili, když hrál na nástroj vlastní výroby – prázdnou plechovku od mléka, dřevěnou rukojeť a vlasec. Dokument by se dal zkráceně popsat jako film o statečnosti a naději, které promlouvají skrze syrovou hudbu.

Zdroj: *Aktuálně.cz*,
www.respectmusic.cz

Připravila (bf)

Do kostela v Boru mohou i lidé s handicapem

Do kostela sv. Mikuláše v Boru u Tachova mají vozičkáři nově vybudovaný bezbariérový přístup. Jedná se o několik desítek metrů dlouhou kamenitou rampu, která se táhne po obvodu zdi.

Pro borského faráře Vladimíra Borna je tato rampa splněným snem. „Nyní mohou lidé s postižením pohodlně přijít do našeho chrámu,“ říká.

Nadšená je rovněž Jaroslava Michálková, která na slavnostní žehnání přijela se svojí příbuznou, upoutanou na vozík. „Je to obrovská výhoda, myslím si, že

něco podobného v širokém okolí není, a nejen vozičkáři, ale všichni invalidní lidé tuto stavbu jistě ocení.“

Investiční akce, kterou v Boru stavěli od října minulého roku, vyšla na zhruba čtyři miliony korun. Z toho tři miliony korun věnovalo Ministerstvo kultury ČR.

Zdroj: *Tachovský deník*
(di)

Borský farář Vladimír Born otevírá stylovou bezbariérovou rampu.

Festival Terrapin proběhne až v říjnu

Mezinárodní filmový festival věnovaný osobám s postižením

Filmový festival Terrapin letos vypukne 21. října. Z původně plánovaného červnového termínu z technických důvodů sešlo. Vznikl tak alespoň prostor pro další zájemce s přihlášením nových filmů.

V roce 2009, přesně 9. září, proběhl v prostorách areálu **Náš svět v Pržně** nultý ročník festivalu. Podařilo se tak volně navázat na festival **Ostravský koníček**, který měl ve svém programu i kategorii tvůrců s postižením. Většina filmových počínů vznikala za spolupráce **Filmové školičky Dalimila Koutka**, která i dnes pomáhá novým handicapovaným tvůrcům při výrobě filmů.

Filmy, vzájemná setkávání, výměna zkušeností

Festival Terrapin je výsledkem roční produkce jednotlivých sociálních zařízení nebo i jednotlivců v oblasti filmové tvorby. Jde o filmy hrané, dokumentární a animované, jež svým způsobem tvoří originální terapii. Filmová výroba v sobě totiž skrývá širokou škálu řemesel a dovedností, jež rozvíjí mentální i manuální schopnosti klientů. V průběhu festivalu dochází k osobnímu setkání samotných tvůrců (a to i ze zahraničí), kteří si vzájemně mohou předat zkušenosti a předvést své filmy, zobrazující osobitý životní styl.

Festival je určen všem osobám s postižením bez rozdílu věku a národnosti. Jediným kritériem hodnocení soutěžního filmu je jeho vlastní kulturní a obsahová hodnota. Tu posoudí jak „dospělácká“ porota složená z různých profesí, jako jsou výtvarníci, filmoví odborníci a další umělci, tak dětská porota, která udílí vlastní ceny. Snímky také posuzují diváci a udělují **Cenu diváka**.

Festival nabízí také bohatý doprovodný program – vystoupení hudební i dramatická, prodejní výstavu, soutěže v malování na chodníku nebo třeba diskotéku. Filmy, které soutězíci pro festival Terrapin vyrobí, budou promítány i na dalších festivalech a soutěžích včetně zahraničí. **Vstupné na festival je zdarma a soutězíci neplatí žádný poplatek za účast v soutěži.**

Přihláška filmů na letošní festival je ke stažení na www.centrumprzno.cz/dokumenty-ke-stazeni. Uzávěrka soutěžních filmů je 15. 9. 2011. Doporučená délka filmů je do 12 min.

(hk)

Kontakt a další informace:

Eliška Červenková, Náš svět, p. o., Pržno 239, Frýdlant nad Ostravicí, tel.: 724 544 503, www.centrumprzno.cz.

Galerie UMÚN

Umělci malující ústy a nohama

Gonçalo A. Pinto Borgis, Brazílie

Narodil se na farmě v domku z proutí v Novo Horizonte v Sao Paulu 8. ledna 1952. Vzhled jeho rukou vyvolal hned při porodu u jeho babičky zděšení. Byly totiž ochrnuté a v podivné poloze, když chlapec přišel na svět s nohama přes ramínka. Ale byl zde a vůbec neměl v úmyslu se vzdát plnohodnotného života jen proto, že má jinak vytvarované končetiny. Byl velmi kamarádký a dobře snášel různé nemocniční pobyty a zákroky. Ty mu vždy přinesly úlevu a zlepšení.

S malováním začal brzy, kreslil křídou po ulicích. Dnes je jedním z neaktivnějších členů sdružení v Brazílii, má vlastní ateliér a provozuje několik výstav a akcí do roka.

Kovboj, akvarel.

Akt, akvarel.

Caragatatuba, akvarel.
(výřez)

Zdroj: www.vdmfk.com; Přeložila Hana Klusová

Umělci v ČR: UMÚN – Nakladatelství umělců malujících ústy a nohama,
Nad Školou 1289, 463 11 Liberec 30
tel. 485 161 712, umun@umun.cz, <http://www.umun.cz>

V ZOO Ostrava myslí i na vozíčkáře

Přes 2 000 zvířat z 360 druhů na ploše 100 hektarů – to je Zoologická zahrada Ostrava. Areál se průběžně přestavuje a **expozice jsou zpřístupňovány i vozíčkářům**. Dokonce zde nechybí ani informační body pro nevidomé.

Mezi nejhezčí části patří pavilony slonů, žiraf a hrochů (na chov hrochů se ZOO Ostrava specializuje). K nejnovějším expozicím se řadí voliery severských sov, stáje a výběhy poníků i oslů, Čínská zahrada, velká voliéra supů, upravená dětská zoo, menší mořské akvárium a komplex pěti voliér pro ptáky Číny a Tibetu.

Od poloviny roku 2004 zde mají prioritu programy **Zoo přátelská k životnímu prostředí, Zoo vlídná k handicapovaným spoluobčanům a Zoo srozumitelná návštěvníkům**. V jejich rámci dochází k postupnému zpřístupňování starých pavilonů a expozic pro vozíčkáře (např. kontaktní dětská zoo s domácími zvířaty, expozice lam alpak, výhledově i další objekty), přibývají interaktivní prvky pro nevidomé nebo informační popisky. Webové stránky zoo jsou nově vícejazýčné.

Ve spolupráci s **Charitou Ostrava a sv. Alexandra** pak byla otevřena upravená zooprodejna s nabídkou výrobků z chráněných dílen.

Zachraňuje ohrožená africká zvířata

Spolu s dvanácti českými zoologickými zahradami se ostravská zoo připojuje k ojedinělému projektu na záchranu ohrožených živočišných druhů v Africe. V čem projekt spočívá?

Od 1. června mají lidé možnost odkládat do speciálních sběrných boxů umístěných u vstupu do zoo staré mobilní telefony. Za každý takto odevzdaný kus zaplatí firma REMA Systém, která se zabývá sběrem a likvidací vysloužilých elektrospotřebičů, 10 Kč a podpoří tak projekt na ochranu zvířat ve volné přírodě. Všechny vybrané peníze budou použity k vybavení strážců kamerunské biosférické rezervace Dja.

Na závěr ještě důležitá informace pro pejskaře: jejich miláčkům není vstup do zoo povolen, **vyjma psů asistenčních a vodících**. Pro dospělé činí vstupné 100 Kč, pro děti do 15 let, studenty, důchodce a ZTP je to 70 Kč.

V září a říjnu je Zoo otevřena od 9 do 18 hodin, od listopadu do února od 9 do 16 hodin.

(di)

Poezie z Vašeho pera

Naše básnířky Johanu Lucii Mallardovou z Hrabyně a paní Jarmilu Královou ze Staříče už dobře znáte, takže nezbyvá než popřát příjemné prožitky s jejich novými básněmi. Zbývá dodat, že pocta Vašemu Vozkovi se paní Jarmile opravdu povedla. Děkujeme!

Johana Lucie Mallardová

Slzy a dešť

Tak jako kapky deště

tečou mi slzy ještě.

Uvidím někdy duhu?

Nevim, točím se stále v bludném

kruhu

a ani slova lásky mi nejdou k duhu.

Nevim, co cítím,

zla se však štítím.

Nevim, co bude,

zlého moc tu ale zbude.

Nevidím jas a září,

nevidím, jak se práce daří.

Vidím jen tmu,

světýlko žádné,

naději nehledám.

Brzo, jak kytky zvadne.

Děšť očistí přírodu,

věřím na zjištěnou náhodu.

A co ty slzy krokodýlí?

Jen špínu pomluv aspoň smyly.

Jarmila Králová

Chlapec a splav

Cítíš vodu, vidíš splav.

Hukot svádí – ke mně plav,

podívej se kudy plynu,

já jsem voda plná víru.

Neteču si jen tak v míru,

já jsem voda – zrádný splav.

S každou kapkou zatočím,

potom ji pryč odmrštím.

Splav není jen vodní díra,

ve splavu se tvůj hrob skrývá.

Rád tě stáhnu ve svém víru,

připravím tě o tvou sílu...

K souboji tě zval můj hukot,

zastavil ti srdce tlukot...

Proč jsi se mnou soupeřil?

Bez toho bys dále žil.

* * *

Jarmila Králová

Vozka

V pradávnych časech

lidé chodívali pěšky.

V zimě nenosili sněžky...

Luxusem velkým koňský potah byl,

laskavý vozka lidi přepravil.

Cítíš ten luxus?

V naší uspěchané době,

abys informovaný byl,

laskavý Vozka chce pomoci tobě,

rád by tě k tvému cíli přepravil.

V nejistých časech

pomáhá najít jistotu,

neztrácet lásku k životu,

ať už by problém jakýkoli byl.

Cílem je úsměv, aby si rád žil.

Cenu Olgy Havlové získala Věra Strnadová

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové udělil sedmnáctou **Cenu Olgy Havlové**. Prestižní cenu získala **Věra Strnadová** za celoživotní angažmá ve prospěch lidí se sluchovým postižením. Slavnost proběhla 23. května v prostorách budovy ČSOB v Radlicích za účasti předsedkyně správní rady nadace Dany Němcové, biskupa Václava Malého, generálního ředitele ČSOB Pavla Kavánka a primátora hlavního města Prahy MUDr. Bohuslava Svobody. Při této příležitosti Nadace Olgy Havlové poděkovala svým významným dárcům a partnerům a ocenila vynikající projekty.

„To, že mne lidé na Cenu Olgy Havlové nominovali a tato cena byla mi udělena, je pro mne signálem, že lidé moji práci potřebují a že ji oceňují,“ říká Věra Strnadová, nositelka letošní ceny.

Věra Strnadová přišla o sluch po těžké nemoci v dětství. Dlouhodobě usiluje o zlepšování životních podmínek pro občany s postižením sluchu a odstraňování bariér zejména v oblastech komunikace, dopravy, ve zdravotnictví a v audiovizuálních médiích. Paní Strnadová ve svých aktivitách pokračuje přesto, že má

v posledních letech vážné zdravotní problémy, které ji fyzicky velmi omezují.

Kandidáty na cenu navrhuje veřejnost, laureáta vybírá porota Ceny Olgy Havlové z došlých nominací a schvaluje správní rada. Letos porota vybírala z 13 **nomino- vaných**. Mezi nimi byli např. **Tomáš Balcar z RÚ Kladruby, Bc. Daniela Bláhová z Unie Roska ČR nebo Bc. Michal Prager z Asistence o.s.**

Během slavnostního večera vystoupil Kokeš Jazz Trio a sbor Bambini di Praga, moderovala Bára Barabáš Štěpánová. Seznam nositelů ceny a další podrobné informace jsou uvedeny na www.vdv.cz.

V roce 2010 se laureátem Ceny Olgy Havlové stal MUDr. Jiří Kříž, primář Spinální jednotky při Klinice rehabilitace

a tělovýchovného lékařství UK 2. LF a FN Motol, o kterém píšeme v tomto čísle *Vozky*. Další informace na www.vdv.cz.

Zdroj: ČTK, www.vdv.cz, (pp)

Touha po domácím štěstí zůstává

Její obrázky jsou plné pohody a klidu – o to více kontrastují s dnešní uspěchanou a podrážděnou dobou. Vypracovala si vlastní osobitý styl, který vychází z idylického světa staré Prahy, malých krámků i zákoutí, maluje lásku starých i mladých a touhu po životě. Koncem roku 2009 vyšla její knížka *Za domácím štěstím*, která byla volným pokračováním úspěšné knihy *Domácí štěstí, aneb jak si správně v životě vést: Iva Hüttnerová*. Malířka, herečka, spisovatelka a moderátorka.

Dodnes realizovala na 200 autorských výstav v Čechách, na Moravě, na Slovensku, ale i ve Stockholmu a v New Yorku.

Koncem června se uskutečnila vernisáž její výstavy v bezbariérové Galerii Chagall v ostravském Avion Shopping Parku. Byla spojena s autogramiádou a vzbudila značný ohlas, především u žen.

Když už měla ruku úplně vypsanou, zbyla chvíle i na krátký rozhovor.

• **Paní Ivo, malujete pořád, s přestávkami nebo jenom když vás to takzvaně chytne?**

Do malování se mi chce vždycky, ale problém je, že na to nemám vždycky čas.

Snažím se však malovat denně podle vzoru pana Wericha, který říkal, že psát se musí každý den, aby člověk neprošvihl tu chvíli, kdy mu to půjde...

• **Kterého českého malíře máte nejraději?**

Oblíbených malířů mám víc. Vladimíra Komárka, Oldřicha Kulhánka i Josefa Ladu. Okouzila mě také díla Zdeňka Buriana, a to pro dokonalost jeho malby.

• **Řadíte se mezi naivní umělce – co říkáte třeba obrazům Ivana Mládka?**

Moc se mi líbí a vždycky mě pobaví. Obrácená perspektiva je úžasný nápad.

• **Vaše obrázky jsou poetické a oslovují duše lidí. Věříte na věci mezi nebem a zemí?**

Malovala jsem i věšticí karty, ale ke kartárce ani k věštkyni nechodím. Přiznám se, že nejsem ten typ, záhady se snažím rozumně vysvětlit. Ovšem něco mezi nebem a zemí bude určitě.

• **Máte nějaké zkušenosti nebo kontakty s vozíčkáři?**

Mám obojí. Mým hereckým kolegou je skvělý člověk a vozíčkář Honza Potměšil a sama jsem měla dlouhodobě zraněný

kotník natolik, že jsem se pohybovala na vozíčku. Takže vím, co takový handicap znamená.

• **Poslední otázka: k jaké životní filozofii jste se sama dopracovala?**

Souvisí s tím, čemu říkám domácí štěstí. Prádlo za nás dokonale vypere pračka, chemické prostředky hravě zlikvidují špínu i hmyz a naše moderní kuchyně jsou vybaveny přístroji, které nás zbaví dřiny a ušetří čas. Ale jen málokdy to doma voní bylinkami či čerstvě upečenými buchtami s vanilkovým cukrem. A kam se poděl ten ušetřený čas? Jen touha po obyčejném domácím štěstí zůstává stejná jako před sto lety...

(di)

Iva Hüttnerová na své vernisáži (vlevo).

I vozíčkář se může proměnit ve špióna

TOP SECRET je bezbariérová (a nejuspěšnější) výstava Techmanie

Poprvé v Moravskoslezském kraji (a podruhé v České republice) je v ostravském Avion Shopping Parku k vidění **interaktivní expozice TOP SECRET**. Vstupem do jejích prostor se může každý návštěvník stát aspoň na chvíli špiónem.

„Tato značně netradiční výstava seznámí návštěvníky neformální a velice hravou formou s novými pohledy na kriminalistické a špiónážní metody, jako je například daktyloskopie, balistika či kryptologie,“ říká ředitelka Avion Shopping Parku Kateřina Ježková. „Je zde k dispozici široká škála interaktivních exponátů, od detektoru kovu, přes skener zavazadel, palubní kontroly až po technologie nejruznějších analýz.“

Během výstavy mohou návštěvníci najít skryté kamery, odposlechnout tajné konverzace, odemknout zámek od bezpečnostního trezoru, pokusit se schovat kamerám, přelstít senzory, rozluštit šifru nebo zakódovat různé dokumenty či hrát si na někoho jiného a vidět přetvářku ostatních.

TOP SECRET je putovní expozice, vyvinutá ve spolupráci evropských science center Technopolis a Experimentarium. Téma výstavy (Přísně tajné) spojuje exponáty zahrnující mnoho různých témat, od jednoduchých kódovacích technik až po high-tech zařízení.

„Jde o dosud úspěšnější expozici, která se u nás v Techmania Science Center představila,“ vysvětluje provozní manažer tohoto centra Libor Hájek s tím, že během uplynulých dvaceti měsíců prošlo v Plzni výstavou více než 100 000 zájemců o vědu a techniku. „Věříme, že v Ostravě to číslo bude ještě vyšší.“

Partnerem výstavy je Sdružení Dolní oblast Vítkovice, které expozici doplnilo detailním modelem Dolní oblasti Vítkovic, a to v gigantickém provedení 15 × 3 metry.

Výstava TOP SECRET je bezbariérová, **potrvá do konce října** a lze ji navštívit denně od 10 do 20 hodin.

(di)

Hlavní je touha a vůle

Heřman Volf dovezl do Vatikánu poselství českých vozíčkářů

Na speciálním kole s ručním pohonem dojel Heřman Volf z Prahy do Vatikánu, kde předal poselství českých vozíčkářů papeži Benediktu XVI. Celkově zdolal trasu dlouhou přes 1600 kilometrů – denně ujel více než 100 kilometrů v počasí, kdy se střídala zima, dešť a vedro. Výprava Cesta za nadějí splnila svůj účel.

„První dva dny jsme jeli přes Šumavu, kde bylo devět stupňů, a dva dny jsme jeli v průtrži mračen. Uvědomil jsem si, že opravdu nejedu za sebe, ale za lidi, kteří věří, že se mi to podaří,“ poznamenal vozíčkář, jemuž během výpravy dělal společnost jeho otec a dva kamarádi. Od pražského magistrátu vyrazili 17. června a do cíle dorazili symbolicky 5. července na výročí věrozděství Cyrila a Metoděje. „Odvezli jsme do Vatikánu poselství naděje. Chceme ukázat lidem, že život na vozíku nekončí, nýbrž pokračuje dál,“ říká Heřman Volf.

Výprava do srdce Itálie nebyla jeho první velkou cestou. V roce 2009 jel z Prahy do Paříže a loni do Banské Bystrice. Šestačtyřicetiletý cyklista zdolává stovky kilometrů na handbiku, který si koupil od paralympijského vítěze Marcela Pipka. „Má tři kola a člověk při jízdě skoro leží. Má převody jako normální silniční kolo a jeden horský převod,“ popisuje svůj dopravní prostředek.

Cesta za snem

Život Heřmana Volfa se radikálně změnil v roce 2006, kdy ho nešťastný pád na lyžích upoutal na invalidní vozík. Díky rodině a přátelům a hlavně své silné vůli se však během devíti měsíců vrátil do běžného života.

„Život není o tom, jestli máte nebo nemáte to či ono,“ povídá. „Hlavní je touha a vůle. Vůle poprat se s osudem a dokázat, že se dá vše zvládnout. Já jsem díky tomu, že

Foto: www.cestazasnem.cz

jsem na vozíku, poznal spoustu skvělých lidí, kteří mi ukázali, že sny, které jsem měl, si dál můžu plnit. A já jsem člověk, který rád sní a své sny si rád uskutečňuje... Jedním z těchto velkých cílů, který se mi stává realitou, je procestovat alespoň část Evropy vlastními silami. Uvědomil jsem si, že splněním tohoto snu bych mohl pomoci i někomu dalšímu, kdo se ocitl v podobné situaci jako já před pár lety. Pomoci mu uvědomit si, že život úrazem neskončil a že možná něco nového a skvělého začíná...“

Příští rok se Marcel chystá v sedle urazit dosud nejdelší cestu – z Prahy až do norského Osla. Projekt nazvaný „Cesta za snem“ zahrnuje cesty do čtyř světových stran. Prvně tedy jel Marcel do Paříže – na západ (2009), za rok na to vyrazil na východ do Banské Bystrice, letos byl cílem jeho cesty Řím. Je to tedy jasné – v seznamu chybí sever: vybral si norské Oslo.

Přejeme ti, Marceli, ať se ti podaří Cestu za snem završit. Hodně zdaru!

Zdroj: ČTK, iDNES.cz (foto)

(di), (hk)

Foto: zpravny.idnes.cz

„Na kole, na vodě a možná i ve vzduchu“

Odvaha účastníkům první akce nového outdoorového oddílu SKV Praha nechyběla

O víkendu 1.–3. 7. se uskutečnila první akce **nového outdoorového oddílu SKV Praha**. Cílem oddílu není trénovat špičkové závodníky v té či oné disciplíně, ale **poskytnout širokému spektru zájemců možnost aktivního odpočinku**. Při cyklistice, sjíždění řek či netradičních sportovních aktivitách se zde setkávají sportovci, ať už s handicapem nebo bez něj. Vždy však mají společné **nadšení pro sport a pobyt na čerstvém vzduchu**. Akce „Na kole, na vodě a možná i ve vzduchu“, kterou jsme zahájili v Týnci nad Vltavou, byla rozmanitá a plná překvapení a lidíček s velkým nadšením a sportovním duchem.

Cyklistika a lanová dráha

První den jsme vyzkoušeli týnecké restaurační zařízení a ulehli do našich stanů (některým stačilo jen hvězdné nebe).

Druhý den byl již mnohem akčnější. V ranních hodinách se zařídil odvoz účastníků, doprovodů a kol na Konopiště, kde jsme se vydali po cyklostezce zpátky do Týnce nad Sázavou. Cesta vedla přes lesy, polní cesty a silnice. Můžu říct, že všichni to zvládli na výbornou. Po příjemné cestě nás čekal ještě příjemnější oběd.

Odpoledne jsme navštívili lanové centrum BISPORT. Všichni, ale opravdu všichni, si vyzkoušeli překonat řeku Sázavu vzdušnou čarou jen za pomoci jištěného lana, vlastních sil a samozřejmě

profiků, kteří o nás dbali s obrovskou péčí. Pár odvážných jednotlivců (včetně mě amatéra) si na druhé straně Sázavy ještě zkusili prolézt lanový park – byla to pěkná fuška, ale po upozornění, že to tam běžně zvládají desetileté děti, jsme to zvládli i my. Večer jsme se již ubytovali do tamního hotelu a těšili na vodácké ráno.

Bojovka na kánoích

Největší bojovka se odehrála poslední den. Za doprovodu zkušených vodáků byla nejdříve provedena podrobná instruktáž o správném ovládní lodí a bezpečnosti na vodě. Potom jsme se i přes nepřízeň počasí vydali na kánoích po řece Sázavě s cílem dojet do Pikovic.

Sázava se nám ukázala v celé své kráse a nádheře. Přestávka na oběd byla v Kamenném přívoze – tam také přátelé mohli vidět nádherný „břehulák“ (zkrátka jsem se musel v Sázavě vykoupat, a kde jinde než u břehu). Po obědě se nám jelo daleko lépe, jen nemuselo tolik přšet.

Přesto musím všechny účastníky, doprovody a vodáky pochválit za tu ohromnou odvahu, kterou na řece Sázavě předvedli. Všichni jsme zdárně dojeli až do cíle! V Pikovicích jsem potom vše sbalili a vydali se do svých domovů.

Doufám, že se všem akce líbila, mi stoprocentně. Budu se těšit na další dobrodružná shledání. Musím ještě poděkovat skvělému týmu z BISPORTU, kteří se

o nás skvěle starali a partnerovi, bez kterého by to nešlo, společnosti PTV z Hostovic.

Jakub Rous, Outdoor Team SKV Praha

Neoznačená foto: www.skvp Praha.org

Kontakt a další informace:

Outdoor Team SKV Praha, Ovčáráská 471, 108 00 Praha10-Malešice, outdoor@skvp Praha.org, www.skvp Praha.org.

Na Sázavě předvedli všichni účastníci ohromnou odvahu.

Na lanové dráze. Foto: Marian Vilhan

Cyklostezku z Konopiště do Týnce nad Sázavou zvládl tým na výbornou.

Chantal Poullain předala medaile nejlepším handicapovaným plavcům

Nejlepších 85 plavců s tělesným postižením ze sedmi sportovních klubů se kvalifikovalo na vrcholný domácí šampionát, který odstartoval v pátek 3. června v **brněnských Lužánkách**. Držitelům mistrovských titulů předala medaile herečka Chantal Poullain. Nejlepší výkony mistrovství byly vyhlášeny po zakončení třetího závodního půldne v sobotu 4. června. Ocenění jejím držitelům předal vicemistr světa v půlironmanu, triatlonista Filip Ospalý. Nejhodnotnější výkony závodu zaplavali paralympionici Kateřina Lišková a Vojtěch Franěk.

Mistrovství republiky pořádala z pověření **Českého svazu tělesně postižených sportovců** pošestnácté občanská sdružení **KONTAKT bB** a **SK KONTAKT BRNO**. Závod slavnostně zahájil předseda pořádajícího KONTAKTU bB Jan Nevřkla společně se zástupkyní generálního sponzora mistrovství, PR manažerkou společnosti Hartmann Rico, paní Irenou Malou a zástupcem Jihomoravského kraje, radním PhDr. Jiřím Altmanem.

Liškové třetí nejlepší čas světových tabulek

Náročný program vrcholil po dvou rozplavbových půldnech sobotním odpoledním finálovým blokem. V něm předvedla nejhodnotnější výkon mítinku **Kateřina Lišková**, která na **znakové padesátce zaplavala čas 48,10**. Tento vý-

kon je momentálně třetím nejlepším časem světových tabulek.

„Mistrovství mělo výbornou úroveň. Za zaznamenání stojí nejen výkony světové úrovně, ale i skvělá osobní zlepšení plavců, kteří zatím k mezinárodní úrovni míří. Plavci osvědčili skvělou připravenost, když někteří z nich měli v sobotním odpoledni i čtyři finálové závody a štafetu. Nejmladší účastnice mistrovství, devítiletá Anežka Floriánková, dokumentovala široký záběr plaveckého programu KONTAKTU bB,“ hodnotí závod předseda organizačního výboru Jan Nevřkla, společně s Martinem Kovářem, čtyřnásobným paralympijským vítězem, zakladatel plaveckého programu.

Svým typicky šarmantním způsobem předávala plavcům medaile Chantal Poullain, která zápolení v bazénu pozorně sledovala. Jeden z plavců s hereckým jménem Pucholt ulovil cennou trofej, když se mu Chantal ochotně podepsala na jeho nezbytnou kompenzační pomůcku – bažanta.

Žádným bažantem ovšem není **Vojtěch Franěk**, který absolvoval všech šestnáct ročníků mistrovství.

„Od mého prvního startu zde v Brně se toho změnilo hodně. Zde jsem zažil své sportovní začátky, později jsem si zaplavoval i na vrcholných mezinárodních plaveckých soutěžích. Organizace našich mítinků je na královské úrovni a těm špič-

kovým se vyrovná a často je i předčí.“, vzpomíná držitel letošního nehodnotnějšího mužského výkonu, který se poslední dobou podílí na přípravě závodů také jako tvůrce výsledkového servisu.

*Marta Vojáčková,
PR manažerka závodu,
KONTAKT bB – Plavecká akademie
bez bariér
Foto: Vít Franta*

Kontakt:

- Sídlo sdružení KONTAKT bB, Strahov blok 1, Vaníčkova 7, 169 00 Praha 6, tel., fax: 233 354 361, 724 551 241, kontaktbb@kontaktbb.cz, www.kontaktbb.cz.
- Střediska – Praha, Brno, Karlovy Vary, České Budějovice.

KONTAKT bB

KONTAKT bB realizuje světově unikátní program **plavání tělesně postižených vedený koncepčně od rehabilitační až k vrcholné paralympijské úrovni**. Díky činnosti KONTAKTU bB se stalo plavci více než 1 000 původně neplavců s tělesným postižením, pro které by jinak voda zůstala nedostupným prostředím. V rámci programu vyrostli sportovci, kteří získali na čtyřech paralympiádách, pěti mistrovstvích světa a pěti mistrovstvích Evropy 79 medailí.

Chvilé napětí před startem...

Sedící (zleva): Franěk (2. místo), Lišková (1. m.) a Vacek (3. m.).

Evropské hry handicapované mládeže navštívily Brno

Největší sportovní akce podobného druhu v Evropě se vydařila

Na přelomu letošního června a července se Brno stalo metropolí sportu handicapované mládeže. Třetí ročník sportovních her handicapované mládeže hostilo šest sportovišť v celém městě. Evropské hry jsou mezinárodním sportovním a společenským setkáním mladých lidí s tělesným postižením. **Jedním ze smyslů této akce je zprostředkovat vzájemné setkání „zdravých“ dětí a mladých lidí a handicapovaných mladých sportovců.** Ukázat, že závodní napětí, chuť vítězství i radost z pohybu mohou být pro každého stejné.

Bohatý program zahrnoval od 29. června do 3. července 92 soutěžních disciplín. Děti a mladí lidé zápolili v atletice, boccie, plavání, tenisu atd. Všechny disciplíny se konaly podle platných mezinárodních paralympijských pravidel. Cílem letošního ročníku bylo přitáhnout k Evropským hrám handicapované mládeže – a obecně k problematice sportu handicapovaných – co největší pozornost veřejnosti, proto hry obohatilo množství doprovodných akcí sportovních, kulturních a společenských (zahajovací a závěrečný večer, exhibice handbikerů na náměstí Svobody, šachový turnaj, závod modelů plachetnic, soutěž ve streetballu, výtvarné aktivity, fotografická soutěž, konference o pracovním uplatnění handicapované mládeže atd.). Závody probíhaly například v atletickém areálu VUT Pod Palackého vrchem, v Ústavu sociální péče Kociánka nebo v bazénu na Kraví hoře.

Borci se sjeli z celé Evropy

Krátce před zahájením tohoto sportovního svátku handicapovaných citovala

Sedmička Brno ředitele her Juraje Grocha z fondu Emil, který očekával účast přes čtyři sta sportovců z dvanácti zemí. Označil třetí ročník za největší podobnou akci v Evropě. Soutěžící přijeli z Rakouska, Bulharska, Chorvatska, Česka, Estonska, Itálie, Litvy, Lotyšska, Německa, Slovenska, Ruska a Polska.

Primátor Roman Onderka k hrám v Brněnském měsíčníku Šalina uvedl: „Jsem velmi rád, že program her se přesune ze sportovišť i do samotných ulic Brna. Věřím, že právě takovéto akce pomohou bourat mnohé bariéry v našich hlavách a vytvářet férové sportovní podmínky pro všechny nejen na stadionech, ale i v každodenním životě.“ Hry se konaly ve spolupráci s Evropským paralympijským výborem a o jejich významu svědčilo i to, že nad nimi převzal záštitu ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš, hejtmán Jihomoravského kraje Michal Hašek a zmiňovaný primátor. Svými sympatiemi nebo osobní účastí hry podporovala řada osobností, například Věra Čáslavská, Štěpánka Hilgertová, Jiří Ježek, Martin Dejdar, Pavel Nový, Dominik Hašek, Aleš Valenta, Martin Zach a další.

Pohádka O Sněhurce i v podání asistenčních psů

V poslední školní den se na náměstí Svobody sešli „zdraví“ i handicapovaní všech věkových kategorií. Rádio Petrov se podílelo na akci s názvem „Hurá, prázdniny!“ Nevšedním zážitkem byla pro všechny přihlížející pohádka O Sněhurce v nečekaném obsazení. Vypravěčka Hana Bendová zapojila do pohádky sedm odvažných dětí, nasadila jim barevné čepičky a cedulky se jmény a udělala z nich sedm trpaslíků. Pak už se před kouzelné zrcadlo postavila zlá královna v podání Indi a z kulis vykoukla bílá hlava Stely – Sněhurky. Tyto dva asistenční psy doplnili myslivce Jůlinka a nakonec i princ Besy. Protagonisté byli nápaditě „oblečeni“ a hezky vrtěli ocasy.

Obecenstvo se zájmem sledovalo známý děj této oblíbené pohádky v podání zlatých retrívrů až do dramatické chvíle, kdy zlá královna měla Sněhurce nabídnout otrávené jablko. Všechny rozesmálo, když Sněhurka Stela rychle zhltila „otrávený“ buřt! Pak zůstala nehybně ležet. Čekala na sladké políbení prince – svého

zachránce Besy. Přiběhl, hezky olízal čumáček Stely a ona opět „ožila“. Zazvonil zvonec a pohádky byl konec. Všichni, kteří v pohádce vystupovali byli oceněni bouřlivým potleskem. Paní Bendová nás upozornila na překvapení pro hlavní postavu pohádky Stelu, která se měla poprvé setkat se svou handicapovanou paničkou z Brna.

Dejdar a Hašek na handbiku

Doprovodný program na náměstí Svobody ale ještě zdaleka nekončil! Po obloze se sice honila obrovská šedá mračna, to ovšem nebránilo tomu, aby Dominik Hašek z pódia neodstartoval závody smíšených družstev na handbicích. Před tím moderátorovi řekl, že se chce zúčastnit soutěže pro dospělé. Ujišťoval přítomné, že jeho doménou není jenom lední hokej. Prý rád jezdí na kole. Ale vzápětí dodal, že ještě musí posílit ruce, aby mohl jezdit na handbiku. Poslední Dominátorova slova z pódia zněla: „Tři, dva, jedna, teď! Závody jsou odstartovány!“

Zajímavý závod na handbicích začínal u brněnského orloje. Závodníci museli objet kašnu a do mírného svahu vystoupat zpět ke startu, kde převzali štafetu týmoví kolegové. Závod byl rozdělen do dvou kategorií – v první (víceměsíčně exhibiční) se představil tým cyklistů, kteří na handbiku jezdí mezinárodní závody. Už v tréninku se ukázalo, že ovládat handbike není vůbec jednoduché. Na tomto kole se sice leží, ale závodníci ho ovládají silou svých paží, kterými „šlapou“ a zároveň ovládají směřování handbiku.

Vítězem „amatérské“ části závodu se stal tým HC Olymp. Absolutně nejrychlejším účastníkem závodu byl Jaroslav Kára, sportovní novinář Brněnského deníku Rovnost. Brněnský Metropolitan mimo jiné napsal: „Mnoho handicapovaných potvrzuje, že sport je jednou z velmi důležitých stránek jejich života. Kromě toho, že pomáhá udržovat nezbytnou fyzickou kondici, přispívá k rozvíjení společenských kontaktů a je zaručeným zdrojem psychické pohody.“

Nezbývá než dodat, že Evropské hry handicapované mládeže Brno 2011 jsou za námi a že měla nejen mezi sportovci obrovský úspěch. Ať žije příští – čtvrtý ročník tohoto sportovního svátku!

Zuzana Bárová

Soutěžím 9. Olympiády dětí s postižením v Opavě přálo sluníčko

Ve středu 18. května uspořádala ZŠ Dostojevského v Opavě už 9. ročník Olympiády. Tato velká akce má už své jméno a tradici a účastní se jí i čestní hosté. Pozvanými letos byli ředitel ZŠ Englišova Jan Škrabal, starosta TJ Sokol Opava Čestmír Duda, dramaturg kulturních akcí MMO Petr Rotrekl, starosta Ludgeřovic Dan Havlík a ředitelka ZŠ Dostojevského Silvie Hauserová, která Olympiádu slavnostně zahájila.

Soutěžím Olympiády se zúčastnilo přes 130 žáků z těchto zařízení: MŠ Eliška, ZŠ Dostojevského, Havlíčkova, Slezský odboj, Ukrajinská, MŠ A ZŠ Církevní Krnov, Motýlek Kopřivnice, ZŠ Šrámková, Diakonie Ostrava, OU Hlučín, SŠ prof. Z. Matějčka a Charita Opava.

Podle druhu postižení se soutěžilo v několika disciplínách:

- v běhu na 50 a 80 m,
- ve skoku do dálky – krok, skok do dálky, skok z místa, dojezd na vozíčku na jeden záběr obručí,
- v hodu – hod kriketovým míčkem, hod kuželkou, hod na cíl s pytlíčky se speciální náplní.

Soutěžím přálo počasí a žáci soutěžili na skvěle připraveném a prosluněném atletickém stadiónu ZŠ Englišova.

Při závěrečném vyhlášení byli oceněni nejen vítězové, ale i všechny ostatní děti, které se na stupně vítězů nedostaly. Medaile dostal každý účastník, protože se hodnotil nejen absolutní výkon, ale i snaha a maximální nasazení. Příští rok totiž může být vše jinak a vítězové mohou skončit v poli poražených

Letos se závodů poprvé zúčastnili vojáci z Armády ČR pod vedením prap. Patrika Lestlyho, kteří pomáhali s organizací a bezvadným průběhem celé akce. Za jejich krásný přístup

k dětem a skvělou pomoc jim všem moc děkujeme!

Velké poděkování patří Mgr. Lence Halfarové za organizaci a také sponzorům, bez jejich přispění by se celá akce nemohla konat. Jsou to: Ostroj a. s. Opava, Statutární město Opava, TJ Sokol Opava, ZŠ Englišova, J. L. N. Slezské pekárny Opava, Kofola a. s. Krnov, Pega a. s. Krnov, Model obaly a. s. Opava.

Děkujeme všem a už teď se těšíme se na další ročník!

*Mgr. Alexandr Gebauer,
Centrum podpory integrace,
www.apa.upol.cz*

Výlet na tandemech s městskou policií

Žáci ZŠ pro tělesně postižené v Opavě se věnovali cyklistice a střelbě ze vzduchovek

Na konci června se žáci ZŠ pro tělesně postižené v Opavě na ulici Dostojevského zúčastnili cyklistického výletu na tandemových kolech v doprovodu MP Opava. Cyklistický peloton odstartoval od ZŠ Havlíčkova v Opavě, kde byla žákům, pedagogům i policistům, díky vstřícnosti a ochotě paní ředitelky Mgr. Kateřiny Prchalové, zapůjčena tandemová kola.

Cyklisté se v doprovodu auta MP, které zajišťovalo bezpečnost na celé trase, vydali ke zvolenému cíli. Tělesně handicapovaní žáci se svými vodiči na tandemech projížděli Opavou do Kylešovic a dále po cyklistické stezce malebnou krajinou kolem řeky Moravice do Branky u Opavy. V této nedaleké vesnici se všichni posilili dobrou svačinou a nějakou tou laskominou, aby nabrali síly na zpáteční cestu, která vedla po ulici Hradecké přes Otice ke střelnici na Svaté Anně v Opavě.

Vzhledem k tělesnému postižení nemají všichni možnost sednout si na tandem. Pro tyto imobilní žáky měli policisté připravenou projížďku celé trasy v policejním autě.

Na střelnici už byly pro žáky nachystány vzduchové pušky, ze kterých si zkoušeli střílet na terč. Plnili také různé vlastivědné a přírodovědné úkoly a odpovídali po náročném cestě.

I když většina účastníků jela na tandemových kolech poprvé, celý výlet všichni zvládli na výbornou, počasí akce přálo a celé odpoledne nemělo chybu. Velké poděkování patří vedoucímu skupiny prevence MP v Opavě str. Ivo Špičákovi a celému týmu policistů, kteří žáky s handicapem nejen doprovázeli, zajišťovali bezpečnost, ale především se postarali o dobrou náladu a hromadu legrace.

*Mgr. Renata Řezníčková,
ZŠ pro tělesně postižené Opava*

Survival: světová rarita

10. ročník Otevřeného akademického mistrovství ČR v outdoorovém víceboji dvojic a 1. oficiální ročník závodu vozíčkářů – Survival 2011 – bez hranic

Čtyřicet hodin maximálního sportovního nasazení bez pauzy, bez odpočinku – **Survival**. To je outdoorová soutěž, která už má v Česku desetiletou tradici. Lidé s handicapem si ji oficiálně vyzkoušeli letos poprvé. Závod se konal v červnu v okolí Hluboké nad Vltavou a vozíčkáři nevynechali ani adrenalinové disciplíny, jako jsou například noční orientační běh nebo zdolání lanového centra. Taková akce nemá obdoby ani ve světě. Pořadatelé závodu: Akademie múzických umění v Praze (AMU), Svaz paraplegiků a společnost MAPA Survival.

Loňského nultého ročníku se spolu se zdravými sportovci zúčastnilo také osm dvojic vozíčkář – chodčák. Bylo zapotřebí pro ně připravit podmínky: sportoviště, výbavu, zázemí... A už tehdy měl Survival svého handicapovaného hrdinu. Zdeněk Krupička (mimo jiné sledge hokejista – reprezentant ČR) do závodu vyrazil s Čestmírem Procházkou. Na handbiku upadl a musel na ošetření do nemocnice. Byl sedřený na celém těle, ale závod nevzdal. Vrátil se na trať a do cíle se s parťákem dostal společně s dalšími dvěma dvojicemi na třetím až pátém místě. Za svůj výkon sklidil velký obdiv – mezi favority patřil i letos.

Vozíčkáři bojovali jako o život

Vozíčkáři (devět dvojic) si v letošním Survivalu sáhli opravdu na dno, stejně jako zdraví závodníci. Nevynechali téměř žádnou disciplínu a dokázali ostatním, že handicap nemusí znamenat nedostatek

vůle. Absolvovali čtyřkolky, lezení na umělé stěně i ve skalách, slalom na divoké vodě, plavání, střelbu, kanoistiku – celkem čtrnáct disciplín a za 24 hodin urazili trasu 170 kilometrů.

Ředitelka Svazu paraplegiků Alena Jančíková, sama paraplegička a jedna z organizátorů závodu, zhodnotila 1. ročník takto: „Být na vozíku znamená řešit spoustu maličkostí, na které bez něj myslit nemusíte. Tak vnímám svůj pořadatelský úkol. Bylo třeba vyškolit týmy na stanovištích, vysvětlit, jak funguje člověk bez hybných nohou, jak mu pomoci, co možné je, a co možné není. Po dnešku

mám pocit, že je možné opět o trochu víc. Přístup organizátorů z AMU byl skvělý a vše jsme snad zvládli k oboustranné spokojenosti. Musím pochválit všechny, kdo přijeli bojovat, a doufám, že příští rok přijdou dobýt cíl i 3 zástupci vozíčkářů, kteří letos závod bohužel nedokončili. Jak je znám, už teď na nic jiného nemyslí...“

A co říká na celou akci ředitel a organizátor závodu v jedné osobě Martin Pádívý?

„Myslím, že letošní ročník se nám vydařil a nápad zapojit do závodu vozíčkáře, se setkal s nadšením. Pro realizační tým více než padesáti dobrovolníků je to

největší odměna, protože většina z nich dvě noci nespala. Musím vyjádřit uznání všem borcům, co dorazili do cíle, a smeknout před našimi vozíčkáři, protože letošní trasa byla skutečně velmi náročná. I tak vozíčkář Zdeněk Krupička s chodčákem Petrem Herinkem obsadili v absolutním hodnocení všech týmů fantastické páté místo. Tým se nám jen potvrdilo, že kombinovat vozíčkáře a nehandicapované lze.

Rád bych také poděkoval všem partnerům, Akademii múzických umění v Praze, Svazu paraplegiků, společnosti MAPA Survival a všem kolegům, bez kterých by závod nevzniknul. Je to pro nás velká výzva pustit se od září do přípravy dalšího ročníku: Survival 2012 – bez hranic.“

Zdeněk Krupička v cíli letošního Survivalu prohlásil: „Sledge hokej je náročný, ale je jednodušší než tato čtyřicetihodinovka.“

Z výsledků závodu

Přihlásilo se 58 párů, na start přišlo 50, závod dokončilo 47 dvojic. Nedokončily dva týmy s vozíčkářem a jedna dvojice, kde byl úraz, zranění ruky.

- **Vozíčkář – chodčák:** 1. tým PROKRU: Zdeněk Krupička a Petr Herink, čas v cíli 13:27, celkový čas 1527 min,
- **Muži Akademici:** 1. tým Veselí bratři Sanasport.cz: Pavel Paloncý a Zdeněk Štěpánek, čas v cíli 19:11, celkový čas 1451 min,
- **Muži Open:** 1. tým EPO – Sport Umění Peří: Jarda Krajník a Pavel Kurz, čas v cíli 14:56, celkový čas 1016 min, zároveň absolutní vítězové Survivalu 2011 – bez hranic,
- **Smíšené dvojice Akademici:** 1. tým EPO – Plaváček a Kopálista: Alena Bauerová a Jiří Dvořák, čas v cíli 17:13, celkový čas 1513 min,

- **Smíšené dvojice Open:** 1. EPO TT&TT: Tereza Jirásková a Tomáš Strašák, čas v cíli 16:37, celkový čas 1417 min,
- **Ženy Akademičky:** 1. tým EPO – UJEP AvP: Michaela Pačáková a Bára Válková, čas v cíli 17:13, celkový čas 1633 min,
- **Ženy Open:** 1. tým Hustovětve: Markéta Kuchařová a Martina Vrbová, čas v cíli 16:34, celkový čas 1594 min.

(di)

Foto: Lukáš Pelech

Aaronův další rekord: SALTO VPŘED!

O tom, jaké kousky dovede Aaron Fotheringham z Las Vegas v Nevadě se svým vozíčkem, jsme už ve Vozkovi psali. Po dvojitěm saltu vzad však přišel tento devatenáctiletý mladík nyní s dalším rekordem: **rozjel se z rampy a udělal dosud nevídané salto vpřed.**

Divákům se tajil dech, ale Aaron Fotheringham zvládl adrenalinové salto perfektně. Nabral rychlost a ve správný okamžik na konci rampy udělal potřebný pohyb směrem dopředu, který dal jemu a jeho vozíčku patřičný ráz. Pak provedl bezchybné salto a po chvilkovém letu vzduchem přistál na připravené protější rampě.

Aaron, který trpí rozštěpem obratlů, tak vynalezl zcela nový sport, v němž míchá světy BMX, skateboardistů a vozíčkářů, a nazval jej Hard Core Sitting.

(di)

foto: Barry Bland

Historicky první turnaj Golf bez bariér 2011

Hru vozíčkářů si většina zdravých hráčů vůbec nedovedla představit...

Pokračování ze str. 1

Jde to. A na vysoké úrovni

V prvním sobotním flightu (čtveřice hráčů, která prochází hřiště společně) se tak například objevili Marek Eben, který sobotní den zároveň moderoval, vicemistr Evropy a vítěz Order of Merit Evropského poháru Miroslav Lidinský s amputovanou dolní končetinou a Sebastian Lorente, španělský reprezentant na ParaGolferu. Hru vozíčkářů si většina zdravých hráčů vůbec nedovedla představit, ale Sebastian a jeho kolegové a kolegyně dotyčné brzy přesvědčili, že to opravdu jde. A často i na lepší úrovni, než většina startovního pole.

Golfová akademie

Cílem akce ale nebylo jen zápolení již dlouholetých golfistů. Česká asociace hendikepovaných golfistů ukázala nejen nehendikepovaným začátečnickům, že zelený sport může provozovat prakticky kdokoli. Díky spojení s PGA Czech probíhala po oba víkendové dny na cvičné louce (driving range) **golfová akademie**. Pod vedením Mgr. Petra Němce a jeho studentů si mohlo 12 vozíčkářů a desítky dalších zájemců vyzkoušet své první odpaly. Společnost Otto Bock pro tuto příležitost propůjčila čtyři ParaGolfer, a tak mohli vozíčkáři přesednout ze svých kolečkových křesel a vyzkoušet si, jaké to je takřka se postavit na nohy. Vertikalizace na ParaGolferu sice přinášela některým problémy, ale nadšení z objevování no-

Sebastian Lorente při odpalu.

vých horizontů a možností nenechalo nikoho klidným.

Jak potvrdila praxe, zřízení servisního stanu na opravu pomůcek využívaných hendikepovanými je při takové akci nezbytnou součástí. Rukama techniků společnosti Otto Bock tak prošla nejedna protéza dolní končetiny potřebující úpravu, či poničený ovládací pult elektrického vozíku. V tomtéž stanu měli návštěvníci možnost kromě servisu vyzkoušet i nejruznější, zejména sportovní pomůcky pro zdravotně postižené. Absolvovali například trasu plnou překážek na **outdoorové**

čtyřkolce SuperFour nebo protrebovali paže na **handbiku**, jízdním kole pro hendikepované.

Pro vítěze putovní pohár „Boříme bariéry“

Vrcholem sobotního dne bylo slavnostní předávání darů pod taktovkou Marka Ebena. Výtěžek z turnaje putoval na projekt **Sport bez bariér** a do **rehabilitačního centra v Kladrubech**. Toto centrum obdrželo od ředitelky Konta BARIÉRY paní Boženy Jirků speciální golfový vozík ParaGolfer, který bude začleněn do rehabilitačního procesu klientů ústavu. Významnou událostí bylo představení a pokřtění putovního poháru „Boříme bariéry“ pro vítěze turnaje, který převzal prezident asociace CZDGA Václav Svrček z rukou Simony Prokopové, generální ředitelky sklárny Rückl Crystal. Šek na 500 tisíc korun také věnovala Kontu BARIÉRY společnost Fortuna.

Golf jako terapie pro tělo i duši

Během nedělního turnajového dne se k sobotním účastníkům přidali další známé tváře – Ondřej Hejma, Miroslav Vladyka, Markéta Fialová, Jiří Bartoška a další. A i když bylo úmorné vedro, nad hřištěm se vznášela atmosféra přátelství a soudržnosti.

Historicky prvním Mezinárodním mistrem ČR 2011 se stal Rakušan Kurt Lirusi, bývalý hráč European PGA Tour. Jeho

Paralympijský vítěz v cyklistice Jiří Ježek.

Golfová akademie pro začátečníky
pod vedením Mgr. Petra Němce

Foto: Michaela Hasíková

75 úderů představuje neuvěřitelný výkon – pouze tři údery nad normu hřiště! Lirusi je nevidomým golfistou, z „normálních“ zrakových schopností zdravého člověka mu zbylo pouhých 5 %. Korunován byl během nezapomenutelného a velmi emotivního vyhlášení, kterého se po moderátorské stránce bravurně zhostil Ondřej Hejma.

Turnaj Golf bez bariér a s ním spojené doprovodné akce splnily vše, co měly – spojily na golfovém hřišti hendikepované a zdravé hráče a ukázaly, že golf je vhodnou terapií nejen hendikepovaného těla, ale i duše. Věřme, že vznikla tradiční akce, kterou budou moci navštěvovat golfovní nadšenci, ale i zvědaví začátečníci pravidelně každý rok.

Další fotografie, videa, výsledky, kon-

Postavit se při úderech na nohy Sebastianu Lorentovi umožňuje vertikalizátor ParaGolfer.

takty a další informace nejen o turnaji naleznete na webových stránkách www.golfbezbarier.cz nebo www.czdga.cz.

Tomáš Hajský,

PR ředitel Otto Bock ČR, (pp)

Foto: Jan Šilpoch, Konto Bariéry

Konto Bariéry:

Nadace Charty 77

tel.: 224 214 452,

224 230 216, 224 225 092

nadace77@bariery.cz

www.bariery.cz

CZDGA (ČGAH):

Česká golfová asociace hendikepovaných je občanské sdružení, které vzniklo na konci roku 2009. Jeho hlavním cílem je umožnit osobám se zdravotním postižením hrát golf na golfových hřištích v České republice a v zahraničí. Sídlem asociace se stal firemní dům společnosti Otto Bock ČR s.r.o., která se zároveň stala hlavním sponzorem. V roce 2010 se asociaci podařilo splnit hlavní cíle pro tento rok, mezi které patřilo přijetí do České golfové federace a do EDGA (European Disabled Golf Association). Započala také spolupráce s prvními golfovými kluby, které se zajímají o problematiku golfu hendikepovaných a členy asociace se stali první hráči. Během roku 2010 asociace spolupracovala téměř na dvou desítkách akcí, na kterých byla popularizována a propagována golfová hra hendikepovaných. Namátkou lze vyjmenovat zejména veletrhy Pragomedica a Medical Fair, ABI-REHA v Pardubicích, Mosty v Přerově, Golf pro Dobrý skutek v Beřouně, Sportovní hry tělesně postižených v Hrabyni, aktivní dny s Otto Bock v Kladrubech a mnoho dalších.

I díky tomu se asociaci podařilo získat prvního hráče, pana Miroslava Lidinského, který slavil velké úspěchy například na turnaji European Championship v rakouském Zell am See, kde vybojoval 2. místo. Na Italian Disabled Championship v Rapallu skončil dokonce na místě prvním a následně se stal vítězem turné Order of Merit, které EDGA pořádá. Více na www.czdga.cz.

PŘEJEZD PODUNAJSKÉ STEZKY 2011

3.-7.7.2011

Partner projektu

Partner projektu

PROJEKT CYKLISTIKA BEZ HRANIC

Partner projektu

život má mít hloubku

Sportovní klub vozíčkářů Frýdek-Místek
<http://skvfm.rajce.net>, www.skvfm.com

V Teplicích soutěžili v závěsném kuželníku

• MČR smíšených družstev Ligy Marty Beyerové

• MČR jednotlivců

Ve dnech 4.–5. června 2011 se konalo Mistrovství ČR smíšených družstev Ligy Marty Beyerové v závěsném kuželníku (1. a 2. kolo) a Mistrovství ČR jednotlivců na zahradě Sportovního centra Teplice. Závody pořádala TJ zdravotně postižených Nola z pověření České federace Spastic Handicap ve spolupráci s Nadací M. Beyerové.

Celkové výsledky Ligy Marty Beyerové

I. liga: 1. Slavia Liberec, 2. Toucans Janské Lázně, 3. Zelené údolí.

II. liga: 1. Košusboys, 2. Ještěd Liberec, 3. Autocolor VM.

III. liga: 1. 1. Žďárská, 2. Mravenci, 3. Kovbojové.

Výsledky MČR jednotlivců

Muži vozík-spastic:

1. Ryznar Luděk, TJ Léčebna Košumberk, 2. Špachta Pavel, SC OA Janské Lázně, 3. Musil Ondřej, TJ ZP Nola Teplice.

Muži vozík:

1. Budík Jan, TJ Léčebna Košumberk, 2. Bartůnek Milan, HSC Velké Meziříčí, 3. Ševčík Jakub, Jedlička Liberec.

Muži berle-spastic:

1. Kolínek Tomáš, TJ Léčebna Košumberk, 2. Krkoška Štefan, Slavia Liberec,

3. Nowak Tomáš, TJ ZP Nola Teplice.

Muži berle:

1. Mrňa Milan, TJ Léčebna Košumberk, 2. Pokorný Petr, SC OA Janské Lázně, 3. Secký Miloš, TJ Spastic Sport Praha.

Ženy vozík-spastic:

1. Časlavská Kateřina, TJ Léčebna Košumberk, 2. Danková Dagmar, TJ Spastic Sport Praha, 3. Janoščíková Věra, SC OA Janské Lázně.

Ženy vozík:

1. Hájková Alena, Slavia Liberec, 2. Peluňková Markéta, Slavia Liberec, 3. Valčíková Jitka, Slavia Liberec.

Ženy berla a berle-spastic:

1. Bernátová Halena, Slavia Liberec, 2. Křížová Jitka, TJ Léčebna Košumberk, 3. Pechátová Lenka, TZ Halma Zbůch.

Závěsný (známý též jako ruský) kuželník je určen pro sportovce s větším postižením, kteří splňují podmínku minimálního handicapu dle předepsané klasifikace. Družstva tvoří hráči, tzv. sedící-vozičkáři nebo stojící-berličkáři. Všichni své hody uskutečňují v sedící poloze.

Hraje se podle soutěžního řádu „Liga Marty Beyerové“ a pravidel závěsného kuželníku. Hraje se na 40 hodů sdružených (20 do plných a 20 dorážka) pro

každého hráče. Do výsledku každého družstva se započítává součet bodů tří jeho hráčů, kteří dosáhli nejvyššího výsledku. Každá ze soutěžních tříd musí odehrát jedno kolo na téže kuželníkové soupravě. Kolo je rozděleno na dvě části. V první části odehrají všichni členové družstev 20 hodů do plných a ve druhé 20 hodů dorážkových.

Druhé soutěžní kolo je ustanoveno současně jako Mistrovství ČR v závěsném kuželníku jednotlivců. Kategorie pro sou-těž jednotlivců jsou zvlášť pro muže a ženy.

Pavla Vrbová, Spastic Handicap

MČR Spastic Handicap v cyklistice, Okolo Podomí

Ve dnech 21.–22. května 2011 proběhlo cyklistické **Mistrovství ČR Spastic Handicap, Okolo Podomí**. Mistrovství ČR pořádal SK Kociánka Brno ve spolupráci s firmou Tauro a obcemi Senetářov, Podomí, Kotvrdovice a Krásensko. Silniční závod se jel na okruhu Obecní úřad Podomí (start/cíl) – Senetářov – Krásensko – Podomí. Jedno kolo měřilo 8 km. Okruh byl částečně uzavřen veřejné dopravě. Z reprezentace se MČR zúčastnili Jiří Bouška, Luboš Jirka, Ivo Koblasa, David Vondráček a Lenka Kadetová.

Winkler Josef, SK Kociánka Brno.

Výsledky časovky jednotlivců

Tricykly T1, T2 - ženy

1. Kadetová Lenka, TJ ZP Nola Teplice, 2. Moravčíková Kristína, TJ Halma Zbůch, 3. Strakošová Nikola, TJ ZP Nola Teplice.

Tricykly T1, T2 - muži

1. Šejna Roman, TJ Spastic Sport Praha, 2. Vondráček David, TJ Spastic Sport Praha, 3. Winkler Josef, SK Kociánka Brno.

Bicykly C5

1. Fröhlich Marek, SK Kociánka Brno, 2. Vojček Martin, TJ Halma Zbůch, 3. Škrdlík Miroslav, SK Jedlička Liberec.

Bicykly C3

1. Koblasa Ivo, SK Kociánka Brno, 2. Benda Matěj, TJ ZP Nola Teplice, 3. Šindelář René, SK Kociánka Brno.

Bicykly C4

1. Jirka Luboš, TJ ZP Nola Teplice, 2. Bouška Jiří, SC Jedličkova ústavu Praha, 3. Hájek Antonín, TJ ZP Nola Teplice.

Výsledky silničního závodu

Bicykly C4 – 7 kol 60 km

1. Bouška Jiří, SC Jedličkova ústavu, Praha, 2. Jirka Luboš, TJ ZP Nola Teplice, 3. Hájek Antonín, TJ ZP Nola Teplice.

Bicykly C3 – 7 kol 60 km

1. Koblasa Ivo, SK Kociánka Brno, 2. Šindelář René, SK Kociánka Brno, 3. Kubička Václav, SC Jedličkova ústavu Praha.

Bicykly C5 – 6 kol 54 km

1. Fröhlich Marek, SK Kociánka Brno, 2. Vojček Martin, TJ Halma Zbůch, 3. Škrdlík Miroslav, SK Jedlička Liberec.

Tricykly T1, T2 ženy – 3 kola 24 km

1. Kadetová Lenka, TJ ZP Nola Teplice, 2. Moravčíková Kristína, TJ Halma Zbůch, 3. Strakošová Nikola, TJ ZP Nola Teplice.

Tricykly T1, T2 muži – 3 kola 24 km

1. Vondráček David, TJ Spastic Sport Praha, 2. Šejna Roman, TJ Spastic Sport Praha, 3. Winkler Josef, SK Kociánka Brno.

Pavla Vrbová,

Česká federace Spastic Handicap o. s.

„Život jde dál,“ říká Radim Liška

Při cyklistických závodech před sedmi lety se Radim Liška srazil s autem, které vjelo na trať, a po komplikovaném úrazu skončil na vozíku ochrnutý od hrudi dolů. Sportu se však nevzdal a pohyb na čer-

Vozíčkář Radim Liška projel všechny brněnské stezky a vymyslel, kudy by měly vést.

tvém vzduchu chce dopřát i ostatním vozíčkářům. Sám se stal propagátorem jízdy na handbiku a také na něm i závodí.

Radim začal na vozíku projíždět turistické trasy v okolí Brna. „Přes den jsem trasu projel, v noci jsem tvořil její popis na počítači. Výsledek jeho snažení otestovali i další Brňané odkázaní na ortopedický vozík. „Celkem jsem zatím popsal deset různých obtížností v okolí Brna. Je u nich uvedeno, pro jaký typ vozíku se hodí, zda je zapotřebí doprovod i jak jsou náročné,“ doplnil Radim Liška.

Všechny cesty také na vlastní kůži vyzkoušel a ne vždy bez potíží. „Na vozíku stačí jen malý výmol a hned ležíte. Pády jsem už dávno přestal počítat,“ konstatoval. Všechny trasy jsou navrženy tak, aby se handicapovaní lidé mohli na jejich začátek dopravit hromadnou dopravou nebo vlastním autem.

Radim Liška je spolujatelem internetových stránek www.handicaptour.cz, na kterých dává zajímavé tipy vozíčkářům na výlety po celé republice. Jedním z jeho nejčerstvějších příspěvků je výlet do Rožmberku.

Do Rožmberku na handbiku

Rožmberk leží v malebném údolí Vltavy, 10 km od rakouských hranic a 25 km od

Českého Krumlova. Nedotčená příroda, nádherná pasáž toku řeky Vltavy a historické zázemí obce jsou velkými lákadly pro turisty z celého světa. Poblíž se též nalézá přírodní rezervace Dolní Jílovice se zbytky bukojedlového přirozeného lesa. Celá obec proltná Vltavou je nádherná. „Moje cesta po čtyřech kolech (handbike) začala ve Srpně, odtud autem do obce Rožmberk, kde jsme zaparkovali u hlavní cesty v centru obce. Potom jsme pomalu stoupali nad údolí, do sice příkřejšího kopce, ovšem po dobré cestě, jež vede k první bráně hradu. Vstup do předhradí je kamenný, ale jen kousíček, pak je tam prostranství s fontánou, které navazuje na lávku – ta vede podloubíčkem do hradu. Projde se branou na malé hezké nádvoří, kde si lze oddechnout a nakoupit suvenýry. Napravo je podloubí a v něm stojí slon, naproti vchodu se tyčí věž. Při cestě zpět z kopce je úžasný, neopakovatelný výhled. Vhod přijde i procházka celou obcí, jež je obklopená řekou. Kousek od náměstí je upoutávka na restaurant (nedaleko je ještě jedna), ale občerstvit se lze také v místní cukrárně s posezením i venku. Je to výborný výlet, opravdu doporučuji. Délka trasy je 2 km, náročnost 3.“

(di)

Foto: Agentura Bílý Medvěd

Nové lodě na brněnské přehradě i pro vozičkáře

Nové 25metrové lodě Lipsko, Vídeň a Utrecht brázdící od letošního května brněnskou přehradu jsou bezbariérové.

Brněnská přehrada, dříve nazývána Kníničská, podle zatopené obce Kníničky, se rozkládá na řece Svatce asi osm kilometrů severozápadně od středu města Brna. Začíná hned za ohybem řeky od západu směrem na jih a postupuje až k Bystrci. Její betonová hráz je vysoká 34 metrů, v koruně je dlouhá 120 metrů a zadržuje na 21 milionů kubíků vody.

Myšlenka na výstavbu přehrady vznikla již začátkem 20. století. Její nádrž měla zabránit každoročním povodním na řece Svatce, stát se zdrojem elektrické energie, zásobárnou vody, regulačním prvkem Svatky i rekreačním zázemím Brna. Dílo v hodnotě 59 milionů korun postavilo v letech 1936 až 1940 ministerstvo veřejných prací a firma Müller a Kapsa ve spolupráci s Českomoravskými strojírnami v Blansku a Vítkovickými železárnami. Na konci druhé světové války byla hráz přehrady podminována ustupujícím německým vojskem. Díky osobní statečnosti hrázného Františka Šikuly, jeho spolupracovníků i postupem sovětské armády bylo nacistům zabráněno v odpálení náloží (26. dubna 1945).

Bezbariérové lodě Lipsko, Vídeň a Utrecht

Údolní nádrž je největším a nejvyhledávanějším rekreačním střediskem města Brna. Převahu návštěvníků zde zajišťuje Dopravní podnik města Brna prostřednictvím šesti motorových lodí.

Vozičkáři mají od letošního května usnadněný přístup na loď i na břeh díky třem typově stejným novým 25metrovým lodím Lipsko, Vídeň a Utrecht. Jsou bezbariérové včetně WC a jejich provoz je oproti starším lodím tišší. Každá z 58tunových lodí má obsaditelnost 200 osob, pluje max. rychlostí 15 km/h a stála 15,5 milionu korun.

S průkazkou ZTP se platí poloviční jízdné, s průkazkou průvodce ZTP/P jezdíte zadarmo. Plošinu pro snazší nástup vozičkářů lze použít na zastávkách **Bystrc, U kotvy, Rokle a Cyklistická**. Okolí přehrady má dost hustou síť značených cest, které turisty dovedou do středu lesnatých oblastí (např. Podkomorské lesy) i do jiných turisticky zajímavých míst.

Tip na ubytování

Penzion NIKA, na okraji Rosic, 15 km od Brna, přírodní okolí, 1 dvoulůžkový bezbariérový pokoj s vlastním soc. zařízením, televizí a připojením k internetu. K dispozici je kuchyňský kout, společenská místnost – jídelna s kapacitou 20 míst a TV. Parkoviště, které je součástí pensionu, je uzamykatelné. V blízkosti je restaurace a 2 supermarkety. Cena za lůžko činí 325 Kč (v době konání akcí na brněnském závodním okruhu je cena vyšší).

Kontakt: Penzion NIKA, Brněnská 1339, 665 01 Rosice, tel.: 606 958 411, rezervace@pensionnika.cz, www.pensionnika.cz/cz/.

(di)

Bezbariérový penzion NIKA na okraji Rosic s jedním dvoulůžkovým bezbariérovým pokojem.

Ani dálka nepřerušila tradici vozíčkáře z Holandska

Dobrá atmosféra a nepřeborné množství zážitků i zkušeností v autokempu Jezero

Autokemp Jezero v Hlučíně (asi deset kilometrů od Ostravy) byl v první dekádě července nabitý karavany a obytnými automobily. V rámci devětatřicátého Národního srazu Asociace Caravan clubů Autoklubu ČR si zde dalo dostaveníčko téměř 150 posádek, a to nejen z naší republiky, ale i z Polska, Slovenska, Maďarska a Holandska.

Letos byl garantem celé akce Caravan club Ostrava, jenž slaví čtyřicáté výročí svého založení. „Program jsme zaměřili tak, abychom účastníkům srazu mohli ukázat krásy a zajímavosti Ostravy i jejího okolí,“ říká předsedkyně klubu Ivana Turzová. „Pomáhali nám přitom karavanisté z Hlučina a mimořádně vstřícný přístup projevili i předseda Sdružení obcí Hlučínska Mgr. Herbert Pavera.“ Národní sraz byl zahájen slavnostním průvodem s hornickou dechovou kapelou Ondruš.

V dalších dnech se karavanisté mimo jiné věnovali výletům cyklistickým, turistickým i mototuristickým. Zvláštní pochvaly pak sklízely autobusové výlety, které připravila a vedla paní Hana Nejedlíková: jejich obsahem byly klenoty Slezska, fárání na Landeku a toulky Ostravou.

Na své si přišly i děti, ať už v přímých vystoupeních, nebo v odpoledních hrách a soutěžích. Dobrou atmosféru zkalil akorát případ krádeže kol a fotoaparátu, který nakonec vyšetřovala policie. „Mezi sebou se důvěrně známe,“ uvedla na adresu tohoto případu Ivana Turzová, „bohužel areál není uzavřený proti cizím návštěvníkům, takže je problematické tyto věci uhlídat.“

Navzdory svému nemocem Jong Rendierweide neztrácí dobrou náladu.

Vozíčkář karavanistou

K tradičním účastníkům srazů českých karavanistů už patří **Jong Rendierweide z Holandska se svojí ženou Riou**. Netradiční však je, že se pohybuje na vozíčku. „Všechny své choroby ani neumím vyjmenovat,“ prohlásil s úsměvem. „Snad jen ty nejhlavnější – jsem diabetik, mám těžkou artrózu, křečové žíly a nemocné

srdce. Mám jít na operaci, ovšem doktoři nevědí, zda to můj organismus zvládne. Takže si užívám života, jak nejlépe umím.“ Pro zajímavost, svůj první karavan (značky Adria) si Jong Rendierweide pořídil v roce 1979.

K létu samozřejmě patří i koupání a na tyto chvíle měli karavanisté se svými ratolestmi k dispozici nejen samotné jezero, ale i dva bazény a brouzdaliště. Každý den pak byl uzavřen společenským večerem – a věřte, že karavanisté se umí dobře bavit. Není divu, když mají doslova nepřeborné množství zážitků a zkušeností.

(di)

V hlučínském autokempu Jezero si letos dalo dostaveníčko téměř 150 posádek z ČR, Polska, Slovenska, Maďarska a Holandska.

**Vlastníte karavan nebo obytný automobil a jste na vozíku?
Znáte nějakého vozíčkáře-karavanistu?**

Napište nám o tom do Vašeho Vozky!

BESIP informuje

Změny v pravidlech silničního provozu od 1. srpna 2011

Dnem 1. srpna 2011 vchází v účinnost **novela zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích**, a to **zákonem č. 133/2011 Sb.** Podívejte se jaké změny tato novela přináší v přehledu, který jsme zpracovali na základě dokumentu prezentovaném Centrem služeb pro silniční dopravu (www.cspds.cz).

Povinnosti řidiče

■ Povinnost řidiče umožnit chodci bezpečné přejítí vozovky po přechodu pro chodce se nově formuluje tak, že řidič nesmí na přechodu pro chodce je ohrozit nebo omezit.

■ Nově se stanovuje řidiči povinnost při nouzovém stání mimo obec mít na sobě oděvní doplňky z retroreflexního materiálu (nevztahuje se na řidiče motocyklu, mopedu a řidiče nemotorového vozidla).

Kontrola technického stavu

■ Nový paragraf zabývající se kontrolou technického stavu vozidla a kontrolou největší přípustné hmotnosti vozidla při silniční kontrole policisty nebo celníky a u vozidel ozbrojených sil vojenskými policisty. Pro provedení kontroly se stanovuje možnost délky zajištění do 8 kilometrů (celkem tam i zpět), povinnost řidiče řídit se pokyny obsluhy zařízení provádějící kontrolu. O jejím provedení obdrží řidič doklad. V případě vážných nebo nebezpečných závad je řidič povinen uhradit náklady za provedení kontroly. Prováděcí právní předpis upřesní způsob provádění kontroly, stanovení nákladů na její provedení i náležitosti dokladu.

Předjíždění

■ Povinnost řidiče při předjíždění se nově upravuje tak, že řidiče jedoucí za ním nesmí pouze ohrozit (dříve bylo i omezit).

■ Zákaz předjíždění na přechodu pro chodce a bezprostředně před ním se rozšiřuje i na přejezd pro cyklisty.

Zastavení a stání

■ Zákaz zastavení a stání na přechodu pro chodce a ve vzdálenosti kratší než 5 metrů před nimi se rozšiřuje i na přejezd pro cyklisty.

Provoz vozidel v zimním období

■ Nový paragraf zabývající se provozem vozidel v zimním období, tj. v období od 1. listopadu do 31. března. V tomto období, pokud se na komunikaci nachází souvislá vrstva sněhu, led nebo námraza,

nebo lze vzhledem k povětrnostním podmínkám předpokládat, že se bude nacházet, lze užít motorové vozidlo kategorie M a N pouze za použití zimních pneumatik. U vozidel s maximální přípustnou hmotností do 3 500 kg na všech kolech s minimální hloubkou sezónových drážek 4 mm a u vozidel nad 3 500 kg na všech kolech hnacích náprav s trvalým přenosem hnací síly s minimální hloubkou sezónových drážek 6 mm. Toto neplatí pro nouzové dojetí.

Zákaz účasti na některých akcích v provozu na pozemních komunikacích

■ Nový paragraf, který zakazuje řidiči na dálnici, silnici a místní komunikaci použít vozidlo k účasti na sportovních a podobných akcích, jestliže by byla ohrožena bezpečnost silničního provozu, nejde-li o povolené akce správním úřadem nebo nejde-li o zvláštní užívání pozemní komunikace podle jiného právního předpisu. Dále se stanovují podmínky, kdy vozidlo bude uvolněno, nejpozději však po uplynutí 48 hodin od zabránění v jízdě.

Speciální označení vozidel a osob

■ Tento paragraf je zcela nově formulován a to zejména se zavedením „**parkovacího průkazu**“, kterým bude označeno vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (**stávající označení O1 platí nejpozději do 31. prosince 2012 a do tohoto termínu musí osoby se zdravotním postižením požádat o vydání parkovacího průkazu**). Označení vozidla řízeného sluchově postiženou osobou zůstává nezměněno, označení vozidla lékaře konajícího návštěvní službu (dříve praktického lékaře) se rovněž nemění. V souvislosti s parkovacím průkazem se text v ostatních ustanovení tohoto paragrafu mění. Na vyhrazeném parkovišti pro vozidla označená parkovacím průkazem (dříve O1) je nyní pro ostatní vozidla bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání (dříve zakázaný vjezd). Osoby nevidomé k účasti na pozemních komunikacích užijí bílé hole, osoby hluchoslepé pak červenobílé hole.

Měření rychlosti vozidel

■ Ruší se povinné označení míst příslušnými dopravními značkami, kde měří rychlost obecní policie.

Dopravně psychologické vyšetření

■ Ruší se vyšetření neurologické a vyšetření elektroencefalografem. Zůstává

pouze vyšetření psychologické. Nově se tomuto vyšetření musí podrobit i řidič, který žádá o vrácení řidičského oprávnění podle § 123d („vybodovaný řidič“).

Vydání řidičského průkazu

■ Výměna řidičského průkazu z důvodu uplynutí doby jeho platnosti se provede bezplatně pouze v případě, kdy žádost o výměnu byla podána ještě v době platnosti tohoto průkazu.

Bodové hodnocení porušení povinností stanovených zákonem

Při projednávání více přestupků nebo trestných činů zařazených do bodového hodnocení a projednaných ve společném řízení bude řidiči zaznamenán počet bodů stanovených pro nejzávažnější z nich.

■ Oznámení řidiči, že dosáhl celkového počtu 12 bodů lze provést i elektronickou cestou.

Výměna dosavadních řidičských průkazů

■ Upravují se termíny pro výměnu dosavadních řidičských průkazů. **Průkazy vydané od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 jsou držitelé povinni vyměnit do 31. prosince 2012. Průkazy vydané od 1. ledna 2003 do 30. dubna 2004 pak v termínu nejpozději do 31. prosince 2013.**

Zdroj: www.ibesip.cz, www.cspds.cz

Redakce

Další informace

• Oddělení BESIP je integrální součástí Ministerstva dopravy. Provádí preventivní činnost v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

• Na web. stránkách oddělení Besip www.ibesip.cz lze nalézt komplexní informace o jeho aktivitách, informace na témata Statistika a analýzy, Rychlost, Alkohol za volantem, Bezpečnostní pásy, Používání přileb, Dětské autosedačky, Celodenní svícení, Rady pro zvýšení viditelnosti, Bezpečná vzdálenost, Únava za volantem, První pomoc při dopravní nehodě, Zásady bezpečné jízdy, Crash testy, Legislativa, Dopravní výchova, Vide, všechny 2minutové televizní pořady STOP aj.

• **Nová Pravidla silničního provozu** s řadou dalších zajímavostí: web. stránky www.novapravidla.cz.

Chcete si vyzkoušet jízdu v sajdkáře? MC Outdoors Riders vám to umožní

Sajdkáru je možno vyzkoušet v Praze a ve Zlíně, popř. ji po dohodě přivezou zástupci MC Outdoors Riders na vaši akci.

Zájemce si platí náklady na přistavení a provozní náklady (benzín, pojištění). Zapůjčení sajdkáry není zpoplatňováno. Zkušební jízdy budou realizovány i na cestovatelském srazu časopisu **Motoroute** (sledujte na www.motoroute.cz).

Sajdkárová vozíčkářská dvojka Matěj a Iva se zúčastnili srazu na Vsetíně a cestovatelského festivalu Kolem světa.

Jízdu v sajdkáře si můžete vyzkoušet pouze **pod vedením instruktora motoškoly na sajdkáry** – Honzy Žlábka, popř. majitele (Radek MC Outdoors).

Kontakt:

Radek Kriegl, předseda sdružení MC Outdoors Riders, 723 507 809, nebo Carservis – Honza Žlábek 775 340 048.

MC Outdoors Riders

MC Outdoors Riders je občanským sdružením pro podporu motoristického sportu, které usiluje o sblížení mezi handicapovanými a motorkáři. Program sdružení je určen bikerům, kteří podporují cestování zdravotně postižených cestovatelů v sedle motorky, sajdkáry, triku nebo čtyřkolky.

Cílem sdružení je integrace vozíčkářů mezi motorkáře formou jejich aktivní účasti na MC srazech, expedicích a vyjíždkách. Svezeme každého vozíčkáře, který si sajdkáru chce být jen vyzkoušet.

Benefiční vyjíždka a sbírka MC Outdoors Ride je motorkářskou beneficí občanského sdružení MC Outdoors Riders – členové MC Outdoors Riders každoročně dobrovolnický organizují tuto benefici, aby pomohli handicapovaným bikerům se snáze dostat do sedla. Pomáháme i svalovým dystrofiím.

Kontakt: www.mcoutdoors.org, e-mail: mcoutdoors@gmail.com.

(pp), (dz)

Na 19. národní abilympiádě se představilo 119 soutěžících

Letošní (už 19.) ročník abilympiády, národní přehlídky pracovních i volnočasových schopností a dovedností osob se zdravotním postižením, uspořádala v pardubické ČEZ aréně **Česká abilympijská federace** (CAA) 27.–28. května. Na pořadu bylo soutěžení v jedenadvaceti disciplínách, ve kterých se představilo 119 soutěžících.

Osobní záštity nad akcí převzali ministr práce a soc. věcí Jaromír Drábek, hejtmán Pardubického kraje Radko Martínek a přemátorka Pardubic Štěpánka Fraňková.

Novinkou bylo propojení abilympiády s VI. Pardubickými zdravotnickými dny. Zahájení zdravotnických dnů bylo součástí slavnostního ceremoniálu abilympiády, v programu zdravotnických dnů seznámili zástupci abilympiády účastníky a odbornou veřejnost s činností CAA a abilympiádou.

Slavnostní ceremoniál zahájila ředitelka CAA Ivana Dolečková, která přivítala všechny účastníky a zároveň je pozvala na jubilejní 20. ročník abilympiády v příštím roce. Ceremoniál zpes-

trilo vystoupení mažoretok PM Stars Závodu míru, celou akci moderoval Filip Novotný, o simultánní přepis mluvené řeči se postaral Miloš Černilovský. Ukázkovou disciplínou bylo letos síťování, které představila Marie Pokorná z Brna.

Na Pavlu Jindrovou nikdo nemá

Disciplíny drátování, cukrářství a zdobení kraslic už podruhé za sebou vyhrála **Pavla Jindrová** z Přerova. Ve dvou disciplínách byla nejlepší **Helena Nejedlá** z Krnova, svá loňská prvenství obhájili Plzeňanka **Martina Mašková** ve vyšívání, **Anna Formánková** z Havířova (pletení), **Věra Barešová** z Ostravy (paličkování) a **Milan Ševčík** z Prostějova (výroba svíček). Cenu firmy K2P – netbook – získal vylosovaný účastník počítačové editace textu **Aleš Milostný** z Brna (skončil v ní 7.). Abilympionikem roku 2011 se stal **Jaroslav Wojnar** z Palkovic (Frýdeckomístecko), který v disciplíně košíkářství obsadil 6. místo (před čtyřmi lety skončil na mezinárodní abilympiádě v japonské Šizuoe v košíkářství na 4. místě). Cenu pro nejlepšího dobrovolníka získal **Luboš Rejfek**, který „slouží“ abilympiádě už osmý rok. Velkým dortem byl za obětavou práci odměněn **zdravotník Tomáš Sýkora**.

Benefice vynesla 610 tisíc korun

V malé hale ČEZ arény se konal benefiční koncert, na kterém zahráli dva členové kapely Vypsaná fiXa – zpěvák Michal „Márdi“ Mareda a bubeník Petr „Pítr“ Martínek. Na koncertu převzala ředitelka CAA Ivana Dolečková šeky od partnerů abilympiády. Celková částka 610 tisíc korun bude použita na vybavení Integrovaného centra sociálních aktivit v Pardubicích.

Zdroj: *Abilympijský zpravodaj* (pp); foto: *Aleš Formánek*

OHLEDNUTÍ

Boženy Šimkové

Bude z toho tradice?

Byl krásný letní den. Ve stínu stromů jsem se zchladila po úmorné cestě nízkopodlažním autobusem v parném letním dni a osvěžila nápojem a příjemným rozhovorem s maminkou na zahrádce. Po rozloučení jsem si to nasměrovala na nízkopodlažní trolejbus se záměrem vystoupit u Sýkorova mostu a prosvištět električákem přes náměstí na nízkopodlažní tramvaj a rychle domů. Jenže vše dopadlo jinak a jsem tomu moc ráda.

Po výstupu jsem se ocitla v chumlu lidiček a všehomožného dění úžasných hudebních vystoupení na různých pódii, v různých stanech i přímo v bočních uličkách města. Potkávala jsem hudebníky sedící na zemi a kolem nich posluchače na karimatkách nebo dekách. Ze všeho nejdříve mě zaujaly různé informační tabule a stany s prezentací chráněných děl s možností nákupu různých rukodělných výrobků z keramiky, dřeva, proutí nebo módního batikovaného textilu.

Postupně jsem narazila na další stany jako např. stan s nápisem Tančíme pro život či Informační centrum bez bariér. V tomto centru jsem se na okamžik zastavila a hned mi byl nabízen asistent. Viděla jsem i připravenou zdravotnickou první pomoc.

Poté jsem si skutečně vychutnávala různé barvy hlasů a tónů všude kolem. No můžu vám říci, že mě vše uchvátilo, takže jsem se rozhodla zůstat. V jednom stanu hrála i skupina bubeníků, se kterou jsem se už setkala při letošní nedávné účasti na oslavě letního slunovratu v Bělé na Opavsku. Bubínky můžu, jejich rytmus mě postupně vnitřně uvolní a vyprovokuje k pohybu.

Lidé byli ohleduplní a milí, všude vládla pohodová atmosféra. Navěšené použité plastové kelímky tvořily v jednom místě Masarykova náměstí zajímavou sochu. Lidé začínají žít více ekologicky a i to mně těší.

Že začínají Colours of Ostrava jsem věděla z médií, ale nijak jsem se touto informací dále nezabývala. Léta mě festival míjel, nevěnovala jsem mu žádnou pozornost, ani jsem nevěděla, který ročník zrovna běží. Věděla jsem pouze, že má tento festival úspěch a lidé ho berou čím dál víc. Nedávno jsem si říkala, že úspěš-

ný festival hodně ovlivní hlasování komisařů při rozhodování o Evropském městě kultury 2015. Ale nestalo se tak. Myšlenka otevřít část Colours lidem v ulicích byla podle mě skvělá! Viděla jsem mnoho radostných a spokojených lidí různého věku, mezi nimi i několik vozíčkářů

Vím, že jsem vše viděla tak trošku z venku, ale o to více se už těším na další ročník festivalu, tentokrát na jeho tradičních místech, neboť mě barvičky velmi zaujaly a nadchly.

Stánek Informace Colours bez bariér

Střípky z tisku

„Atmosféra Colours je rok od roku lepší. Vládne tam pohoda, lidé jsou k sobě velmi slušní a vstřícní, nikde není vidět žádná zlá krev a publikum je stále rozmanitější. Přibývá návštěvníků z řad lidí se zdravotním postižením, ale i malých dětí a seniorů. Tančí tam mladí, vozíčkáři, ale i babičky a dědové se svými vnuky,“ líčí nadšeně vozíčkář a šéf Sportovního klubu vozíčkářů Frýdek-Místek Radek Krupa.

Zdroj: www.idnes.cz

Jak se projet nebo projít po tunelu?

Nevíte? Zcela jednoduše. Roska Ostava vystavovala od 1. do 31. 7. 2011 výtvarnou tvorbu svých členů v areálu lázní Klimkovice. A bylo se opravdu na co dívat! Každý z autorů má totiž svůj jedinečný a originální způsob tvořivého projevu. Mně nejvíce zaujaly energetické obrazy Milady Krajíčkové, nádherné koláže Aničky Valentové. Ale i ostatní

díla stála za pozastavení se a obdiv.

Cestičku z lázní můžete místo svezení se pravidelnou linkou nízkopodlažního busu vyměnit za nádhernou procházku po chodníku, který kopíruje vozovku. Už kousek od areálu se na horizontu vašim očím otevře nádherná panoramatická scenerie Beskydských vrcholů.

Procházíte kolem polí, alej i nádherných nových domků a upravených zahrad. Cesta se dlouho mírně svažuje, poté jenom kratinký úsek mírně stoupá až po levé ruce objevíte majestátně tyčící se lípy srdčité a v jejich stínu lavičku a kamenný kříž. No a právě tady jdete **po tunelu**, jehož vyústění můžete zahlédnout otočením se zády k lípám. Desítky metrů pod vámi pulsuje v útrokách tunelového tubusu dopravní život. A vy stojíte na pomyslné střeše tohoto technického výtvaru současnosti a ovívá vás vůně přítomné zeleně a hledíte do otevřené krajiny. Úžasný pocit! Pod vámi dílo člověka a před vámi výtvar přírody. Můžete se i podél cesty občerstvit, a to v hospůdce U Peršana nebo v cukrárně.

Tvorba Milady Krajíčkové

Afirmace

Miluji vše, čeho se dotknu. Miluji lidi kolem sebe, miluji situace, miluji prostředí, miluji život. Přitahuji do svého života vše prostoupené láskou a štěstím.

Milovat Život znamená zamilovat se do světa, jaký je, a do lidí, jací jsou.

Laskavý pozdrav

Radka a Radky Hřibových z Vysočiny

Zlomená páteř na lásku k myslivosti nestačila

Přijždím udělat rozhovor k Hřibovým na Vysočinu, teprve na druhý pokus se „strefuji“ k té správné samotě. Vítá mě částečně opravený dům a menší hospodářské stavení, štěkotem Doubek a Kaštánek, dva hrubosrstí jezevčáci, za nimi pak následuje Radek Hřib na svém elektrickém invalidním vozíku. Manželka Radka mě pak vtahuje dovnitř domu vonícího po čerstvě upečené buchtě. „Chcete kafe?“, usmívají se oba a čekají, s čím na ně vyrukuji. Ani jakoby nemohu začít, chce se mi u Hřibových jen tak sedět a užívat si té laskavé pohody, která tam na mě ze všech stran dýchá.

Na usedlost u lesa se Hřibovi přestěhovali před 10 lety, oba myslivci nechtěli trávit roky v paneláku, srdce je táhlo blíž k přírodě. Radka přivedla k myslivosti manželka, takže v roce 1991 složil zkoušku a kromě toho, že v lese trávil každou volnou chvíli, začal pro přátele vyřezávat štítky k trofejím, které zdobí stěnu, doplňují krásu trofeje, a jak Radek říká: „Jsou projevem úcty k ulovené zvěři.“

„Původem jsem truhlář, manželka zootechnička. Pořídili jsme si malý domek a 2 koně. Konečně jsme mohli žít mnohem více tak, jak jsme si přáli. Před 5 lety nám ale tuhle naši původní představu budoucnosti vzal jeden krátký okamžik – můj pád ze žebříku,“ říká Radek Hřib. „Věděl jsem hned, že je něco špatně. Ruce ale zůstaly pohyblivé, tak jsem zkusil doplazit se k domovu pomocí nich, ale nešlo to. Hlavně jsem ale přestal cítit nohy. Pak jsem tam na místě musel ještě několik hodin čekat, než mě manželka našla.“

„Začínalo se šejtit, tak jsem už nevydržela čekat a šla jsem Radka hledat. Původně jsem zamířila na místo, kde měl u lesa pracovat, pak mě to ale intuitivně táhlo jinak – právě tam, kde ležel,“ doplňuje manželka Radka Hřibová s tím, že téměř hned jim doktoři řekli, že to s chůzí nebude dobré. Radek Hřib si pádem zlomil třetí a čtvrtý obratel, stala se nenahraditelná škoda na páteři – diagnóza paraplegie. Od té doby se už na vlastní nohy nepostavil, pohybuje se na vozíku. Co bylo nejtěžší?

„Hm, já o tom takhle nepřemýšlel, možná bych býval potřeboval krátce po úrazu více informací – o tom, jak to bude

Myslivce na vozíku Radek Hřib s manželkou Radkou.

Foto: B. F.

asi probíhat v praxi. Například připravit se na možné fyziologické potíže, a co s nimi, aby tolik neobtěžovaly. Tak jsem si na to přicházel sám a mnohdy to nebylo moc příjemné. Jinak ale, jak to šlo, tak jsem už chtěl aspoň sedět a zajímal jsem se ne o to, co nepůjde, ale o to, jak to půjde,“ vysvětluje Radek Hřib. Asi po 7 měsících strávených po nemocnicích a rehabilitačních ústavech se vrátil domů. „Všichni mi říkali, ať myslivost pustím z hlavy, že jsem ještě mladý a silný a můžu se třeba zařadit mezi handicapované sportovce – atlety. Ale já si trval na svém. Chci dál patřit k lesu a k myslivosti.“

Dobří přátelé pomohli

Manželka Radka mu v jeho úsilí byla a je stále velkou oporou. „Napřed jsem zkusil jezdit do přírody autem, ale to nebylo to pravé ořechové – špatně se mi manipulovalo se zbraní, nikam jsem se moc nedostal, když jsem něco střelil, musela manželka do lesa za mnou, aby úlovek vyvrhla a pomohla mi ho naložit. Bylo mi jasné, že to budu muset řešit jinak,“ popisuje Radek. Tehdy začal intenzivně přemýšlet nad možností pořídit si čtyřkolku. A osud mu ji prostřednictvím dobrých přátel dopřál.

„Byla to dřina, nejdřív jsem se musel naučit, jak se na ni dostat a jak z ní. Protože jsem chtěl být soběstačný, postupně jsem si moji Yamahu začal předělávat pro potřeby myslivce-paraplegika,“ usmívá se Radek Hřib. Sám vymyslel a pořídil bočnice, které slouží jako střílna, dodatekové sklopné opěradlo, a hlavně – jeřáb, aby mohl ulovenou zvěř naložit a vyvrhnout. „Takže nyní mohu pomocí čtyřkolky do lesa, kdy chci – ve dne v noci – mohu se tam pohybovat, jak potřebuji, mohu zakrmit i lovit, mohu si zvěř dohledat, mohu ji vyvrhnout, naložit a odvézt. Je to paráda,“ nadšeně popisuje Radek Hřib a jeho Radka s úsměvem přikyvuje.

Zajímám se, co na jeho nový způsob lovu a pohybu v lese říká zvěř? „Zvykli si na mě, lovím ohleduplně, ostatně tak, jak se má. A co se krmení týká, tak už si zvykli, že když slyší čtyřkolku, mohou ke krmelci,“ vysvětluje myslivec na vozíku.

Naučil jsem se větší pokoře

Radek Hřib působí velmi optimisticky,

spolu s manželkou popisují, jak Radek každodenně cvičí, aby se udržel co nejlépe v kondici. V tichosti oceňují, že si rodina ponechala své plány i radosti, jen museli společně najít cestu, jak toho dosáhnout. Vnímám, s jakým sympatickým optimismem mi líčí a popisují vše, co mě zajímá. Tady by se měli lidé učit přístupu k životu...

Naučil tento životní obrat Radka Hřiba něčemu novému? „Hm, asi už nejsem tak divoký, co říkáš,“ obrací se na manželku, která s úsměvem potvrzuje. „No a určitě mě to všechno naučilo větší pokoře.“

Je něco, co by Radek Hřib jako vozíčkář viděl kolem sebe kriticky? „No tak třeba problematika záchodů pro vozíčkáře. Sice už stavební předpisy příkazují, že musejí být všude ve veřejných budovách, ale stává se třeba, že jsou uzamčené a já abych naháněl někoho, kdo mi v supermarketu ten záchod otevře. Taky by už třeba mohlo být pozdě, že?“ směje se myslivec a dodává, že se ale setkal i s tím, že mu na benzince museli WC pro invalidy

nejprve uvolnit, protože ho používali jako sklad.

Lidé jsou občas kritičtí k úředníkům. Jaké mají zkušenosti Hřibovi? „Jenom dobré, když potřebujeme pomoc nebo radu, jsou tady a pomáhají...“, přikyvuji Hřibovi a připomínají, že je možné do konce tohoto roku požádat o příspěvek na čtyřkolku.

„Kolegové na vozíku mě mohou kontaktovat přes www.czepa.cz, rád pomohu s úpravou jeho čtyřkolky a podělím se o zkušenosti,“ říká na závěr Radek Hřib.

Přemýšlím, jak je mi s těmito laskavými lidmi dobře, jak jejich optimismus a zdravý rozum převyšuje vše z mého pohledu obtížné a negativní, co si museli prožít. Přemýšlím, zda budu schopna můj dobrý pocit přinést i čtenářům.

Blanka Falcníková

Foto: Blanka Falcníková, archiv Radka Hřiba

 Myslivost na čtyřkolce

S upravenou čtyřkolkou Yamahou si myslivec – vozíčkář poradí i se skoleným úlovkem.

Podniká i výlety za jinými úlovky. Hřib na čtyřkolce našel hřib.

Radek Hřib jako správný myslivec myslí na zvěř a její zakrmení.

Radek Hřib při zimním odklizení sněhu. Čtyřkolka zvládne i tohle.

Jak jsem se učil znovu plavat

Humorné příběhy slastí života se nevzdávajícího vozíčkáře

V květnu 2011, po půlročním čekání, na mě došla řada, abych absolvoval týdenní kurz plavání pro lidi s tělesným postižením v **Kontaktu bB**. Chtěl jsem se ve spolku nadšených a zkušených plavců, kteří mají velkou publicitu ve všech časopisech pro lidi s handicapem, znovu naučit plavat bez pomoci svých ochrnutých nohou. Toužil jsem strašně moc potykat si opět s životadárnou vodou, kterou jsem před mým úrazem na kole tak miloval. V létě, ještě jako chodící, jsem každý rok hodně plaval v Dolních Zálezlech v Labi a později hlavně doma v malém, svépomocí vybudovaném pětmetrovém bazénu na zahradě.

Plavci z Kontaktu mají nejen velmi pěkné webové stránky (www.kontakt-bb.cz), z kterých jsem načerpal potřebné informace, ale i spoustu barevných propagačních materiálů s fotkami. Hlavně jsem viděl, že mají velmi velký tým zkušených instruktorů a instruktorek, který dokáže naučit plavat i hodně ochrnuté lidi po různých úrazech. Kde? Např. v Praze, v pěkném 25m bazénu na Strahově. Samozřejmě ne tak, jako plavou ti zdraví a někdy šťastnější jedinci – za pomoci všech čtyřech končetin. Kontakťáci učí plavat lidi s končetinami, které jsou třeba i jen částečně pohybově funkční.

Pondělka 15. května jsem se nemohl dočkat. Těšil jsem se jako malý, dejme tomu pětiletý Pepa. Přitom mi je už o šedesát let víc. Hlavně jsem se těšil na to, že

můj zadek bude po dlouhých dvanácti letech sezení a ležení konečně ve stavu beztlíže, tedy ve vodě, a že bude navíc i trošku vodou masírován. Jupí!

Vyrážel jsem brzy každé ráno ze sídliště Praha-Řepy tramvají č.10 s manželkou Renátkou přes stanici Klamovku s přestupem na bezbariérový autobus č. 217 do stanice Koleje Strahov. Nádherná plavecká hala je v útrobách velkého strahovského stadionu, jen pár desítek metrů od výstupní stanice. K bazénu patří prostorné šatny, sprchy i záchody. Mě zaujala hlavně velká místnost vlevo před šatnami, kde má Kontakt uloženo vše potřebné, co instruktoři a ochrnutí plavci k plavání potřebují. Zajímala nás s ženou hlavně jedna velká molitanová podložka, na kterou jsem byl vždy dvěma mladíky z vozíku posazen, abych si svlékl oblečení a převlékl se do plavek. Manželka mi zalpila mou urologickou nefrostomii, abych tady nechytil nějakou infekci z vody a také nepřidal nějaké své bakterie do vody v bazénu. Když jsem byl zhruba po pěti minutách připraven, stejní mladí a silní instruktoři mě hodili zpátky na vozík a už jsem si to pelášil přes šatnu a sprchy k bazénu na plaveckou instruktáž na suchu a hlavně na důkladnou rozcvičku.

Vody jsem se dočkal až po hodině. Sundali mě šetrně z invalidního vozíku na molitanovou podložku, nohy jsem ponořil do vody. To už na mě v bazénu čekala má

instruktorka Táňa Lálová, které jsem se musel oběma rukama chytit za ramena, načež mě ti dva siláci šoupli celého do vody. Po neděli bývá prý voda v bazénu studenější, ale to mi vůbec nevadilo, protože celé mé tělo zaplavila euforie ze stavu beztlíže. Řídil jsem se pokyny instruktorky Táni a dělal vše, co po mě chtěla. V mysli mi utkvělo několik fantastických činností. Když jsem byl po chvíli překulen Táňou na záda a pěkně jsem se prohnul v kříži a dal hlavu do záklonu a ruce dozadu k sobě, nádherně jsem se na vodě nadnášel (pouze za malé podpory Táni), stejně jako kdysi v Jaderském moři. Problém mi trochu dělala ta hlava hodně dozadu, protože když koukám léta na televizi a abych lépe viděl, mám v posteli několik hodin elektricky zvednutý podhlavník s polštářem pod hlavou, a tudíž i předkloněnou hlavu dopředu. V bazénu mi ten správný a velmi důležitý rozsah zaklonění hlavy pro lepší stabilizaci těla na hladině dost chyběl. Více hlavu momentálně nezakloním, ale to se dá výrazně vylepšit pravidelným cvičením a spaním na rovné posteli bez toho mého polštáře pod hlavou. Nejdříve jsem se bál nalokání vody a koukal jsem tudíž před sebe, kde mám břicho a nohy, ale takhle jsem se potápěl a Táňa mě více musela přidržovat. Jakmile jsem koukal jen na bílý strop haly a pořádně zaklonil hlavu, vznášel jsem se jako astronaut ve stavu beztlíže. Manželka ze břehu nafotila několik desítek fotek, na kterých jsem sice vypadal jako vyvržený vorvaň s nafouklým břichem nahoru, ale ležel jsem na hladině stabilně i s nataženými nohama. Fotky to jsou, podle mě, strašné, ale můj pocit ve vodě byl naopak fantastický. Zkoušel jsem podle instrukcí Táni plavat jednou rukou znak pod vodou, pak zase druhou. Nejvíce se mi líbilo dělat oběma rukama takové široké osmičky a pohybovat se ve směru za instruktorkou, která mi držela hlavu nad vodou. Napadlo mě, jak už to u mě bývá, že má žena má velmi pěkné šestky, ale ty osmičky ve vodě, co jsem dělal, jsou a budou velká konkurence, už jen proto, že mě plavání neskutečně nadchlo. Nadechnout se, potopit se a vydechnout do vody nosem a pusou, když jsem měl ruce před sebou a držela je Táňa, mi také docela šlo. Otočit se na břicho s výdechem do vody se dalo také zvládnout, ale to už za vydatné pomoci instruktorky.

Vůbec jsem se cítil velmi bezpečně a v těch nejlepších rukách. Snažil jsem se

dělat co nejlépe vše, co mi Táňa doporučila. Např. jsem nacvičoval i pravou pokrčenou rukou otočku na konci bazénu a stejnou rukou a už zmíněnými osmičkami se pak narovnat do směru na dalších 25 metrů. To mi také docela v několika „opakovačkách“ šlo. Horší už byl samotný start z vody od bloků. Musel jsem se odstrčit oběma rukama od startovního bloku, těma pak projet vodu podle těla a ruce spojit nad hlavou. Do vody jsem se musel doslova položit, abych nešel hned ke dnu. To už mi dělalo problém, i když jsem byl jistěn. Měl jsem pořád strach, že si pořádně loknu vody. Věnovat se při výcviku jednotlivým fázím plavání je nádherné a naučí se to každý, když jsem se to naučil i já. Skloubit všechny potřebné pohyby dohromady, co jsem se naučil za pět dní výcviku, mi ale nešlo. Při závěrečném plaveckém testu ve znaku na 25 m mi Táňa musela držet hlavu, abych nešel ke dnu.

Když jsem si už tak krásně čichnul k vodě, chtěl bych v plavání v Kontaktu na Strahově dále pokračovat. Dám se do toho v září a už teď se na to těším. Už vím, díky Táně, jak na to, ale také vím, že jen opakováním a pílí mohu dosáhnout větší samostatnosti. Abych mohl závodit s veterány či manželkou, tak to už asi ne-

dám, ale mně bude bohatě stačit, abych k plavání potřeboval jenom ty dva siláky, kteří mě šoupnou do bazénu a fertig! No a pak, samozřejmě, z bazénu ven. Plavání bych moc rád zvládl sám a udělal radost své instruktorce i manželce.

Vím moc dobře, jako bývalý atlet a vytrvalec, že samostatné plavání paraplegika chce desítky hodin tréninku v bazénu, než se ochrnutý člověk naučí všechny ty správné pohyby, aby byly technicky co možná nejdokonalejší. Já jsem vše dělal tak, jak se to v kursu učí. Jít po několika tempech pod vodu, když mi dojde dech nebo když zazmatkuju s technikou, a nalokat se vody, tak takové plavání by mě brzo přestalo bavit.

Já osobně bych uvítal něco, čemu se dříve říkalo metodické pokyny. V nich byly v jedné knížce namalovány nebo i nafoceny jednotlivé fáze každé atletické disciplíny, například náročného hodů diskem. Bohatě by mi, i určitě jiným lidem s postižením, stačilo, když bych měl k dispozici popis jednotlivých fází plaveckého pohybu v jednotlivých stylech, třeba zrovna od instruktorů z Kontaktu. To proto, abych to mohl doma jako nějaký pilný žáček zkusit na suchu, v manželské posteli či na nějaké podložce. Těch pohybů, aby ochrnutý člověk mohl sám

plavat v bazénu například bezpečně znak, který se mi zdál bez pomoci nohou nejpřirozenější, je určitě přes deset, když vynechám start a otočku. Bezpečněji než ve vodě (pořád ten strach z nalokání se vody...) bych se naučil na suchu postupně všechny potřebné pohyby, hlavně jejich koordinaci. Myslím si, že staré dobré české přísloví *Bez práce nejsou koláče* pořád ještě platí, hlavně v plavání bez pomoci nohou. Taky se do vody dostanu nejdřív až v září a trénink na suchu je vždycky důležitý. Pak bych si mohl splnit svůj cíl, se kterým jsem do plaveckého kurzu šel: nebát se zaplavit si občas někde sám, pouze za dozoru zkušeného plavce kamaráda nebo i manželky, kteří by mě jen jistili.

Závěrem děkuji všem lidem z **Kontaktu bB** v Praze za jejich skvělý přístup ke všem lidem s handicapem, kteří se plaveckého kurzu zúčastnili a užili si ho stejně nadšeně jako já. Kdo si chce rozšířit aktivitu a poznat něco fantastického, vše mu doporučuji kurz plavání. **Kontakt bB** má své pobočky ještě v Brně, Českých Budějovicích a Karlových Varech. Vše najdete na internetových stránkách uvedených výše.

Josef Procházka

Postřehy Milana Linharta

Barman

Je polovina července. V Česku panuje tropické počasí. Vracíme se do Ostravy rychlíkem z návštěvy jihomoravské metropole a ve vlaku je nejméně 40 stupňů Celsia. Všechna okna a dveře vagónu jsou dokořán. Koupeme se nedobrovolně ve vlastním potu a máme žízeň jako trám. Zbytek vody v PET lahvách se už ani nedá pít. A jediné, na co se těšíme, je, že si doma dáme studenou sprchu a nápoj s ledem.

Projíždíme nádražím v Suchdole nad Odrou, když se do ospalého ticha našeho kupé ozve nějaké podivné zahuhlání. Vzhlednu od svého místa u dveří. „Prosím?“ ptám se. „Kkáva, mimiminerálka, pipivo“, zopakovala postava ve dveřích kupé. Kde se vzal, tu se vzal, objevil se barman s vozíkem nápojů. Nejdříve jsme si mysleli, že číšník má možná vadu řeči, ovšem záhy jsme poznali, že zadrhávání, kolébatý postoj a nejisté pohyby zapříčinilo horko a nadměrné požití alkoholických nápojů. „Ten je jako dělo,“ konstatovala známá. „Máte studenou vodu?“ zeptala se. „Mmmm.“ „A kolik stojí?“ „Dva... dvacet tři,“ vykotal muž s vo-

zíkem. Paní zaplatila a barman měl co dělat, aby manévr s předáním peněz ustál.

„Já bych si vzal taky jednu,“ požádal další cestující. Muž pracně vylovil láhev a podával ji kolegovi. „Dva... dvacet šest“. „Jak to dvacet šest, vždyť je to stejná voda, jakou jste prodal paní?“ ohradil se známý. „Dva...dvacet šest a basta!“

Další předklon opilého barmana dovnitř kupé už vypadal velmi nebezpečně. Muž zavrával a ve snaze udržet se na nohou se chytil vozíku s pitím. Vozík se silně naklonil a celý jeho obsah se vysypal – většinou do našeho kupé. Po podlaze se kutálely PET láhve, plechovky piva a coca coly. Mezi nimi a pod námi se válely kostky ledu, které vypadly z barmanova kbelíku. Číšník se pokoušel posbírat svůj proviant, ale kvůli špatné stabilitě se mu to nepodařilo. Co bylo v dosahu, to jsme mu podali. Muž velmi nejistým krokem popošel o kousek dál. Mezi tím už tající led v kupé dělal louže. Před nádražím ve Svinově prošel mužík kolem nás, tentokrát už bez vozíku. Ještě před naším vystoupením na ostravském hlavním nádraží se u nás zastavila paní průvodčí.

„Přistoupili?“ V tom zahlédla spoušť u našich nohou – kaluže vody, sem tam

ještě kousky ledu. „Proboha, co jste tady dělali?“ „My nic,“ vysvětlil jsem. „O to se postarala obsluha jídelního vozu. Asi se jí zželelo, jak je nám tu horko.“ Pak jsem popsal komickou situaci, která se tu před chvílí odehrála. Průvodčí se pobaveně usmála a dodala. „Viděla jsem ho, byl namol. A to si představte, že jede hned dalším rychlíkem do Prahy a tam má obsluhovat cestující!“ „Tak to bude ještě docela zajímavé, škoda, že u toho nebudeme,“ poznamenal jsem.

Cestování vlakem mi za těch několik desítek let připravilo nejedno nemilé překvapení a dobrodružství. Naštěstí zážitek s barmanem patří k těm méně nepříjemným. Ale jak sami vidíte, stát se může cokoli...

Milan Linhart

**A jaké „maličkosti“ občas vyplní mozaiku Vašeho života?
Napište nám o tom – do Vozky!
Redakce 2: Pavel Plohák
P.Plohak@seznam.cz**

RIPAK

Rady, informace, příklady a konzultace

poradenství **BEZ BARIÉR**
Ostravské organizace vozíčkářů

Osvědčení kvality MPSV o poskytované službě

Odstraňování architektonických bariér a rady ze života na vozíku

Kontaktní osoby:

Miroslav Filipčík a Tomáš Dvořák

• telefony:

596 914 660 (11–15 h, po–pá)
596 131 202 (9–11 h po–pá)

• e-mail: poradnaoov@seznam.cz

• http://bariery.xf.cz

• adresa pro korespondenci

Slavíkova 4409, 708 00 Ostrava 8

• osobní kontakt (nutná telefonická objednávka)

služba je určena pro pohybově postižené z Ostravy a okolí

Činnost projektu podporují:

Statutární město Ostrava, městské obvody Moravská Ostrava a Přívoz, Ostrava-Jih, Poruba, Stará Bělá, Radvanice a Bartovice, Nadace OKD, Nadace rozvoje zdraví, Stavební firma Procházka s.r.o., Projekční kancelář Ing. Milan Blasbalg, Elektropráce Ivan Šustai, Vodohospodářské služby Ing. Martin Jaroš, Zprostředkování prodeje zdravotních pomůcek Tomáš Vlček.

S foťákem „bezbariérovou“ Ostravou

Hospoda se schody – typický obrázek menších městských obvodů města Ostravy

Ne všichni se však vymlouvají, že přístup nelze zajistit (složitě, finančně neúnosné atd.). Někdy však stačí lidský um a ochota a přístup je zajištěn. Možná nesplňuje všechny parametry, zato jsou zde ochotní štamgasti a výletníci, kteří na požádání pomohou

Foto, text: Mirek Filipčík

Co možná nevíte

Jak je to s parkováním v některých členských zemích evropské unie pro osoby s pohybovým postižením?

Česká republika si ce přijala mezinárodní označení v podobě modrého parkovacího znaku, ale nárok na tento parkovací znak mají držitelé průkazek ZTP a ZTP/P a to i ti, kteří nemají pohybové postižení.

Bohužel, když překročíte hranice do dalších zemí EU, naše výhody pro zdravotně postižené ve většině případů platit nebudou. V jednotlivých zemích se také dost liší. Podobné je to i v případě parkování na místě vyhrazeném pro invalidy – známá modrá tabulka s invalidním vozíkem by v zahraničí pro čerpání této výhody nemusela stačit, protože příslušný stát nyní uznává jen tzv. **Evropskou parkovací kartu**.

Evropská parkovací karta (světlemodrý podklad, černý text, modrobílý znak vozíčkáře).

Pro zlepšení mobility osob se zdravotním postižením totiž vydala Rada EU v roce 1998 doporučení 98/376/ES týkající se karty na parkování pro osoby se zdravotním postižením – „**parking card for people with disabilities**“. V tomto doporučení se uvádí, že je žádoucí, aby v rámci Evropské unie existovala karta na parkování pro osoby se zdravotním postižením, která by byla **všeobecně uznávána členskými státy EU**. Nicméně definice pojmu zdravotní postižení a obsah právních předpisů regulujících podmínky pro vydávání těchto karet na parkování se ponechává v kompetenci členských států s tím, že tato **karta má být poskytována pouze těm osobám, jejichž zdravotní postižení vede k omezené pohyblivosti**.

Doporučení zahrnuje i standardizovaný model parkovací karty, kde je uvedena velikost, tvar a obsah informací na kartě. Evropská parkovací karta se vztahuje na osobu, nikoliv na automobil, což znamená, že osoba se zdravotním postižením si může kartu vzít s sebou, pokud např. bude cestovat autem svého přítele nebo jede na dovolenou a má v úmyslu si automobil pronajmout až na místě. Držitel evropské parkovací karty by mohl využívat vyhrazená nebo zvláštní parkovací místa ve své zemi i v kterékoliv jiné zemi EU, která se tímto doporučením řídí.

Vzhledem k tomu, že se jedná o doporučení, není tento předpis závazný – Česká republika se jím, BOHUŽEL, neřídí a uvedenou parkovací kartu doposud nevydává.

Raději tedy na modrý vozík nespolehejte a parkujte na regulérních parkovacích stáních. A připravte si i drobné na dálniční poplatky, ani tady vám průkaz ZTP nebude nic platný. Snad se jednou dočkáme doby, kdy pravidla pro lidi s tělesným postižením budou v EU stejná. To by se u nás ale nesměly rozdávat modré tabulky s invalidním vozíkem všem na základě průkazu ZTP, ale pouze osobám s pohybovým postižením. Možná se ale blýská na lepší časy. S účinností od 1. srpna 2011 došlo ke změně zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb., kde je stávající označení O1 (znak vozíčkáře do auta) nově označeno jako „**parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením**“. Toto nové označení vozidla by nově snad mělo platit i v rámci zemí EU jako uznávaná parkovací karta.

Zdroj: Internet

Připravil: Mirek Filipčík

OSTRAVA!!!

**Jak vypadají bariéry ve Vaší obci?
Pošlete nám foto. Do Vašeho Vozky!**

VSP

Vy se ptáte...,

...Vé-es-péčko
odpovídá.

Vozkova sociální poradna

Otázky a odpovědi

Chtěl bych se zeptat na bližší informace ohledně příspěvku na provoz motorového vozidla, mám průkaz ZTP/P. Od známé jsem se doslechl, že od příštího roku už se nebude poskytovat. Je tomu skutečně tak?

V současné době je znám zatím pouze návrh zákona o dávkách pro zdravotně postižené, kterým má být nahrazen současný systém. V návrhu zákona je uvedeno, že místo příspěvku na provoz motorového vozidla bude poskytován tzv. příspěvek na mobilitu, a to v případě, že osoba starší 1 roku bude potřebovat zajistit pravidelnou dopravu a nebude zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace. Co se týká příspěvku na zakoupení motorového vozidla, tak ten bude pravděpodobně nahrazen **příspěvkem na zvláštní pomůcky**, a to osobě s těžkou vadou nosného a pohybového ústrojí nebo osobě postižené hlubokou mentální retardací, pokud zdravotní stav nebude vylučovat přiznání tohoto příspěvku.

Mám přiznaný důchod II. stupně a byl mi přiznán průkaz ZTP/P. Při nastupování do meziměstského autobusu s doprovodem mi řidič oznámil, že pokud budu chtít bezplatnou přepravu osoby, která mne doprovází, musím předložit potvrzení pro doprovod, které prý vydává úřad. Tato informace mne zarazila, neboť do té doby po mne nikdo nic takového nežádal. Jak a kde si tedy mohu nechat vystavit potřebnou průkazku?

Podmínky přiznání mimořádné výhody I., II. a III. stupně, tedy průkazky TP, ZTP a ZTP/P, upravuje příloha č. 3 vyhl. MPSV ČR č. 182/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. O přiznání mimořádné výhody je možné požádat na místně příslušném sociálním odboru. Dle bodu 3 písm. b) mají držitelé průkazu ZTP/P nárok na bezplatnou dopravu průvodce

veřejnými hromadnými dopravními prostředky v pravidelné vnitrostátní osobní hromadné dopravě. **Vzhledem k tomu, že průvodce může být kdokoli, žádné jiné potvrzení se nevydává.** Pokud se situace bude opakovat, obraťte se přímo na dopravce, protože na bezplatnou jízdu má váš doprovod nárok už ve chvíli, kdy řidiči předložíte kartičku ZTP/P.

Prosím o informaci, zda je nutné vrátit DPH při prodeji osobního vozu, který byl zakoupen pro mou osobu ZTP/P, tedy člověka pohybujícího se pouze na invalidním vozíku. Na úřadě mi bylo sděleno, že bych nic vrátit neměl, ale nezdá se mi to, protože bych vozidlo koupené bez daně prodal následně s daní.

Je to skutečně tak, vůz prodáte za běžnou cenu i s daní a nikomu nic vrátit nemusíte. Chtěla bych vás ještě upozornit, že podmínky nároku na příspěvek na zakoupení motorového vozidla a příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla upravuje § 35 vyhlášky č. 182/1991 Sb.

Součástí poskytnutí příspěvku je také závazek žadatele, že vrátí celou nebo poměrnou část vyplaceného příspěvku v případě, že vozidlo přestane být před uplynutím pěti let ode dne vyplacení příspěvku jeho vlastnictvím nebo pokud přestane být v této lhůtě používáno pro jeho dopravu a také pokud do dvou měsíců ode dne zakoupení motorového vozidla nepřestane být vlastníkem jiného vozidla.

Můj syn pobírá invalidní důchod a dlouhodobě není schopen si nalézt zaměstnání. Můžete mi poradit, kam bych se mohla obrátit a získat informace o zaměstnávání lidí se zdravotním postižením? Nabídky z úřadu práce jsou pro mého syna nevyhovující.

Zaměstnávání osob se zdravotním postižením upravuje zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, část třetí – Zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

O nabídkách práce je možné se infor-

movat na následujících webových odkazech:

- <http://portal.mpsv.cz/sz/zamest/zamestnaniosob/katalogorganizaceozp>,
- www.prace.cz,
- www.praceprozp.cz.

Je také možné navštívit osobně úřad práce, kde lze získat informace o nabízených pracovních místech, aniž by jedinec musel být v evidenci ÚP.

Dále také existují tzv. **agentury podporovaného zaměstnávání**, které poskytují pomoc při hledání nového zaměstnání a udržení pracovního místa:

- Asistence, o.s., V Pevnosti 4, Praha 2, tel. 241 083 573, stredisko@asistence.org, www.asistence.org,
- Eset Help, Vejvanovského 1610, Praha 4, 272 940 879, info@esethelp.cz, www.esethelp.cz,
- Fokus Praha, Centrum programů podpory zaměstnávání – Praha, Podolská 21, Praha 4, tel.: 242 408 808, cppz@fokus-praha.cz, www.fokus-praha.cz,
- Fosa, o.p.s., Filipova 2013/3, Praha 4, tel: 271 910 016, fosaops@fosaops.org, www.fosaops.org
- Česká unie pro podporované zaměstnávání, Studentská 541/3, Praha 6, info@unie-pz.cz, www.unie-pz.cz.

Vážení čtenáři,

tato Vozkova sociální poradna ukončila spolupráci s poskytovatelkou služby – Bc. Veronikou Maláčovou. Pro příští čísla Vašeho magazínu připravujeme Vozkovu sociální poradnu v nové formě a s novým poskytovatelem služby. Více informací uvedeme v posledním letošním čísle magazínu Vozka.

Děkujeme tímto, samozřejmě i za naše čtenáře, kteří Vozkovu sociální poradnu často oceňovali pochvalnými dopisy, poskytovatelce služby Bc. Veronice Maláčové za skvělou spolupráci a přejeme jí v jejím osobním i profesním životě hodně úspěchů!

Redakce

PROGRAM

Poradenství
a informace

Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno

bezplatná linka: **800 100 250**

e-mail: **poradna@ligavozic.cz** **www.ligavozic.cz**

Dotazy z Poradny pro život s postižením

Vybrané dotazy se tentokrát týkají **kompenzačních pomůcek, správného řízení a tzv. sociální reformy.**

Ráda bych se zeptala, jak je to s **rehabilitační a léčebnou pomůckou pro postižené – tzv. MOTOmedem.** Pokud se nemýlím, zdravotní pojišťovny ji u nás neproplácejí. Je v tomto směru něco nového, bude tato pomůcka přidána do číselníku pomůcek zdravotních pojišťoven? Jakým jiným způsobem lze pomůcku financovat?

Pohybový léčebný přístroj MOTOmed skutečně není v současné době uveden v číselníku pomůcek, které jsou zdravotními pojišťovnami hrazeny, a nemáme bohužel žádné nové informace o tom, že by měl být v nejbližší době do číselníku zařazen.

Finance na pořízení této pomůcky lze však získat v rámci tzv. **příspěvku na pořízení zvláštní pomůcky.** O příspěvek lze požádat na sociálním odboru obce s rozšířenou působností. Příspěvek může být poskytnut do výše 50 % ceny této pomůcky. Dofinancovat pomůcku lze s využitím nadací či sponzorů. Vzor nadační žádosti a seznam nadací, které se specializují na kompenzační pomůcky pro zdravotně postižené vám můžeme v případě potřeby zaslat e-mailem či poštou. O zaslání těchto informací lze požádat prostřednictvím naší bezplatné poradenské linky **800 100 250** nebo na e-mailu **poradna@ligavozic.cz.**

Závěrem upozorňuji, že MOTOmed je firemní název pohybového léčebného přístroje německého výrobce RECK. Na trhu existuje také český výrobce pohybového léčebného přístroje s obdobnými vlastnostmi – firma Kalpe, která pomůcky prodává pod názvy **Motren** nebo **Rotren.**

Můžete se tedy podívat na nabídku obou firem a porovnat je jak z hlediska výbavy přístroje, tak z hlediska ceny.

Proč musím podávat odvolání prostřednictvím orgánu, který vydal zamítavé rozhodnutí? Nelze jej podat přímo nadřízenému orgánu? Stalo se mi to, že jsem odvolání adresovala přímo na krajský úřad, odtud to vrátili zpět na prvoinstanční úřad a ti mi napsali, že odvolání je už neplatné, protože jsem jej nepodala v zákonné lhůtě.

Je nám líto, že jste v důsledku chybného zaslání odvolání zmeškala odvolací lhůtu. Chápeme, že se vám tento postup jeví jako nelogický, nicméně postup při odvolání se v tomto případě řídí správním řádem, kde je skutečně stanoveno, že odvolání má být adresováno orgánu, který v dané věci rozhodoval. Děje se tak proto, že tento orgán má možnost své rozhodnutí v této fázi ještě změnit. Pokud úřad neshledá důvody k tomu, aby změnil své rozhodnutí, má ze zákona povinnost postoupit odvolání nadřízenému orgánu, tedy v tomto případě krajskému úřadu, který poté rozhoduje o odvolání.

*Na vaše dotazy odpovídají pracovníci
Poradny pro život s postižením
www.ligavozic.cz*

Aktuálně z legislativy

Nejnovější vývoj v oblasti tzv. „sociální reformy“

V nedávné době probíhaly médii časté zprávy o chystaných změnách v legislativě týkajících se zdravotně postižených osob, souhrnně označovaných jako tzv. sociální reforma. Sociální reforma byla nakonec po jednání se zástupci organizací zdravotně postižených osob a po mezirezortním připomínkovém řízení upravena.

V tomto stavu ji schválila vláda. V současné době je vládní návrh zákona v poslanecké sněmovně v druhém čtení.

V tomto článku se zaměřím především na změnu zákona o sociálních službách a na návrh zákona o dávkách pro zdravotně postižené občany.

Návrh novely zákona o sociálních službách

V rámci této novely se zaměřím především na **hlavní změny v příspěvku na péči**, které by měly v případě, že bude sociální reforma schválena ve stávající podobě, platit od 1. 1. 2012.

Příspěvek na péči by **nově přiznávaly krajské pobočky Úřadů práce**, nikoli obce s rozšířenou působností, jak tomu je nyní. Při posuzování nároku na příspěvek by se nově hodnotilo 10 základních životních potřeb – mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, a to místo současných úkonů soběstačnosti a péče o vlastní osobu, kterých je celkem 36.

Příspěvek by na základě změny posuzovaných úkonů náležel takto:

(1) Osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

(2) Osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm

nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Co se týká výše jednotlivých příspěvků, zde by došlo k jediné změně oproti současnému stavu, a to k **navýšení příspěvku ve II. stupni závislosti osob do 18 let věku z 5 000 na 6 000 Kč.**

Nově, v souvislosti s budoucím zrušením sociálního příplatku v rámci dávek státní sociální podpory, bude náležet v určitých případech příspěvek na péči zvýšený o částku 2 000 Kč. Podmínkou pro toto zvýšení bude rozhodný příjem v rodině nižší než 2,0násobek životního minima rodiny a zároveň péče o nezaopatřené dítě závislé na péči jiné osoby, případně lze zvýšit příspěvek na péči i závislému rodiči (tedy případ, kdy příspěvek na péči pobírá z důvodu vlastního nepříznivého zdravotního stavu rodič), který však zároveň pečuje o nezaopatřené dítě.

Příspěvek na péči bude nově vyplácen prostřednictvím tzv. **sociální karty** (viz níže v článku), **zůstane však i nadále možnost zvolit výplatu příspěvku převodem na účet nebo v hotovosti.**

Pokud bude osobě závislé poskytovat péči jiná fyzická osoba než osoba blízká (např. soused, kamarád), bude se nově tato osoba nazývat „**asistent sociální péče**“. Asistentem sociální péče se bude moci stát pouze fyzická osoba, která je starší 18 let věku a je zdravotně způsobilá.

Asistent sociální péče bude povinen s osobou, které poskytuje pomoc, uzavřít **písemnou smlouvu o poskytnutí pomoci.** Náležitostmi smlouvy bude označení smluvních stran, rozsah pomoci, místo a čas poskytování pomoci a výše úhrady za pomoc.

Návrh zákona o dávkách pro občany se zdravotním postižením

Zákon by měl nově hovořit pouze o dvou dávkách pro zdravotně postižené občany – o **příspěvku na mobilitu a příspěvku na zvláštní pomůcku.** O nároku na příspěvky by měly rozhodovat **krajské pobočky Úřadu práce.**

Nárok na příspěvek na mobilitu bude mít osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace a opakovaně se bude dopravovat nebo bude dopravována. Posuzování zvládnutí mobility a orientace se bude řídit výše uvedeným zákonem o sociálních službách. Nárok na příspěvek bohužel nevznikne

osobě, které jsou poskytovány pobytové sociální služby v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním určením nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Výše příspěvku na mobilitu bude činit 600 Kč měsíčně v případech, kdy je osoba sama vlastníkem nebo jiným provozovatelem motorového vozidla zapsaným v technickém průkazu motorového vozidla anebo nezletilým dítětem, jehož rodič je vlastníkem nebo provozovatelem motorového vozidla. V ostatních případech bude výše příspěvku činit 250 Kč (příspěvek v této výši tedy jistým způsobem kompenzuje současný příspěvek na individuální dopravu, pokud rodina nevlastní motorové vozidlo).

Příspěvek na zvláštní pomůcku bude poskytnut osobě, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku.

Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla vznikne osobě starší 3 let, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku.

V případě příspěvku na vodícího psa musí žadatel dosáhnout věku alespoň 15 let. V ostatních případech zvláštních pomůcek příspěvek náleží od 1 roku věku.

Příspěvek na zvláštní pomůcku nebude prozatím možné poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění anebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou. Výše příspěvku na zvláštní pomůcku se stanoví tak, aby spoluúčast osoby činila 10 % z předpokládané ceny pomůcky, nejméně však 1 000 Kč (odpuštění této minimální částky bude v mimořádných případech umožněno). Max. výše příspěvku bude činit 350 000 Kč. Výše příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo – bude činit max. 100 000 Kč. Pokud bude cena zvláštní pomůcky nižší než 24 000 Kč a příjem společně posuzovaných osob přesáhne 8násobek životního minima společně posuzovaných osob, bude příspěvek poskytnut pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele, v opačném případě se bude předpokládat, že osoba je schopna pomůcku sama uhradit. Součet vyplacených příspěvků na zvláštní pomůcku nesmí v 60 kalendářních měsících po sobě jdoucích přesáhnout částku 800

tis. Kč.

Průkazy osob se zdravotním postižením budou nově vázány na stupeň přiznaného příspěvku na péči (tedy na stupni závislosti osoby na péči). Průkazem se nově stane tzv. **sociální karta**, na které zůstane původní označení TP, ZTP či ZTP/P.

Průkaz TP bude náležet osobám s přiznaným I. stupněm závislosti, průkaz ZTP bude náležet osobám s přiznaným II. stupněm závislosti a průkaz ZTP/P bude náležet osobám závislým v III. nebo IV. stupni a dále osobám, které nezvládají životní potřebu v oblasti mobility nebo orientace s výjimkou osob trpících úplnou nebo praktickou hluchotou.

Současné výhody vázané na průkazy TP, ZTP a ZTP/P se plošně ruší nebudou, zůstanou i nadále navázány na jednotlivé sociální karty.

Lucie Marková, Dis.,
vedoucí programu Poradenství
a informace, vedoucí služby Odborné
sociální poradenství,
lucie.markova@ligavozic.cz

COŽE?

Cizí slova

- **Bolest, dolor** – nepříjemný smyslový a citový zážitek spojený se skutečným nebo hrozícím poškozením tkáně. Složitý smyslový vjem, dosud plně nevysvětlený, který závisí více než jiné vjemy na osobní zkušenosti, na momentálním psychickém stavu a situaci. Bolest bývá první známkou probíhajícího chorobného procesu, jindy se objevuje spontánně bez zjevné příčiny. Rozeznává se bolest somatická povrchová, vznikající v kůži a podkoží, bolest somatická hluboká, vznikající ve svalech, šlachách, kloubech a okostici, a bolest útrobní (viscerální), vznikající ve vnitřních orgánech hrudníku a břišní dutiny. Bolest má ochranný význam; signalizuje ohrožení, spouští obranné reakce a nutí organismus chránit se před škodlivými podněty.

- **Neuralgie, neuralgia** – silná šlehavá bolest pociťovaná v kožní nebo slizniční oblasti, inervované senzitivním nervem. Z řeckého *neuron* nerv, *algos* bolest.

- **Rachialgie** – bolestivost páteře, neuralgická bolest v zádech.

(dz)

Poradenství NRZP ČR

Vzájemná propojenost kvalifikovaných sociálních pracovníků umožňuje týmové řešení velmi složitých poradenských případů

Od roku 2007 má Národní rada pro zdravotně postižené v ČR (NRZP) registrovanou sociální službu s názvem **Poradenství pro uživatele sociálních služeb**. Vzhledem k tomu, že NRZP je veřejně známou a uznávanou organizací, která se dlouhodobě zabývá obhajobou práv a zájmů osob se zdravotním postižením, je převážná část poskytnutých intervencí směřována na oblast ochrany práv osob se zdravotním postižením. Od ledna 2011 má tato sociální poradenská služba pro lidi se zdrav. postižením a seniory název **Poradenství NRZP ČR**.

V čem vám Poradenství NRZP ČR může pomoci?

- Při uplatňování práv na základě zákona o sociálních službách,
- při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí klienta,
- v podpoře práv klientů v občansko-právních záležitostech,
- v problematice opatrovnictví u osob zbavených způsobilosti nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům,
- v problematice zbavování nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- v podpoře klientů při uzavírání nediskriminačních smluv o poskytování sociálních služeb dle zákona č.108/2006 Sb.,
- v podpoře klientů při projevech diskriminace v oblasti zaměstnávání, bydlení atd.,
- v poradenství při získávání vhodných rehabilitačních, kompenzačních a reedukačních pomůcek,
- v poradenství při bezbariérových úpravách bytů a bytových domů,
- při zprostředkování návazných specializovaných služeb,
- při spolupráci s pomáhajícími organizacemi.

V čem spočívá kvalita poskytovaných služeb?

Služba je zajišťována ve většině krajů ČR prostřednictvím sítě poraden sídlících v krajských městech. Poradenství zajišťují kvalifikovaní sociální pracovníci – poradci, kteří jsou vzájemně propojeni, což

umožňuje i týmové řešení velmi složitých poradenských případů. V praxi se tak dá využívat specializace a odbornost poradců v rámci celé ČR. Celý systém je pak doplněn jedním telefonickým informačním a poradenským centrem a vzájemně sdíleným systémem zodpovídání podnětů od klientů, které došly elektronickou poštou. Celostátní síť poraden – poradců využívá společný databázový informační systém, metodiku, právní podporu s možnostmi konzultací a společný systém vzdělávání a sdílení dobrých praxí.

Adresář poraden NRZP ČR

- **Poradna NRZP ČR** – Partyzánská 1/7, Praha 7, e-mail: poradna@nrzp.cz, tel.: 266 753 431, 736 105 585.
- **Jihočeský kraj** – NRZP ČR, Žižkova 1321/1, 370 01 České Budějovice, poradnac@nrzp.cz, 736 751 203, 387 747 255.
- **Plzeňský kraj** – NRZP ČR, Náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň, poradnaplzen@nrzp.cz, 736 751 204, 377 224 879.
- **Ústecký kraj** – NRZP ČR, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, poradnaunl@nrzp.cz, 475 208 661.

■ **Liberecký kraj** – NRZP ČR, Zahradní 415/10, 460 01 Liberec, poradnaliberec@nrzp.cz, 736 751 214.

■ **Královéhradecký kraj** – poradna byla k 31. 5. 2011 uzavřena.

■ **Pardubický kraj** – NRZP ČR, Boženy Němcové 2625, 530 02 Pardubice, poradnapardubice@nrzp.cz, 736 751 202, 466 952 423, 732 546 915.

■ **Kraj Vysočina** – NRZP ČR, Havlíčkova 4481/44, 586 01 Jihlava, poradnajihlava@nrzp.cz, 567 586 129.

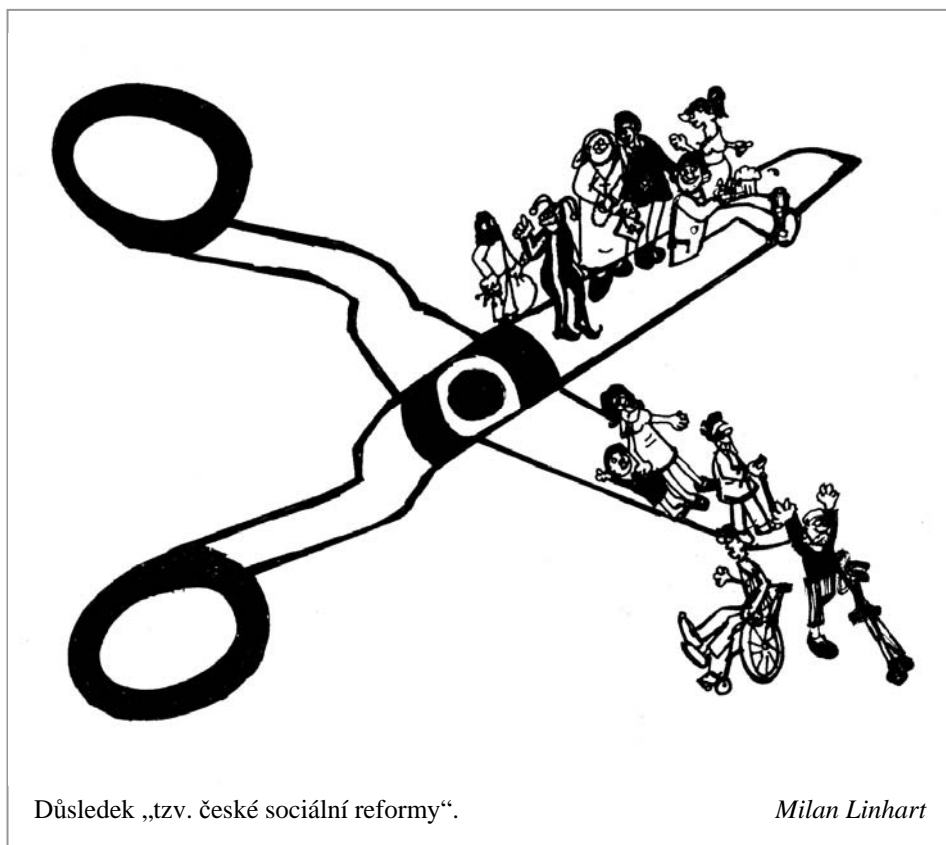
■ **Jihomoravský kraj** – NRZP ČR, Cejl 892/32, 602 00 Brno, poradnabrno@nrzp.cz, 736 751 211, 542 214 110, 542 214 111.

■ **Olomoucký kraj** – NRZP ČR, Třída Kosmonautů 8, 772 00 Olomouc, poradnaolomouc@nrzp.cz, 585 242 865.

■ **Moravskoslezský kraj** – NRZP ČR, Ostrčilova 2691/4, 702 00 Ostrava, poradnaostrava@nrzp.cz, 596 110 282.

■ **Zlínský kraj, Karlovarský kraj** – poradny byly k 31. 5. 2011 uzavřeny.

zdroj: www.nrzp.cz
(dz)

Důsledek „tzv. české sociální reformy“.

Milan Linhart

Neštěstí nechodí po horách, ale i po pejscích

Psi na vozíku? Ano, ale pozor na jeho funkčnost

Těžké úrazy a ochrnutí se netýkají jenom lidí, ale i takzvaných domácích mazlíčků. Řada lidí už od veterináře slyšela větu: „Váš pes se na zadní nohy pravděpodobně nikdy nepostaví.“ A co teď? Má život ochrnutého zvířete ještě smysl? Není to trápení? Jak se správně zachovat?

Stejně jako člověku, i pejskovi lze v tak svízelné situaci dopřát samostatný pohyb s pomocí kompenzační pomůcky – dvoukolového vozíku. Mezi základní parametry, které určují výběr jeho vhodné velikosti, patří výška psa v kohoutku, hloubka jeho stehna, šířka hrudníku a v neposlední řadě i pohlaví. A jestliže pes neodpovídá „konfekčním“ parametrům, je nutno vozík vyrobit, ať už na zakázku, nebo amatérským způsobem.

Nejčastějšími typy jsou **vozíky dvoukolové**, pro pejsky s nepohyblivými nebo omezeně pohyblivými zadními končetinami. Konstrukce může být dostatečně robustní na to, aby se pes mohl vydat i do jednoduššího terénu, jako je louka, pláž, nebo městská zástavba. (Vozík se hodí nejen jako pomůcka pro pejska trvale ochrnutého, ale i pro pooperační rehabilitaci nebo pro odlehčení nemocných končetin).

Sedm kroků ke spokojenosti

Dobry dvoukolovy vozík má splňovat následující požadavky:

1. Musí být dostatečně lehký. Doporučuje se proto konstrukce z kovových (hliníkových) profilů, které jsou pevné, pružné a snadno dostupné. Za základ může pro menšího pejska dobře posloužit i obvyklý nákupní vozík s hliníkovou kostrou. Vyloženě nevhodné jsou naopak dřevěné konstrukce, které nejsou dostatečně houževnaté a při jejich poškození se pes o třísky může zranit.

2. Musí být dostatečně stabilní – rozchod koleček má být asi dvojnásobkem šířky pejska v hrudníku, stabilitu se doporučuje posílit úklonem koleček do tvaru A.

3. Musí být pohodlný. Pes je ve vozíku typicky zavěšen za pánev a zachycen postraňky na postroj přes kohoutek a plece. Umístění bodů, ve kterých je pes ke konstrukci přichycen, je velmi důležité. Podpora je na provedení a umístění velice kritická, aby nedošlo k odřeninám a proleženinám. Je třeba pamatovat i na potřebný prostor a podporu pro zadní nohy, což určuje správná vzdálenost a výška zadního příčnicku konstrukce.

4. Tvar závěsného popruhu nebo sedla nesmí nijak komplikovat vyměšování (většina pejsků s postižením zadních končetin je totiž zároveň inkontinentní a vyměšování nedokáže dostatečně nebo vůbec regulovat). Splnění této podmínky bude snazší u pejsků než fenek.

5. Důležitý je i snadný vstup pejska do konstrukce. Zbytečně dlouhá manipulace při vstupu a uvolňování ho může stresovat a v krajních situacích je velmi důležitá možnost rychle jej z konstrukce vyprostit.

6. Konstrukce nesmí převyšovat hlavu, na druhou stranu je praktické, má-li konstrukce vozíku nad kohoutkem a v pánevní oblasti nějaký úchyt (madlo),

za které lze vozík uchopit a pejskovi rychle pomoci z nesází.

7. Pejsci se pohybu s vozíkem většinou naučí poměrně rychle, protože znovu nabytá svoboda pohybu je pro ně silně motivující. Někteří hned po nastavení, jiní během pár dní.

Samozřejmě, než pes pozná všechny záležitosti pomůcky, potřebuje dohled svého pána.

S výjimkou krátkonohých plemen si pes ve vozíku nemůže lehnout, pro ten účel ho vždycky musí pán vyprostit. Někteří pejsci se naučí lehnout si na vyvýšené místo, ke kterému mohou s vozíkem přijet (křeslo, pohovka, matrace), ani to ale není plnohodnotný odpočinek. Pohyb ve vozíku je náročný a pes by v něm neměl zůstat celodenně. Obvykle se unaví natolik, že pak doma bez něj klidně spí a nepostrádá ho.

Poznámka na závěr

Při domácí konstrukci vozíku je dobré se inspirovat profesionálními výrobky. Dostatečně rozvinutý trh s vozíky, na kterém se uplatňují různá původní technická řešení a dochází ke spontánním inovacím, je bohužel zatím jen v Severní Americe. Jde o komfortní výrobky, u nichž je konstrukce délkově i výškově nastavitelná v rozsahu několika centimetrů, samozřejmostí je nastavitelná délka postroje. Ale cena všech těchto profesionálně vyráběných vozíků je relativně vysoká (od 6 500 Kč). Na trhu jsou proto i jednodušší konstrukce (dvakrát až třikrát levnější) a na Internetu lze nalézt i různé návody na domácí výrobu. Ty ale nejsou většinou bez chyb.

Text, foto: Jiří Muladi

Ergoterapie pro zdraví i pro radost

Výrobky z papírových talířů

Papírové talíře, které jsou k mání v každém papírnictví či supermarketu, jsou vhodnou potřebou i k výtvarnému využití.

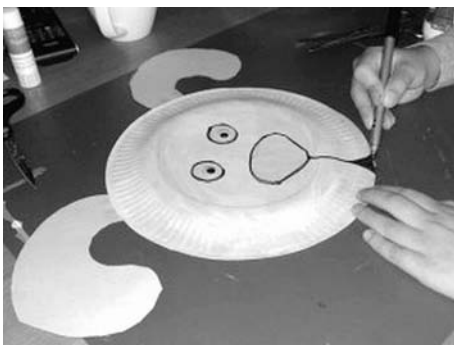
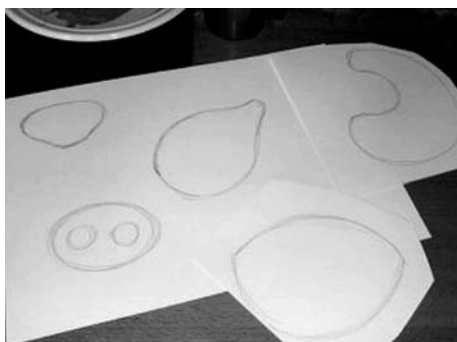
Můžete z nich různým skládáním, barevným omalováním a lepením vyrobit zvířátka, skřítky, hračky, masky na karneval, originální tácky pod hrnek atd.

Práce s papírovými talíři je jednoduchá, a záleží jen na vás, co si vymyslíte. Několik typů pro inspiraci přinášíme.

Potřebujeme: papírové talíře (mělké o průměru 10–20 cm, barevné papíry, tempery (jsou výraznější než vodové barvy), pastelky, fixy, nůžky, lepidlo, klubko provázku, sešívačku, čtvrtku tvrdého papíru na předlohy a části jednotlivých zvířátek, jako jsou např. uši, zobáky apod.

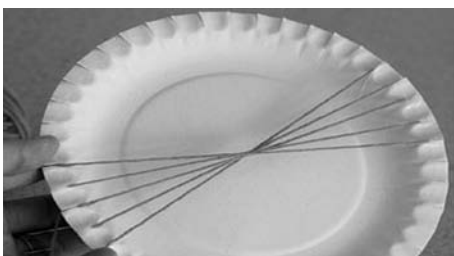

Postup: Talíře a jejich části (uši, čumáčky, zobáky, oči apod.) nejprve nabarvíme temperami (nebo vodovkami), nemusíme se obávat sytějších barev. Barvu necháme řádně zaschnout. Části zvířátek můžeme také přímo vystříhat z barevných papírů, tyto součásti pak přilepíme k pomalovaným talířům. Také je možné součásti k sobě připevnit sešívačkou, lépe to drží. Okraje a výraznější části je vhodné dokreslit černým fixem.

Další inspirací nám může být výroba podložky pod hrneček – stačí k tomu opět papírový tácek, bavlnky různě tlusté a různě barevné, bodec na provlékání.

Tácek si nejprve na okraji po obvodu krátce nastříháme tak, aby se bavlnka měla zač zachytit. Potom vyplétáme dostatečně pevně, abychom dostali osnovu, ale je nutné dávat pozor, abychom osnovu nestahovali tak pevně, aby nedošlo k deformaci talíře.

Pak vezmeme další bavlnky a vyplétáme, jak nám naše kreativita dovoluje.

Další inspirace: www.krokotak.com, www.i-creative.cz.

Doporučujeme:

Publikace Papírové talíře, nakladatelství Anagram.

Připravila: (bf)

Vaříme s Vozkou

Rychle a jednoduše

Pokrmu, jejichž příprava vozičkáři nezabere moc práce a námahy. Uvítáme, když svými recepty přispějete i Vy!

Kuskus, netradiční pizza a skořicová jablka

Tento způsob léta zdá se být poněkud nešťastným – dovolím si na počátku textu parafrázovat slova skvělého českého herce Rudolfa Hrušínského v roli majitele lázní Antonína Důry z Menzlova Rozmarného léta. I léto 2011 je totiž stejně rozmarné jako počasí ve jmenovaném filmu – nestálé a většinou poprchává. Nicméně – jíst se musí, počasí nepočasí, a magazín Vozka se snaží přinést svým čtenářům na zkoušku recepty zábavné, jednoduché a pokud možno i co nejlevnější. Překvapením tak může být **kuskus**.

Couscous nebo Cous Cous (je slovo převzaté z berberského Suksu a Kseksou) je jednou ze základních potravin severoafrické kuchyně. Jedná se o spařenou a do kuliček tvarovanou krupici z pšenice, ječmene nebo prosa. Kuskus se při přípravě nevaří, ale zalévá vařící vodou nebo vařícím pokrmem.

Africká tradiční surovina chutná i vypadá zdravě, je to něco úplně jiného, než obvykle v Čechách jíme, a hlavně jídlo je hotové velmi rychle.

Kuskus se zeleninou a sýrem

Potřebujeme: kuskus, zeleninu podle chuti (salátovou okurku, rajče, hrášek, kukuřici, mrkev, žampiony), sýr balkánského typu, tzv. arabské koření (lze použít i grilovací).

Postup práce: do misky dáme 2 polévkové lžičce kuskusu (cca 70 g), zalijeme vařící vodou asi 1,5 cm nad povrch kuskusu, přiklopíme pokličkou nebo talířkem a necháme asi 5 až 7 minut odpočívat. Mně to vychází tak, že zaliji kuskus a mezitím nakrájím všechnu zeleninu a balkánský sýr na malé kousky. Používám nejraději čerstvou zeleninu, kromě žampionů – ty jím raději sterilované.

Mezitím si kuskus nasaje vařící vodu, potom na kuskus navrším zeleninu a sýr a konzumuji.

V obchodech najdete balení po 500 g (hledejte v regálech vedle mouky nebo v sekci se zdravou stravou). Na extra výživnou a zdravou porci použijte celozrnný kuskus, na který narazíte v oddělení bio potravin. Kuskus můžete podávat jako přílohu k masu nebo ho použít jako hlavní surovinu pro celé jídlo.

Zkoušela jsem kuskus se zeleninou, sýrem, kořením, dále kuskus na sladko (to vyhovuje většinou dětem) – použiji ovoce, marmeládu, granko, čokoládu. Také je kuskus dobrý jako příloha k masu – doporučuji úpravu masa se šťávou.

2 × ilustr. foto: internet

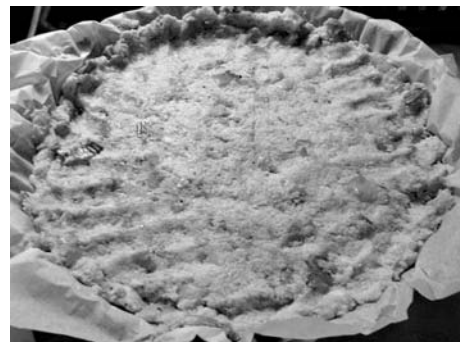
Pizza z rohlíků

Po příchodu z koupaliště se hodí připravit si rychlou a vydatnou večeři, navíc z ingrediencí, které většinou doma najdeme. Recept jsem našla na internetu. Samozřejmě jsem ho vyzkoušela. Čekala jsem chuť pizzy – toho se mi sice nedostalo, ale jinak je jídlo moc dobré. Také při jeho přípravě se můžete řídit vlastní chutí a tím, co máte v lednici.

Na těsto potřebujeme: 5 rohlíků, 1 vejce, 200 ml mléka, sůl, pepř.

Postup práce: Rohlíky nakrájíme na kostičky, zalijeme mlékem, přidáme syrové vejce, sůl a podle chuti pepř. Důkladně promícháme, doporučuji rukou, aby se těsto dobře rozmíchalo a bylo hustější. Pokud je to řídké, přisypeme trochu strouhanky. Do formy, např. koláčové, nebo do remosky vložíme pečící papír (lze tradičně použít tuk a vysypat strouhankou) a těsto rozprostřeme. Pečeme

v nahřáté troubě 10 minut, těsto by mělo být pevné. Poté potřeme korpus směsí kečupu, olivového oleje, rozmačkaného stroužku česneku a bylinek, např. oregana. A na korpus pak dáme všechno, co máte rádi (salám, kousky nejrůznějších sýrů, slaninu, zeleninu – rajče, papriku, olivy). Pak ještě zapečeme dalších 15–20 minut.

2 × ilustr. foto: autorka

Skořicová jablka

Potřebujeme: jablka, skořici, olej na potřeni, meruňkovou marmeládu, rozinky, cukr (nejlépe třtinový), je možné (a zdravější) použít i med.

Postup práce: Omytá jablka zbavíme jádřinců tak, aby jablka zůstala celá. Ze všech stran je potřeme olivovým olejem a obalíme ve třtinovém cukru. Milovníci medu a svého zdraví mohou použít medový zábal. Pak jablka položíme na alobal a do středu vrstváme postupně rozinky, trošku třtinového cukru (med), pak lžičku marmelády, potom opět rozinky a cukr (med). Na závěr jablko poprášíme lehce skořicí, zabalíme do alobalu a pečeme v troubě 25 minut na 170 stupňů Celsia. Může se jíst teplé i na studeno.

Ilustr. foto: internet

Dobrou chuť přeje Blanka!

Kvíz

PRVNÍ, PRVÁ, PRVÉ

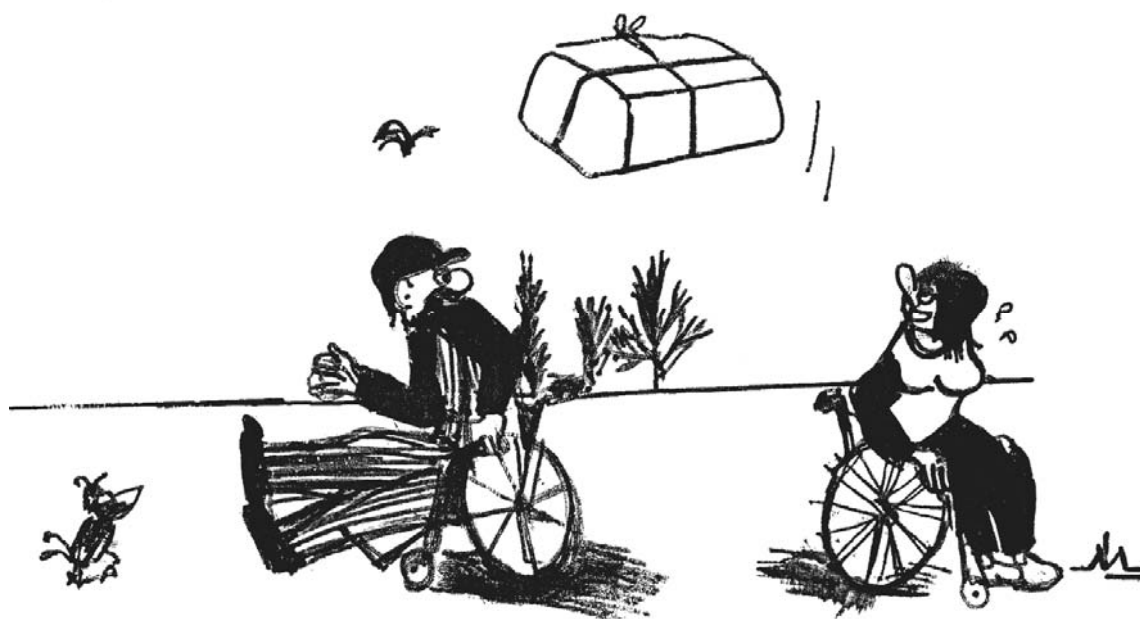
1. První zoubek u miminka bývá většinou důvodem k radosti rodičů. Začíná se prořezávat tzv. mléčný chrup. Vzpomenete si, kterým zubem to začíná?
- špičák
 - řezák
 - stolička

2. Jak pokračuje tato dětská říkanka: „První třída kašička, druhá třída rybička, třetí třída hodní žáci, čtvrtá třída darebáci, pátá třída medvědi...“
- protože nic nevědí
 - ať se něco dovědí
 - co ti všechno nesnědí!
3. Kdo je autorem tohoto citátu? „První láska je los, který nevyhrává, ale celý život si pamatuješ jeho číslo.“
- Emile Zola
 - Jack London
 - Jiří Suchý
4. Ve kterém roce získal Karel Gott svého prvního slavíka?
- 1963
 - 1964
 - 1965
5. Která bitva nebyla svedena v průběhu 1. světové války?
- bitva u Zborova
 - bitva u Verdunu
 - bitva u El Almeinu
6. Jedna populární česká hudební skupina zpívá písničku s názvem 1. signální. Která?
- Kryštof
 - Chinaski
 - Lucie
7. Prvním písmenem řecké abecedy je alfa. Které je čtyřřadvacaté?
- omega
 - ypsilon
 - psí

8. Děj románu První parta se odehrává v dole, kde po závalu zůstane několik horníků. Kdo ho napsal?
- Marie Pujmanová
 - Karel Čapek
 - Petr Bezruč
9. Ve Vozkovi občas můžeme číst různé články o abilympiádě. Kdy se konal u nás 1. ročník národní abilympiády?
- 1991
 - 1996
 - 2002
10. Slavný hudební skladatel Antonín Dvořák složil 9. symfonii. Jaký název má ta první?
- Pastorální
 - Z Nového světa
 - Zlonické zvony
11. Král Karel IV. měl 4 manželky. Jak se jmenovala první?
- Eliška Přemyslovna
 - Blanka z Valois
 - Alžběta Pomořanská
12. V jedné staré české filmové pohádce hrál Jan Werich krále, který si říkal Já První. Jak se jmenovala?
- Šíleně smutná princezna
 - Sůl nad zlato
 - Byl jednou jeden král

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3a, 4a, 5c, 6b, 7a, 8b, 9a, 10c, 11b, 12c.

Sestavila: Milena Zahumenská

Máňo, zdrhej! To není humanitární pomoc. To je ten šleňý balíček sociálních a zdravotních reforem!

Milan Linhart

Datum	Akce, místo	Pramen - str.	Pořádá, informace
OPAKUJÍCÍ SE AKCE			
celoročně	Rehabilitační 14denní pobyty pro ZP děti s rodiči, areál Jedličkova ústavu, Praha	Vozka 07/1-62	JÚŠ, Praha, 241 083 100, www.jus.cz, B. Vlasáková, 241 083 517, vlasakova@jus.cz.
do června 2011	Koncerty České komorní filharmonie. Kongres. sál, hotel Crowne Plaza Prague. Vozíčkáři + doprovody „volňásky“	Vozka 10/4-3	Jarka Franková, Pražská org. vozíčkářů, 224 827 210; 736 485 859.
2x týdně	Plavání jako sport i rehabilitace, bazén SOU pro těles. postiž. mládež, 17. Listopadu, Ostrava-Poruba	Vozka 05/3-48	KONTAKT bB, Petr Musálek, 724 220 417
pondělky	„Pondělky bez handicapu“ – bezplatné uvolňovací masáže pro děti s postižením, Ostrava-Mar. Hory.	Vozka 10/4-30, 11/1-34	Masérna na dlani Mariánky, 732 885 182, info@masernanadlani.cz
úterky	Basketbal – tréninky, hala SŠED (Stř. škola elektr. a dřevozprac.), Frýdek-Místek, (je zde i bazén).	SKV FM	SKV FM, Zdeněk Šnajder, 607 531 417, zdeneksnajder@centrum.cz
úterky, čtvrtky	Florbal na mech. vozících – tréninky, hala Středního odbor. učiliště pro handicap. mládež, 17. listopadu, Ostrava-Poruba	Vozka 05/3-31; 06/4,5-22	Abak Pepino Ostrava, www.fbcostrava.cz, 603 362 127, Petr.Koutny@fbcostrava.cz
středy	ELIM - Klub seniorů, ELIM, 28. října 148, Ostrava	Slez.diakonie	CPKP, Maňásková Dagmar, 596 138 006
čtvrtky	Vozíčkářské ragby, tělocvična VSZŠ, Ostrava-Mar. Hory, tréninky pro členy SKO a zájemce o pohyb.	SKO	SKO – Sportovní klub Ostrava, M. Hüner, 595 781 901
čtvrtky 17–19 h.	Klub Prosaz – Klub pro těles. postiž. a přátele, Komunitní centrum sv. Prokopa, Praha 5	Vozka 10/4-74	Sdružení Prosaz, www.prosaz.cz
třetí čtvrtky v měsíci	Integrační klub BRÁNA – setkání v klubu pro mladé od 15 do 35 let se zdrav. postiž., Syllabova 19, Ostrava-Zábřeh	CRSP	Centrum pro rodinu a sociální péči, brana@prorodiny.cz, 552 301 408, 774 244 081
první pátek v měsíci	Integrační klub BRÁNA – setkání v klubu pro děti od 7 do 15 let se zdrav. postižením, Syllabova 19, Ostrava-Zábřeh	CRSP	Centrum pro rodinu a sociální péči, brana@prorodiny.cz, 552 301 408, 774 244 081
JEDNORÁZOVÉ AKCE			
Rok 2011			
Od září	Odborné kurzy Ligy vozíčkářů, Hodonín, Blansko, Žďár nad Sázavou.	Vozka 11/3-22	
do konce října	Interaktivní expozice TOP SECRET, Avion Shopping Park, Ostrava.	Vozka 11/3-47	
30. 9.	Ceny VVZPO – uzávěrka přihlášek.	Vozka 11/3-6	VVZPO
3.–7. 10.	Evropské dny handicapu, Ostrava	Vozka 11/2-11	Asociace Trigon, info@asociacetrigon.eu
6. 10.	Den otevřených dveří CZP Pardub. kraje, Chrudim.	Vozka 11/3-6	CZP PK Chrudim, 469 620 320
7.–9. 10.	Víkend s dráčkem Mráčkem, pro rodiny s ZTP a zdrav. dětmi, Hodoňovice, základna Salesiánů. Uzáv. přihl. 15. 9.	Vozka 11/1-72	SKV Frýdek-Místek, skvfm@skvfm.com.
18.–21. 10.	Rehapatex Brno (v rámci Medical Fair) – ve stř. Evropě největší veletrh kompenzačních, protetických, ortopedických a rehabilitačních pomůcek, služeb wellness, nabídek pro seniory a prezentace poskytovatelů sociálních služeb.	www.bvv.cz	Brněnské veletrhy a výstavy, www.bvv.cz
21. 10.	Filmový festival Terrapin, areál Náš svět, Pržno. Filmy hrané, dokumentární a animované. Pro všechny osoby s postižením.	Vozka 11/3-44	Eliška Červenková, Pržno, 724 544 503
listopad	Cesta za duhou, výstava výtvarných prací tvůrců se zdravot. handicapem. Kavárna Pavilon Grébovka, Praha. Uzávěrka zaslání prací 30. 9.	Vozka 11/2-3	RS Centrum, Karlovo nám. Praha, www.cestazaduhou.cz.
4. 12.	Mikulášská nadílka, Hostinec u Čendy, Hodoňovice, pro rodiny s ZTP a zdrav. dětmi. Uzávěrka přihlášek 15. 11.	Vozka 11/1-72	SKV Frýdek-Místek, skvfm@skvfm.com.

Informace jsou přebírány z uvedených zdrojů a kromě akcí OOV není záruka jejich aktualizace

Pozvěte ostatní vozíčkáře na Vaše akce! Zašlete informace do Vozkova Kalendária:

Uved'te název akce, pro koho je určena, místo a termín konání, pořadající organizaci a kontakt na ni.

Doprava na vybrané akce v Ostravě a okolí: dopravní služba OOV ALDIO, tel.: 596 786 353

Magazín VOZKA je vydáván a financován také za podpory a z prostředků:

- Ministerstva zdravotnictví ČR,
- Statutárního města Ostravy,
- Nakladatelství UMÚN s. r. o.,
- Moravskoslezského kraje,
- Městského obvodu Mor. Ostrava a Přívoz

OSTRAVA!!!

INZERCE

Soukromou inzerci si můžete podat také na web. stránky OOV: www.vozickari-ostrava.cz

PRODEJ

• Prodám elektrický invalidní vozík zn. Meyra. Tel.: 556 279 145, mobil: 732 266 012.

• Prodám německý 4kol. skútr Cityliner 410 od Meyry z důvodu stěhování. Stříbr. barva, zánovní baterie v záruce Plně funkční, 6 rychl., LED indikace stavu baterií, bezp.

spínací klíč, sklop. řídicí panel, otočné poloh. odnímat. sedadlo s hlavovou opěrkou a zadní kapsou, chrom. nárazníky, snímat. nákup. košík, nastavitelné zpět. zrcátko, rychlonabíječka, nové přední pláště v záruce, výbor. stav, servisovaný u Meyry Ostrava. Možno vyzkoušet a projet se. Výborný městský pomocník. Cena 22 tis. Kč. Trombala Luděk, Vsetín, tel.: 721 726 538.

• Prodám mechanický ortopedický vozík zn. Vermiren model 708. Šířka sedu 55 cm. Bez stupaček. Cena 1 tis. Kč. E-mail: d.dovhun@centrum.cz, tel.: 605 735 466.

• Prodám levně polohovací postel. Tel.: 737 172 603.

• Prodám exteriérový el. vozík zn. Rapido zakoupený 12/2008 za 94 970,- Kč za hotové ve fě Intermeta. Zcela nepoužitý, baterie 100 %. Kontakt: Dalibor Sýkora, Ostrava, tel. 737 036 401.

• Prodám levně Opel Bombo 1.4 tour. Barva bílá, r. výr. 1997, ruční ovládání

Quidosimplex. Nákladní prostor je upraven pro převoz osoby na vozíku a opatřen zvedací plošinou. Cena dohodou. Tel.: 737 172 603.

• Prodám Škodu Felicia combi MPI, r. výr. 11/1997, užívaná od 9/2000. Bílá barva, rezivé páté dveře. Najeto 125 tis. km. Ruční ovl. Guidosimplex – spojka, brzda. Rádio s CD a MP3, pseudoalarm, uzamykání řadící páky, voltmetr s teplotměrem, LED žárovka konc. světla, centr. zamyk. Platná TK, nový Aku, nové brzd. kotouče a destičky. Odběr září-říjen. Vhodné pro ZP, kteří neuspěli se žádostí o příspěvek. Cena 18 tis. Kč, možná dohoda o slevě. Zdeněk Špalek, Karviná, tel. 596 349 478, e-mail: spalek.zdenek@seznam.cz.

KOUPĚ

• Sháním elektrický invalidní vozík – starší, ale výkonný, vhodný do kopců. Kdyby se ho chtěl někdo zbavit za symbolickou cenu, byla bych vděčná. Prosím nabídněte. Děkuji. Renata Ligačová, tel.: 777 081 315, renata.ligacova@seznam.cz.

PRÁCE

• Společnost CANIS PLUS s.r.o. nabízí zaměstnání osobám – **invalidům prvního a druhého stupně**, a to na tyto pracovní pozice: **asistent (ka), fakturantka, administrativní pracovníce, šička, stříhačka na šicí dílnu, vrátný, kontrolor, pracovník IT oddělení (údržba hardwaru apod.), domácí práce – jednoduchá kompletní oděvů, rukavic.** Umožňuje

Příhláška k odběru magazínu VOZKA

Přihlásit se můžete

- telefonicky:
 - tel. redakce: 596 783 174, 10-17 h.,
 - tel. vydavatele, Ostravské organizace vozíčkářů: 596 786 353 (8-13 h.)
- e-mailem: dzidopetr@volny.cz (redakce)
- z webových stránek: přihláškou staženou z www.vozickari-ostrava.cz
- dopisem: adr. Redakce Vozka, Petr Dzido, Tylova 4, 700 30 Ostrava 30

Při přihlášení uveďte: Vaši celou adresu a telefonní číslo.

Roční předplatné: minimální spodní hranice 100,- Kč/rok/4 čísla. Při přihlášení v průběhu roku: částka podle počtu nevydaných čísel. Číslo účtu pro platbu: 373704983/0300, specifický symbol: 201, variabilní symbol: VAŠE TELEF. ČÍSLO, zpráva pro příjemce: „VOZKA - rok předplatného“ Na požádání Vám můžeme zaslat poslední již vydané číslo (pokud je skladem).

VOZKA - kaleidoskop informací pro vozíčkáře O vás, pro vás, s vámi

me také pružnou a zkrácenou pracovní dobu. Požadované minim. vzdělání základní, u vybraných pozic středoškolské. Pracoviště: **Ostrava, Petřvald u Ostravy, Havířov, Olomouc, Brno, Praha, Jihlava, České Budějovice, Liberec, Ústí nad Labem.** Zájemci, své nabídky pište na gabriela.markova@canis.cz a tomas.oborny@canis.cz, nebo volejte na tel. č.: 725 747 034, 725 404 597.

VOZKA

Severomoravský magazín pro vozíčkáře a jejich přátele

Rady, inspirace a motivace pro život na vozíčku

Vydává: Ostravská organizace vozíčkářů, o. s., Horymírova 3054/121, 700 30 Ostrava 30, www.vozickari-ostrava.cz, tel. 596 786 353, IČO: 66933579, b.ú.: ČSOB a. s., 373704983/0300 ■ Redakce 1 - objednávky, inzerce (šéfredaktor, grafika, sazba, hospodaření, marketink): Ing. Petr Dzido (dz), Tylova 4, 700 30 Ostrava 30, tel. 596 783 174 (10-18 h.); dzidopetr@volny.cz ■ Redakce 2 - vedoucí vydání, styk s dopisovateli, redaktor, korektor: Pavel Plohák (pp), mob. 737 238 933, P.Plohak@seznam.cz, Dolní 87, 700 30 Ostrava 30 ■ Redaktoři: Blanka Falcníková (bf), Hana Klusová (hk), Ing. Jiří Muladi (dj) ■ Stálí dopisovatelé: Miroslav Filipčík (mf), Božena Šimková (bš), Milena Zahumenská, Josef Procházka, Radek Krupa, Mgr. Milan Linhart, Dagmar Sedláčková ■ Technická spolupráce: Tomáš Dvořák, Radan Freiberg, Šárka Nosková, Marie Báňová ■ Náklad 1 615 ks ■ Vychází 4x ročně v Ostravě ■ Cena předplatného: minimálně 100 Kč/rok ■ Registrace: MKČR E 12818 ■ Tiskne Repronis, Ostrava ■ Distribuci pro předplatitele provádí v zastoupení vydavatele Česká pošta, s. p., Postservis, Poděbradská 39, 190 00 Praha 9, tel. 284 011 810, - 811, -813. Smluvní vztah mezi vydavatelem a předplatitelem se řídí Všeobecnými obchod. podmínkami pro předplatitele ■ Články (podepsané i zkratkou) nemusí být shodné s názory redakce a vydavatele ■ Vyhrazujeme si právo redakčně upravit externí příspěvky, nevyžádané rukopisy a snímky nevracíme ■ Vydáno za finanční podpory: Ministerstva zdravotnictví ČR, Statutárního města Ostrava **OOSTRAVA!!!** Nakladatelství UMÚN, a. s., Moravskoslezského kraje, Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz aj.

Magazín VOZKA je adresně distribuován do všech krajů ČR: lidem s těžkým tělesným handicapem (TTH) - rodičům dětí s TTH, organizacím poskytujícím služby TTH lidem; Centrum a poradnám pro TTH občany, na kontaktní pracoviště rehabilitačních ústavů, do školských zařízení pro výuku dětí a mládeže s TTH, dále veřejnosprávním institucím, zabývajícím se problematikou občanů s TTH, firmám, poskytujícím služby občanům s TTH, do hlavních knihoven ČR aj.

Ocenění redakce: Výroční cena ministra zdravotnictví ČR za práci ve prospěch zdravotně postižených, Stříbrný kamínek Ostravské radnice a Asociace Trigon za nápaditou zpravodajskou a publicistickou činnost, Cena novinářů redakce zpravodaje Ostravská radnice a Centra pro komunitní plánování Moravskoslezského kraje za šíření informací o životě seniorů a zdravotně postižených.

ČESKÝ VÝROBCE VYBAVENÍ PRO ZDRAVOTNICTVÍ, PEČOVATELSTVÍ A REHABILITACI

ZP-TECH s.r.o., Riegrova 342, 552 03 Česká Skalice
 obchod: +420 775 776 090, +420 775 776 092
 tel.: +420 491 11 22 90; obchod@zptech.cz

WWW.ZPTECH.CZ

Dodáváme špičkové zdravotnické pomůcky pro domácí použití a vybavení pro zdravotnická zařízení. Do našeho širokého sortimentu patří **chodítka pro usnadnění pohybu, elektrická a mechanická lůžka, dětské postýlky, vanové a sprchové sedačky, kardiacká křesla, toaletní křesla, berle a hole, madla, schůdky, vyšetřovací lehátka, zástěny, rehabilitační pomůcky, výškově stavitelné stoly a další.** Benefitem pro Vás je **možnost zapůjčení pomůcky, či možnost osobní prohlídky výrobků v sídle naší společnosti.** Většina našich výrobků je hrazena ZP, ale můžete si je u nás objednat i přímo. V číselníku VZP je zařazeno více než 40 našich zdravotnických pomůcek. Výrobky Vám dovezeme, či zašleme přepravní službou. Můžete si je vyzvednout i osobně. **Zavolejte nebo napište si o náš kompletní katalog!**

▪ LŮŽKA

▪ ŠLAPADLO

▪ MADLA

▪ ELEKTRICKÝ POJÍZDNÝ ZVEDÁK

▪ TOALETNÍ KŘESLA

▪ CHODÍTKA

MANUS
 PROSTĚJOV

výroba, montáž a servis
 šikmých schodišťových a svislých zvedacích plošin
 pro imobilní osoby
 nájezdové rampy, schodolezy

život bez překážek

MANUS Prostějov, spol. s r.o. Za drahou 4332/4, 796 87 Prostějov
 tel.: 582 360 558, fax: 582 301 244, manuspv@manuspv.cz
www.manuspv.cz

Individuální úpravy vozidel

- * Úpravy sedaček
- * Nájezdové rampy
- * Přesedací zařízení
- * Zvedací zařízení
- * Nakladače invalidních vozíků
- * Dětské otočné, výsuvné sedačky a další.

◀◀ **Novinka:**

**sjednáváme zvýhodněné zákonné
a havarijní pojištění pro ZTP.
Bonus + sleva až 45 %.**

Ricon Elektrohydraulické zdviže
A Wabtec company

**Výhradní zastoupení pro
Českou a Slovenskou Republiku**

INVACAR, s.r.o. Průmyslová 464, 387 11, Katovice
Tel.: 00420 383 388 186, 00420 383 326 027
Mobil: 00420 775 677 603, Fax: 00420 383 388 185
Info@invacar.cz
www.invacar.cz

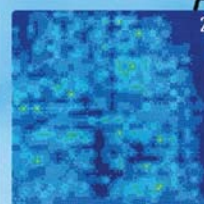
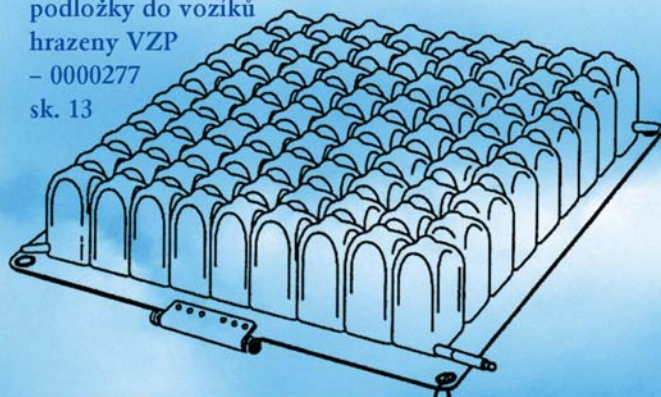
ROHO

antidekubitní podložky a matrace

zamezují vzniku proleženin a napomáhají při jejich léčbě.

podložky do vozíků
hrazeny VZP
– 0000277
sk. 13

Rozložení tlaku u osoby
sedící na molitanu (1)
a na antidekubitní
podložce ROHO (2)

Dováží: CZ.TECH Čelákovice, a.s.
Stankovského 1200/46, 250 88 Čelákovice
tel.: 326 993 844, fax: 326 993 845, e-mail: roho@cztech.cz
www.roho.cz

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

**Pro hendikepované (ZTP-ZTP/P)
nový vůz ŠKODA Octavia již od
143 000,- Kč!**

**Máte zájem o nákup nového vozu? Jste osobou se zdravotním postižením? Jste držitelem průkazky ZTP-ZTP/P?
Máme zde nabídku právě Pro Vás - nové vozy se zvýhodněním pro hendikepované!**

Škoda Octavia Prima Edition	1.2 TSI/77kW	Combi 1.2TSI/77kW
Běžná prodejní cena včetně DPH bez zvýhodnění	334.900,- Kč	364.900,- Kč
Sleva pro handicapované	43.537,- Kč	47.437,- Kč
Příspěvek státu na zakoupení motorového vozidla až	100.000,- Kč	100.000,- Kč
Odpočet DPH pro handicapované při přiznání příspěvku	48.561,- Kč	52.911,- Kč
Cena po odpočtech pro kupujícího	142.802,- Kč	164.552,- Kč

www.skoda-auto.cz, www.carclub.cz, tel: 739 306 712, e-mail: info@carclub.cz

